

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

14803 REIAL DECRET 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació. («BOE» 210, de 2-9-2005.)

La Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha introduït el concepte d'«aplicació dels tributs» en la regulació del sistema tributari, concepte ampli que engloba totes les activitats administratives adreçades a la informació i l'assistència als obligats tributaris, la gestió, inspecció i recaptació i les actuacions dels obligats en l'exercici dels seus drets o en el compliment de les seves obligacions. El títol III de la Llei, dedicat a l'aplicació dels tributs, regula els procediments de gestió, inspecció i recaptació. Per això, conté una part comuna que inclou els principis generals i les normes comunes aplicables a tots els procediments tributaris i una part especial on es regulen les especialitats dels procediments de gestió, inspecció i recaptació. L'article 97 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en establir el sistema de prelación de normes que s'ha d'aplicar en les actuacions i els procediments tributaris, assenyala la prelación de la norma especial, tant legal com reglamentària, respecte de la general, i la supletòria de les disposicions generals sobre els procediments administratius.

D'acord amb aquestes premisses, el Reglament general de recaptació que aprova aquest Reial decret regula la matèria específica del procediment de recaptació, sense perjudici de l'aplicació directa a aquest procediment dels preceptes reglamentaris dictats en desplegament de les normes comunes sobre procediments tributaris que conté el títol III de la Llei, pel seu caràcter especial respecte de les normes generals de dret administratiu.

D'altra banda, el Reglament general de recaptació té, des del punt de vista material, un àmbit d'aplicació més ampli que el que conté la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ja que no se circumscriu al cobrament dels deutes i sancions tributàries, sinó també al dels altres recursos de naturalesa pública, tal com passava amb el Reglament fins ara vigent.

Des d'un punt de vista subjectiu, el Reglament general de recaptació no afecta només l'àmbit de l'Estat, sinó que també l'han d'aplicar altres administracions tributàries en virtut del que estableix l'article 1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

II

La nova Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, inclou una nova sistemàtica de les normes reguladores de la gestió recaptadora, incorporant alguns preceptes d'especial rellevància continguts en el Reglament general de recaptació aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre. Aquesta nova sistemàtica ha fet necessari que la revisió de l'esmentat Reglament compleixi l'objectiu d'aconseguir un text que contingui els canvis introduïts en l'àmbit de la recaptació, ometi els preceptes que han estat inclosos en el text legal i reguli les qüestions necessàries per dur a terme una adequada gestió recaptadora dels recursos i ingressos de naturalesa pública, adaptant-la a les noves tecnologies.

En el nou Reglament s'han efectuat alguns canvis en l'estructura respecte al Reglament derogat per tal de millorar la sistemàtica dels seus preceptes i adaptar-lo a la nova Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

III

En el títol I, «Disposicions generals», s'hi inclouen dos capítols, un dedicat a la gestió recaptadora i un altre dedicat als ingressos derivats de la gestió recaptadora.

El capítol I inclou al seu torn quatre seccions. La secció 1a defineix l'àmbit d'aplicació del Reglament i el concepte de gestió recaptadora, qüestions d'importància especial des d'un punt de vista material i subjectiu com s'ha assenyalat anteriorment.

La secció 2a estableix regles per a la recaptació dels recursos de naturalesa pública per les diferents administracions i s'hi posa de manifest el primer dels canvis d'estructura en el nou Reglament, ja que en aquesta secció s'inclou no només la regulació de la hisenda pública estatal, autonòmica i local, sinó també les normes relatives als organismes autònoms de l'Estat i les normes sobre recaptació de recursos d'altres administracions públiques estrangeres i entitats supranacionals que en el Reglament anterior es recollien a la part final del text. Respecte als òrgans de recaptació, el text del Reglament ha evitat en aquesta secció, i en la resta de l'articulat, la menció a òrgans concrets, per posar l'accent en la funció i no en l'òrgan que la du a terme i aconseguir, d'aquesta manera, més flexibilitat davant de futurs canvis d'organització. S'ha de tenir en compte, a més, que el Reglament s'aplica a diferents administracions tributàries, i que aquestes tenen facultats d'organització autònomes que despleguen en normes de diferent rang.

La secció 3a està dedicada a les entitats que presten el servei de caixa i a les entitats col·laboradores en la gestió recaptadora, i la secció 4a inclou un únic article dedicat a les facultats, a l'obtenció d'informació i l'adopció de mesures cautelars realitzades pels funcionaris que exerceixen funcions de recaptació. Aquest article es limita a fer una remissió als articles de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que atribueixen aquestes facultats i funcions i a la seva normativa de desplegament, precisament perquè es tracta de normes comunes a altres funcions i procediments d'aplicació dels tributs.

El capítol II, dedicat als ingressos de la gestió recaptadora, posa de manifest el segon dels canvis importants en l'estructura del nou Reglament respecte de l'anterior, ja que s'ha inclòs en aquest títol I tot el que fa referència als ingressos en els diferents òrgans de recaptació de forma directa o a través d'entitats col·laboradores o que presten el servei de caixa, regulació que abans s'inclouïa en les normes reguladores del procediment de recaptació en període voluntari, mentre que en les normes relatives a la recaptació en període executiu s'efectuava una mera remissió a les primeres esmentades. Com que es tracta de normes generals i comunes aplicables a la recaptació en els dos períodes, s'ha considerat oportú incloure-les conjuntament en el títol I del Reglament. Per les mateixes raons, s'hi ha inclòs una secció 3a dedicada a regular els ingressos en els comptes del Tresor, ja que es tracta de normes que també tenen abast general i suposen el tancament de tota la gestió recaptadora, en la mesura que regulen l'ingrés definitiu de totes les quantitats recaptades a través de diferents subjectes i derivades dels diferents procediments al Tresor públic.

IV

El títol II del Reglament es dedica al deute i es divideix al seu torn en dos capítols, un dedicat a l'extinció del deute i un altre dedicat a les garanties del deute. Quant a l'extinció del deute, es regula de forma detallada el pagament en efectiu, mitjançant efectes timbrats i en espècie. En la regulació del pagament dels deutes en efectiu s'incorpora la regulació prevista en diferents ordres ministerials per evitar la dispersió normativa en aquesta matèria. Quant al pagament mitjançant efectes timbrats, es revisa el llistat d'efectes i s'estableix una clàusula de tancament

per atribuir la condició d'efectes timbrats als que puguin ser aprovats per ordre del ministre d'Economia i Hisenda. Pel que es refereix al pagament en espècie, s'estableixen els efectes de la presentació de la sol·licitud en funció que aquesta es presenti en període voluntari o en període executiu d'ingrés, l'esmena dels defectes de la sol·licitud i els efectes de l'acceptació, de la denegació i de la manca de posada a disposició dels béns. D'altra banda es descriuen les actuacions que s'han de dur a terme en el supòsit de tributs incompatibles, en què es posa l'accent en la protecció de la persona o entitat que es pugui veure perjudicada per la doble liquidació administrativa, alhora que es regula la via de coordinació entre les administracions públiques implicades.

Pel que fa a la possibilitat d'ajornar o fraccionar el pagament dels deutes, es desplega el que preveuen els articles 65 i 82 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. S'hi inclouen regles d'inadmissió de les sol·licituds i, per al cas d'admissió, es regulen de forma detallada els efectes de la manca d'esmena dels requisits de la garantia i de la inatenció del requeriment, de la denegació de l'ajornament o fraccionament i, en cas que s'hagi concedit, de la manca de formalització de la garantia i de la manca de pagament en els terminis atorgats. Finalment, es desplega el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de garanties en ajornaments i fraccionaments, en particular, el que fa referència a l'adopció de mesures cautelars en substitució de garanties. També es regula el reemborsament del cost de les garanties prestades per a l'ajornament o fraccionament d'un deute declarat improcedent.

En matèria de compensacions, s'assenyalen els efectes de la inatenció als requeriments d'esmena i de la denegació de manera similar al que està establert per als ajornaments i els fraccionaments. També es matisa que l'acord de compensació és declaratiu tal com ho estableix l'article 72.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En la secció dedicada a altres formes d'extinció del deute, s'hi inclou, de la mateixa manera que en la Llei, l'extinció de deutes de les entitats de dret públic mitjançant deduccions sobre transferències, que no és una forma de compensació sinó un supòsit específic d'extinció de deutes.

L'última secció d'aquest capítol regula la baixa provisional per insolvència on es defineixen els conceptes de deutor fallit i de crèdit incobrable.

El capítol II inclou les normes relatives a les garanties del deute, que també i a l'efecte de la seva adaptació a l'estructura de la Llei s'han inclòs en el capítol de tancament d'aquest títol en comptes d'incloure-ho entre les normes sobre el pagament del deute com en el Reglament anterior. La principal novetat rau en el fet que s'estableix expressament que l'exercici del dret d'afecció s'ha de dur a terme d'acord amb les normes del procediment per declarar la responsabilitat subsidiària ja que la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha configurat l'Adquirent del bé afecte com a responsable subsidiari.

V

El títol III, «Recaptació en període voluntari i en període executiu», es divideix en dos capítols. El capítol I recull les disposicions generals i s'hi assenyala la iniciació i la terminació dels períodes voluntari i executiu de pagament. Així mateix, es recull amb finalitat didàctica la diferència entre període executiu i procediment de constrenyiment, perquè s'estableix que, una vegada començat el període executiu, s'inicia el procediment de constrenyiment mitjançant la notificació de la provisió de constrenyiment.

El capítol II regula el procediment de constrenyiment i es divideix, al seu torn, en cinc seccions, dedicades respectivament a l'inici, el desenvolupament, la terminació

del procediment de constrenyiment, les terceries i la personació de la hisenda pública en altres procediments d'execució.

La secció 1a, relativa a l'inici del procediment de constrenyiment, distingeix entre la provisió de constrenyiment i la seva notificació. Respecte a la provisió de constrenyiment, acte de l'Administració que ordena l'execució contra el patrimoni de l'obligat al pagament, s'enuncien les mencions que necessàriament ha de contenir i s'indica qui és l'òrgan competent per dictar-la.

La secció 2a, dedicada al desenvolupament del procediment de constrenyiment, inclou un article relatiu a la suspensió del procediment, si bé es limita a fer una remissió a la regulació que preveu la normativa dels recursos i reclamacions economicoadministratives. Aquesta secció també conté les regles generals per practicar els embargaments i els articles que regulen cadascun dels seus tipus, amb la inclusió de normes especials i la regulació del dipòsit de béns embargats.

La subsecció 5a es refereix a l'alienació dels béns embargats. S'han introduït una sèrie de novetats amb l'objectiu d'agilitzar el procediment, adaptar-lo a les noves tecnologies electròniques, informàtiques i telemàtiques i millorar la concurrència en la venda dels béns embargats. El tipus inicial de subhasta es manté en l'import de la valoració, llevat que hi hagi càrregues, i, després d'aclarir el concepte d'acord d'alienació, s'estableixen algunes regles noves en matèria de notificació de l'acord, s'elimina el límit temporal per a l'examen dels béns objecte de subhasta i s'introdueixen novetats quant a la constitució del dipòsit i el pagament del preu, ja que, encara que se segueix establint en un 20 per cent, hi ha la possibilitat de reduir-lo a un 10 per cent. La norma preveu la possibilitat d'efectuar licitacions en sobre tancat, de forma automàtica, personals i de forma telemàtica, i estableix les regles de preferència entre aquestes. A més, es preveu que quan la participació en la subhasta es porti a terme en virtut de la col·laboració social, es pugui cedir la rematada a un tercer.

La secció 3a completa el que estableix la Llei respecte a la terminació del procediment de constrenyiment. La secció 4a regula tot el que fa referència a la reclamació prèvia de terceria en via administrativa que permet l'exercici de l'acció de terceria davant els jutjats i tribunals de justícia. Finalment, la secció 5a regula les actuacions de l'Administració tributària en cas de concurrència de procediments d'execució.

VI

El títol IV, «Procediment enfront de responsables i successors», conté dos capítols. Dins el capítol I, «Responsables», es despleguen en primer lloc determinades qüestions en relació amb la declaració de responsabilitat; en segon lloc, es despleguen els articles 42 i 175 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en el que es refereix a la certificació per adquisició d'activitats o explotacions econòmiques, on es detallen els efectes que deriven del contingut de la certificació i de l'omissió de la seva sol·licitud; en tercer i últim lloc, es regula el certificat específic d'exempció de responsabilitat que preveu l'article 43.1.f) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, expedit a instància dels contractistes o subcontractistes d'obres i serveis.

El capítol II, relatiu als successors, detalla les actuacions que s'han d'efectuar per exigir el deute al successor en funció del moment en què s'hagi produït la mort de la persona física o l'extinció de la personalitat o la dissolució de l'entitat o persona jurídica.

VII

Finalment, en el títol V, «Disposicions especials», s'hi inclou un únic article per regular l'exacció de la responsabilitat civil per delictes contra la hisenda pública.

El Reglament inclou a més a més quatre disposicions addicionals, la primera per fer referència als òrgans de les comunitats autònomes, ciutats de Ceuta i Melilla i de les entitats locals, la segona per regular les relacions entre L'Administració tributària i la Seguretat Social en processos concursals, la tercera en matèria d'assistència mútua i la quarta per fixar el termini d'aprovació de la norma d'organització específica en l'àmbit de l'Agència Estatal d'Administració Tributària; també conté tres disposicions transitòries i una disposició final.

VIII

Per la seva banda, el Reial decret que s'aprova inclou, a més de l'article únic pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, una disposició derogatòria i una disposició final per la qual s'estableix la seva entrada en vigor.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de juliol de 2005,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament general de recaptació.*

S'aprova el Reglament general de recaptació, el text del qual s'insereix a continuació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats:

a) El Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació.

b) Les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'1 de gener de 2006.

Palma de Mallorca, 29 de juliol de 2005.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA

REGLAMENT GENERAL DE RECAPTACIÓ

ÍNDEX

Títol I. Disposicions generals.

Capítol I. La gestió recaptadora.

Secció 1a Disposicions generals.

Article 1. Àmbit d'aplicació.

Article 2. Concepte de gestió recaptadora.

Secció 2a Recaptació de recursos de naturalesa pública per les diferents administracions.

Subsecció 1a Recaptació per la hisenda pública estatal i per les entitats de dret públic estatals.

Article 3. Recaptació de la hisenda pública estatal i de les entitats de dret públic estatals.

Article 4. Especialitats de la recaptació dels organismes autònoms de l'Estat.

Article 5. Recaptació de recursos d'altres administracions públiques nacionals, estrangeres o entitats internacionals o supranacionals.

Article 6. Òrgans de recaptació de l'Estat.

Subsecció 2a Recaptació de la hisenda pública de les comunitats autònomes i dels seus organismes autònoms.

Article 7. Recaptació de la hisenda pública de les comunitats autònomes i dels seus organismes autònoms.

Subsecció 3a Recaptació de la hisenda pública de les entitats locals i dels seus organismes autònoms.

Article 8. Recaptació de la hisenda pública de les entitats locals i dels seus organismes autònoms.

Secció 3a Entitats que prestin el servei de caixa i entitats col·laboradores en la gestió recaptadora.

Article 9. Entitats que prestin el servei de caixa i entitats col·laboradores en la gestió recaptadora.

Secció 4a Obtenció d'informació, facultats i adopció de mesures cautelars en la gestió recaptadora.

Article 10. Facultats dels òrgans de recaptació.

Capítol II. Ingressos de la gestió recaptadora.

Article 11. Ingressos de la gestió recaptadora.

Secció 1a Ingressos de la gestió recaptadora en període voluntari i període executiu.

Article 12. Lloc de realització dels ingressos.

Subsecció 1a Ingressos a la Tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera.

Article 13. Ingressos a la Tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera.

Subsecció 2a Ingressos a través d'entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

Article 14. Entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

Article 15. Ingressos a través d'entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

Article 16. Procediment d'ingrés a través d'entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

Subsecció 3a Ingressos a través d'entitats col·laboradores en la recaptació.

Article 17. Entitats col·laboradores en la recaptació.

Article 18. Ingressos a través d'entitats col·laboradores en la recaptació.

Article 19. Procediment d'ingrés a través d'entitats col·laboradores en la recaptació.

Subsecció 4a Ingressos a les duanes.

Article 20. Ingressos a les duanes.

Subsecció 5a Ingressos en comptes restringits oberts en entitats de crèdit i en caixes d'òrgans gestors.

Article 21. Ingressos en comptes restringits i en caixes d'òrgans gestors.

Subsecció 6a Especialitats de l'ingrés de deutes recaptats per organismes autònoms.

Article 22. Ingressos en organismes autònoms.

Secció 2a Recaptació de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva.

Article 23. Modalitats de cobrament.

Article 24. Anuncis de cobrança.

Article 25. Ingressos de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva.

Secció 3a Ingressos al Tresor de les quantitats obtingudes en la gestió recaptadora.

Article 26. Disposicions generals sobre ingressos als comptes del Tresor.

Article 27. Ingressos de la Caixa de la Direcció General del Tresor i Política Financera.

Article 28. Ingressos de les entitats que prestin el servei de caixa.

Article 29. Ingressos de les entitats col·laboradores.

Article 30. Ingressos de les duanes.

Article 31. Altres ingressos als comptes del Tresor al Banc d'Espanya.

Títol II. El deute.

Capítol I. Extinció del deute.

Article 32. Formes d'extinció del deute.

Secció 1a Pagament.

Subsecció 1a Normes generals.

Article 33. Legitimació, lloc de pagament i forma de pagament.

Article 34. Mitjans i moment del pagament en efectiu.

Article 35. Pagament mitjançant xec.

Article 36. Pagament mitjançant targeta de crèdit i dèbit.

Article 37. Pagament mitjançant transferència bancària.

Article 38. Pagament mitjançant domiciliació bancària.

Article 39. Pagament mitjançant efectes timbrats.

Article 40. Pagament en espècie.

Article 41. Justificants i certificacions del pagament.

Article 42. Actuacions a realitzar en el supòsit de tributs incompatibles.

Article 43. Consignació.

Subsecció 2a Ajornament i fraccionament.

Article 44. Ajornament i fraccionament del pagament.

Article 45. Competència en matèria d'ajornaments i fraccionaments.

Article 46. Sol·licituds d'ajornament i fraccionament.

Article 47. Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament.

Article 48. Garanties en ajornaments i fraccionaments.

Article 49. Adopció de mesures cautelars en l'àmbit dels ajornaments i fraccionaments.

Article 50. Dispensa de garanties en ajornaments i fraccionaments.

Article 51. Tramitació de sol·licituds d'ajornaments i fraccionaments.

Article 52. Resolució de sol·licituds d'ajornaments i fraccionaments.

Article 53. Càlcul d'interessos en ajornaments i fraccionaments.

Article 54. Actuacions en cas de manca de pagament en ajornaments i fraccionaments.

Secció 2a Altres formes d'extinció.

Article 55. Deutes compensables.

Article 56. Compensació a instància de l'obligat al pagament.

Article 57. Compensació d'ofici de deutes d'entitats públiques.

Article 58. Compensació d'ofici de deutes d'altres creditors a la hisenda pública.

Article 59. Efectes de la compensació.

Article 60. Extinció de deutes de les entitats de dret públic mitjançant deduccions sobre transferències.

Secció 3a Baixa provisional per insolvència.

Article 61. Concepte de deutor fallit i de crèdit incobrable.

Article 62. Efectes de la baixa provisional per insolvència.

Article 63. Revisió de fallits i rehabilitació de crèdits incobrables.

Capítol II. Garanties del deute.

Article 64. Dret de prelación.

Article 65. Hipoteca legal tàcita.

Article 66. Altres hipoteques i drets reals en garantia dels crèdits de la hisenda pública.

Article 67. Afecció i retenció de béns.

Títol III. Recaptació en període voluntari i en període executiu

Capítol I. Disposicions generals

Article 68. Iniciació i terminació de la recaptació en període voluntari.

Article 69. Recaptació en període executiu.

Capítol II. Procediment de constrenyiment

Secció 1a Inici del procediment de constrenyiment.

Article 70. Provisió de constrenyiment.

Article 71. Notificació de la provisió de constrenyiment.

Secció 2a Desenvolupament del procediment de constrenyiment.

Subsecció 1a Disposicions generals.

Article 72. Interès de demora del període executiu.

Article 73. Suspensió del procediment de constrenyiment.

Subsecció 2a Execució de garanties.

Article 74. Execució de garanties.

Subsecció 3a Normes sobre embargaments.

Article 75. Diligències d'embargament.

Article 76. Pràctica dels embargaments.

Article 77. Concurrencia d'embargaments.

Article 78. Embargament de diners en efectiu.

Article 79. Embargament de diners en comptes oberts en entitats de crèdit.

Article 80. Embargament de valors.

Article 81. Embargament d'altres crèdits, efectes i drets realitzables a l'acte o a curt termini.

Article 82. Embargament de sous, salaris i pensions.

Article 83. Embargaments de béns immobles i de drets sobre aquests.

Article 84. Anotació preventiva al Registre de la Propietat dels embargaments de béns immobles i de drets sobre aquests.

Article 85. Requisits dels manaments per a l'anotació preventiva dels embargaments de béns immobles i de drets sobre aquests.

Article 86. Presentació dels manaments al Registre de la Propietat.

Article 87. Incidències en les anotacions preventives d'embargament al Registre de la Propietat.

Article 88. Respostes dels registradors.

Article 89. Embargament d'interessos, rendes i fruits de tota espècie.

Article 90. Embargament d'establiments mercantils i industrials.

Article 91. Embargament de metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria, antiguitats i altres objectes de valor històric o artístic.

Article 92. Embargament dels restants béns mobles i semovents.

Article 93. Embargament de crèdits, efectes, valors i drets realitzables a llarg termini.

Subsecció 4a Normes sobre dipòsit dels béns embargats.

Article 94. Dipòsit de béns embargats.

Article 95. Funcions del dipositar.

Article 96. Drets, deures i responsabilitat del dipositar de béns embargats.

Subsecció 5a Alienació dels béns embargats.

Article 97. Valoració i fixació del tipus.

Article 98. Títols de propietat.

Article 99. Formació de lots i ordre per a la seva alienació.

Article 100. Formes d'alienació.

Article 101. Acord d'alienació i anunci de la subhasta.

Article 102. Subhastes de béns agrupats i simultànies.

Article 103. Licitadors.

Article 104. Desenvolupament de la subhasta.

Article 105. Subhastes a través d'empreses o professionals especialitzats.

Article 106. Alienació per concurs.

Article 107. Alienació mitjançant adjudicació directa.

Subsecció 6a Adjudicació de béns i drets a la hisenda pública.

Article 108. Competència.

Article 109. Adjudicació de béns i drets.

Article 110. Inscripció i cancel·lació de càrregues.

Subsecció 7a Actuacions posteriors a l'alienació.

Article 111. Escripura pública de venda i cancel·lació de càrregues.

Article 112. Aixecament de l'embargament.

Subsecció 8a Costes del procediment de constrenyiment.

Article 113. Costes del procediment de constrenyiment.

Article 114. Honoraris i despeses de dipòsit i administració.

Article 115. Liquidació de les costes.

Secció 3a Terminació del procediment de constrenyiment.

Article 116. Terminació del procediment de constrenyiment.

Secció 4a Terceries.

Article 117. Caràcter de la terceria.

Article 118. Competències en matèria de terceries.

Article 119. Forma, terminis i efectes de la interposició de la terceria.

Article 120. Tramitació i resolució de la terceria.

Article 121. Efectes de l'estimació de la reclamació de terceria.

Article 122. Terceries a favor de la hisenda pública.

Secció 5a Actuacions de la hisenda pública en procediments concursals i en altres procediments d'execució.

Article 123. Actuacions de la hisenda pública en procediments concursals i en altres procediments d'execució.

Títol IV. Procediment enfront de responsables i successors.

Capítol I. Responsables.

Article 124. Declaració de responsabilitat.

Article 125. Certificació per adquisició d'explotacions o activitats econòmiques.

Article 126. Certificat expedit a instància dels contractistes o subcontractistes d'obres i serveis.

Capítol II. Successors.

Article 127. Procediment de recaptació enfront dels successors.

Títol V. Disposicions especials.

Article 128. Exacció de la responsabilitat civil per delictes contra la hisenda pública.

Disposició addicional primera. Òrgans equivalents de les comunitats autònomes, ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla o de les entitats locals.

Disposició addicional segona. Criteris de coordinació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb la Tresoreria General de la Seguretat Social en processos concursals.

Disposició addicional tercera. Assistència mútua en matèria de recaptació.

Disposició addicional quarta. Norma d'organització específica.

Disposició transitòria primera. Drets de traspàs.

Disposició transitòria segona. Obtenció d'informació, facultats i adopció de mesures cautelars en la gestió recaptadora.

Disposició transitòria tercera. Règim transitori del Reglament general de recaptació.

Disposició final única. Habilitació normativa.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

La gestió recaptadora

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Reglament regula la gestió recaptadora dels recursos de naturalesa pública en desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i de les altres lleis que els estableixin.

2. Aquest Reglament és aplicable en els termes que preveu l'article 1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 2. Concepte de gestió recaptadora.

La gestió recaptadora de la hisenda pública consisteix en l'exercici de la funció administrativa que condueix al cobrament dels deutes i sancions tributaris i altres recur-

sos de naturalesa pública que hagin de satisfer els obligats al pagament.

Als efectes d'aquest Reglament, tots els crèdits de naturalesa pública a què es refereix aquest article es denominen deutes. Es consideren obligats al pagament les persones o entitats a les quals la hisenda pública exigeix l'ingrés de la totalitat o part d'un deute.

La gestió recaptadora es pot fer en període voluntari o en període executiu. El cobrament en període executiu dels recursos als quals es refereix el paràgraf anterior s'efectua pel procediment de constrenyiment que regulen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i aquest Reglament.

SECCIÓ 2a RECAPTACIÓ DE RECURSOS DE NATURALESA PÚBLICA PER LES DIFERENTS ADMINISTRACIONS

Subsecció 1a Recaptació per la hisenda pública estatal i per les entitats de dret públic estatals

Article 3. Recaptació de la hisenda pública estatal i de les entitats de dret públic estatals.

1. La gestió recaptadora de l'Estat i dels seus organismes autònoms la du a terme:

a) Quan es tracti dels recursos del sistema tributari estatal i duaner, tant en període voluntari com executiu, l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

No obstant això, si es tracta de taxes, la recaptació en període voluntari la du a terme l'òrgan de l'Administració General de l'Estat o organisme autònom que en té atribuïda la gestió.

b) Quan es tracti dels altres recursos de naturalesa pública:

1r En període voluntari, les delegacions d'Economia i Hisenda, llevat que la gestió d'aquests recursos estigui atribuïda a altres òrgans de l'Administració General de l'Estat o als seus organismes autònoms.

2n En període executiu, l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb la remissió prèvia, si s'escau, de les corresponents relacions certificades de deutes impagats en període voluntari.

2. Els recursos de naturalesa pública la gestió dels quals estigui atribuïda a una entitat de dret públic diferent de les que s'assenyalen a l'apartat anterior són recaptats en període voluntari pels serveis de la dita entitat.

La recaptació en període executiu correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària quan ho estableixi una llei o quan s'hagi establert en el conveni corresponent.

3. Les quantitats recaptades per compte de les entitats esmentades a l'apartat anterior per part de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, quan la recaptació s'efectuï en virtut d'una llei, s'han de transferir als comptes oficials d'aquestes entitats, a excepció dels recàrrecs del període executiu i de les costes. En cas de conveni s'han de transferir les quantitats recaptades minorades en els termes establerts en el conveni.

Article 4. Especialitats de la recaptació dels organismes autònoms de l'Estat.

1. La gestió recaptadora en període executiu dels crèdits dels organismes autònoms de l'Estat es regeix pel que disposa aquest Reglament, amb les particularitats següents:

a) Les relacions certificades de deutes impagats en període voluntari les expedeixen els òrgans competents dels organismes autònoms. Quan els deutes d'un mateix deutor siguin inferiors a la quantitat que es fixi per resolu-

ció del director del Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària com a cost mínim de recaptació estimat, aquests deutes només s'han d'incloure en les relacions esmentades quan l'import acumulat, inclosos tots els que estiguin en gestió de cobrament, superi el cost mínim estimat.

b) La provisió de constrenyiment la dicten els òrgans de recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

c) Les quantitats recaptades, a excepció dels recàrrecs del període executiu i les costes, han de ser transferides als comptes oficials de l'organisme autònom per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. Els interessos de demora s'han de liquidar d'acord amb el que disposa l'article 72. En els casos que preveu l'apartat 4 del mateix article, la liquidació correspon als organismes autònoms en el cas del paràgraf a) i als òrgans de recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en els casos dels paràgrafs b), c) i d).

3. La declaració de fallit dels obligats al pagament la fan els òrgans de recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària. La declaració de crèdit incobrable la fan els òrgans de recaptació de l'organisme autònom corresponent de conformitat amb la seva normativa específica, prèvia comunicació per l'Agència Estatal d'Administració Tributària de la insolvència del deutor.

En cas de rehabilitació del crèdit per part de l'organisme autònom, aquest el pot incloure en la relació certificada de deutes rehabilitats que remeti a l'Agència Estatal d'Administració Tributària per al seu cobrament.

4. Correspon a l'organisme autònom la declaració de responsabilitat, en els supòsits que preveu la Llei, quan es refereixin a deutes de la seva titularitat.

5. És aplicable el que disposa aquest Reglament sobre adjudicació de béns a la hisenda pública, amb les particularitats següents:

a) La proposta i resolució sobre l'Adjudicació de béns de què es tracti correspon als òrgans competents de l'organisme autònom.

b) Els béns L'Adjudicació dels quals s'hagi acordat, així com els documents necessaris per inscriure'ls en els registres públics, s'han de lliurar o, si s'escau, s'han de posar a disposició de l'organisme autònom.

Article 5. Recaptació de recursos d'altres administracions públiques nacionals, estrangeres o entitats internacionals o supranacionals.

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària s'ha d'encarregar de la recaptació dels recursos de naturalesa pública d'altres administracions públiques nacionals diferents de les que preveuen els articles 7 i 8 quan aquesta gestió se li encomani en virtut d'una llei o un conveni.

Les quantitats recaptades per l'Agència Estatal d'Administració Tributària quan la recaptació s'efectuï en virtut d'una llei s'han de transferir als comptes oficials d'aquestes administracions, a excepció dels recàrrecs del període executiu i de les costes. En cas de conveni s'han de transferir les quantitats recaptades minorades en els termes que estableixi el conveni.

2. La gestió recaptadora dels recursos propis de la Unió Europea i altres entitats internacionals o supranacionals que hagi de dur a terme l'Estat espanyol l'han d'efectuar:

a) En període voluntari, els òrgans de l'Administració General de l'Estat, organismes autònoms o entitats de dret públic estatals que la tinguin atribuïda i, si no, l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

b) En període executiu, l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

3. La gestió recaptadora que ha de dur a terme l'Estat espanyol a favor d'altres estats o d'altres entitats inter-

nacionals o supranacionals, en virtut de normes sobre assistència mútua entre els estats membres de la Unió Europea o en el marc dels convenis per evitar la doble imposició o d'altres convenis internacionals, l'efectua l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

4. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de dur a terme les actuacions de col·laboració en la recaptació que estableixin les lleis.

Article 6. Òrgans de recaptació de l'Estat.

Són òrgans de recaptació de l'Estat:

a) Les unitats administratives de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, centrals o perifèriques, a les quals les normes d'organització específica atribueixin competències en matèria de recaptació.

b) Les unitats administratives dels òrgans de l'Administració General de l'Estat, organismes autònoms estatals i entitats de dret públic estatals que tinguin atribuïda la gestió recaptadora dels recursos de dret públic corresponents.

c) La Direcció General del Tresor i Política Financera i les unitats administratives de les delegacions d'Economia i Hisenda en els altres casos no compresos en els paràgrafs anteriors.

Subsecció 2a Recaptació de la hisenda pública de les comunitats autònomes i dels seus organismes autònoms

Article 7. Recaptació de la hisenda pública de les comunitats autònomes i dels seus organismes autònoms.

Correspon a les comunitats autònomes la recaptació dels deutes la gestió dels quals tinguin atribuïda, i l'han de dur a terme:

a) Directament les comunitats autònomes i els seus organismes autònoms, d'acord amb el que estableixen les seves normes d'atribució de competències.

b) Altres entitats de dret públic amb les quals s'hagi formalitzat el conveni corresponent o en les quals s'hagi delegat aquesta facultat.

c) L'Agència Estatal d'Administració Tributària, quan s'acordi així mitjançant la subscripció d'un conveni per a la recaptació.

Subsecció 3a Recaptació de la hisenda pública de les entitats locals i dels seus organismes autònoms

Article 8. Recaptació de la hisenda pública de les entitats locals i dels seus organismes autònoms.

Correspon a les entitats locals i als seus organismes autònoms la recaptació dels deutes la gestió dels quals tinguin atribuïda i l'han de dur a terme:

a) Directament les entitats locals i els seus organismes autònoms, d'acord amb el que estableixen les seves normes d'atribució de competències.

b) Altres ens territorials a l'àmbit dels quals pertanyin quan s'hagi establert així legalment, quan s'hagi formalitzat amb aquests ens el conveni corresponent o quan s'hagi delegat aquesta facultat en aquests ens, amb la distribució de competències que si s'escau s'hagi establert entre l'entitat local titular del crèdit i l'ens territorial que exerceixi la gestió recaptadora.

c) L'Agència Estatal d'Administració Tributària, quan s'acordi així mitjançant la subscripció d'un conveni per a la recaptació.

SECCIÓ 3a ENTITATS QUE PRESTIN EL SERVEI DE CAIXA I ENTITATS COL-LABORADORES EN LA GESTIÓ RECAPTADORA

Article 9. Entitats que prestin el servei de caixa i entitats col·laboradores en la gestió recaptadora.

1. Poden prestar el servei de caixa les entitats de crèdit amb les quals cada Administració ho convingui així.

Poden actuar com a entitats col·laboradores en la recaptació les entitats de crèdit autoritzades per cada Administració, amb els requisits i amb el contingut a què es refereix l'article 17.

Als efectes d'aquest Reglament, només poden actuar com a entitats que prestin el servei de caixa o com a entitats col·laboradores les entitats de crèdit següents:

- a) Els bancs.
- b) Les caixes d'estalvis.
- c) Les cooperatives de crèdit.

2. En cap cas l'autorització que es concedeixi o el conveni que es formalitzi atribueix el caràcter d'òrgans de recaptació a les entitats de crèdit que prestin el servei de caixa o que siguin col·laboradores en la recaptació.

3. La Direcció General del Tresor i Política Financera pot convenir la prestació del servei de caixa o autoritzar les entitats de crèdit a actuar com a entitats col·laboradores en la gestió dels ingressos de l'Administració General de l'Estat no encomanats a l'Agència Estatal d'Administració Tributària en els termes que preveu aquest Reglament.

SECCIÓ 4a OBTENCIÓ D'INFORMACIÓ, FACULTATS I ADOPCIÓ DE MESURES CAUTELARS EN LA GESTIÓ RECAPTADORA

Article 10. Facultats dels òrgans de recaptació.

1. Els funcionaris que exerceixin funcions de recaptació han de ser considerats agents de l'autoritat i tenen les facultats que preveu l'article 142 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Així mateix, poden adoptar les mesures cautelars que consten a l'article 146 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, previstes per al procediment d'inspecció.

2. Els funcionaris que exerceixin funcions de recaptació poden realitzar actuacions d'obtenció d'informació que preveuen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

CAPÍTOL II

Ingressos de la gestió recaptadora

Article 11. Ingressos de la gestió recaptadora.

1. Els ingressos de la gestió recaptadora, tant en període voluntari com en període executiu, s'efectuen d'acord amb el que disposa aquest capítol.

2. Si el venciment de qualsevol termini coincideix amb un dissabte o un dia inhàbil, queda traslladat al primer dia hàbil següent.

SECCIÓ 1a INGRESSOS DE LA GESTIÓ RECAPTADORA EN PERÍODE VOLUNTARI I PERÍODE EXECUTIU

Article 12. Lloc de realització dels ingressos.

Els ingressos es poden realitzar:

- a) A la Tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera.
- b) A les entitats de crèdit que prestin el servei de caixa a què es refereix l'article 9.1.

- c) A les entitats col·laboradores a què es refereix l'article 9.1.
- d) A les duanes.
- e) Als comptes restringits oberts en entitats de crèdit.
- f) A les caixes dels òrgans gestors.
- g) En qualsevol altre lloc de pagament que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

Subsecció 1a Ingressos a la Tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera

Article 13. Ingressos a la Tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera.

1. La Tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera recapta les quantitats que es liquidin o es retinguin en el dit òrgan i aquelles respecte de les quals ho estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

2. Aquestes quantitats es poden ingressar, segons estableixi el ministre d'Economia i Hisenda:

- a) A la Caixa de la Direcció General del Tresor i Política Financera.
- b) Al Banc d'Espanya o a l'organisme públic que es determini.
- c) En entitats de crèdit.

3. Els ingressos s'han de fer de dilluns a divendres, excepte en els dies no laborables.

Subsecció 2a Ingressos a través d'entitats de crèdit que prestin el servei de caixa

Article 14. Entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

1. Les entitats de crèdit amb les quals es convingui així poden prestar el servei de caixa als òrgans de recaptació competents.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, aquestes entitats també poden actuar com a col·laboradores en la recaptació.

Article 15. Ingressos a través d'entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

Els ingressos s'han de fer amb caràcter obligatori a les entitats de crèdit que prestin el servei de caixa únicament en els casos en què ho estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

Article 16. Procediment d'ingrés a través d'entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

1. Els ingressos s'han de fer en comptes restringits oberts a les entitats esmentades, la denominació i el funcionament dels quals s'estableixen per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

2. Els ingressos en aquests comptes s'han de fer en diners de curs legal i per qualsevol altre mitjà de pagament que s'estableixi per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

3. Diàriament, l'entitat ha de lliurar a l'òrgan de recaptació competent una relació justificativa de les quantitats ingressades al compte restringit i els documents acreditatius dels deutes a què corresponen.

Subsecció 3a Ingressos a través d'entitats col·laboradores en la recaptació

Article 17. Entitats col·laboradores en la recaptació.

1. Poden col·laborar en la recaptació les entitats de crèdit autoritzades. La prestació del servei de col·laboració no és retribuïda.

2. Les entitats que vulguin actuar com a col·laboradores en la gestió recaptadora desenvolupada per l'Agència Estatal d'Administració Tributària han de sol·licitar autorització del director del Departament de Recaptació d'aquesta i han d'adjuntar una declaració expressa d'estar en disposició de prestar el servei de col·laboració en les condicions establertes en cada cas per la normativa vigent.

Per valorar adequadament la conveniència de concedir l'autorització sol·licitada, s'ha de tenir en compte, entre altres factors, la solvència de l'entitat i la seva possible contribució al servei de col·laboració en la recaptació. Amb aquesta finalitat, es poden sol·licitar els informes que es considerin oportuns.

La resolució s'ha de notificar a l'entitat sol·licitant en el termini de tres mesos. Així mateix, si l'acord és de concessió, s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

L'autorització pot determinar la forma i les condicions de prestació del servei. Si es denega l'autorització, l'acord ha de ser motivat. Transcorregut el termini esmentat sense que hagi recaigut resolució expressa, es pot entendre estimada la sol·licitud.

3. Abans de començar el servei de col·laboració, les entitats sol·licitants han de comunicar a l'òrgan de recaptació competent els punts següents:

- a) Relació de totes les seves oficines, el seu domicili i la seva clau bancària.
- b) Data o dates de començament de la prestació, que en cap cas poden excedir els dos mesos, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'autorització.

A més, l'entitat col·laboradora ha de posar en coneixement de l'òrgan de recaptació competent qualsevol variació rellevant referent a altes i baixes en l'operativitat de les seves oficines i els canvis de denominació a què se sotmeti.

4. L'entitat que tingui diverses oficines dins l'àmbit territorial que determini cada Administració tributària n'ha de designar una per relacionar-se amb aquesta Administració.

5. Els òrgans de recaptació han de fer el control i el seguiment de l'actuació de les entitats col·laboradores.

A aquest efecte, poden ordenar la pràctica de comprovacions en les entitats esmentades.

Les comprovacions s'han de referir exclusivament a la seva actuació com a entitats col·laboradores, i es poden efectuar a les oficines de l'entitat o als locals de l'òrgan actuant.

Les actuacions es poden referir a l'examen de la documentació relativa a operacions concretes o estendre's a l'actuació de col·laboració d'aquestes entitats o de les seves oficines durant un període determinat de temps.

Per practicar les comprovacions, les entitats han de posar a disposició dels funcionaris designats a l'efecte tota la documentació que se'ls sol·liciti en relació amb l'actuació de l'entitat en la seva condició de col·laboradora i, en particular, extractes de comptes corrents restringits, documents d'ingrés i justificants d'ingrés als comptes del Tresor. Així mateix, han de permetre l'accés als registres informàtics de l'entitat respecte de les operacions realitzades en la seva condició de col·laboradora.

6. Si aquestes entitats incompleixen les obligacions que estableix aquest Reglament i altres normes aplicables, les obligacions de col·laboració amb la hisenda pública o les normes tributàries en general, es pot sus-

pendre temporalment o revocar definitivament l'autorització atorgada a les entitats de crèdit per actuar com a col·laboradores en la recaptació, restringir temporalment o definitivament l'àmbit territorial de la seva actuació o excloure de la prestació del servei de col·laboració alguna de les seves oficines, sense perjudici de la responsabilitat que en cada cas sigui procedent.

Correspon acordar la suspensió o revocació a l'òrgan que hagi acordat l'autorització.

En particular, l'òrgan de recaptació competent pot fer ús de les facultats a què es refereix el paràgraf anterior quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Presentació reiterada fora dels terminis establerts, de forma incompleta o amb greus deficiències, de la informació que com a entitat col·laboradora ha d'aportar a l'òrgan de recaptació competent.

b) Manipulació de les dades contingudes en la informació que ha d'aportar a l'òrgan de recaptació competent, en la que ha de custodiar l'entitat o en la que ha de lliurar als obligats al pagament.

c) Incompliment de les obligacions de proporcionar o declarar qualsevol tipus de dades, informes o antecedents amb transcendència tributària.

d) Incompliment de les ordres d'embargament, així com la col·laboració o el consentiment en l'aixecament de béns embargats o sobre els quals s'hagi constituït una mesura cautelar o una garantia.

e) Obstrucció a l'actuació de L'Administració tributària.

f) No ingressar diàriament les quantitats recaptades als comptes restringits de l'òrgan de recaptació competent o no ingressar o ingressar amb retard les quantitats recaptades al compte del Tresor, quan s'hagi ocasionat un greu perjudici a la hisenda pública o a un particular.

g) Inutilitat de l'autorització, manifestada pel nul o escàs volum dels ingressos realitzats a través de l'entitat.

Article 18. *Ingressos a través d'entitats col·laboradores en la recaptació.*

1. Els obligats al pagament, tinguin o no comptes oberts en les entitats col·laboradores, hi poden ingressar els deutes següents:

a) Els que resultin d'autoliquidacions presentades en els models establerts per reglament, així com d'aquelles la presentació de les quals es faci per via telemàtica.

b) Els notificats als obligats al pagament com a conseqüència de liquidacions practicades per L'Administració, tant en període voluntari com executiu.

c) Qualsevol altres, llevat que el ministre d'Economia i Hisenda hagi establert que l'ingrés s'ha de fer amb caràcter obligatori a les entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

2. Les entitats col·laboradores no poden admetre els ingressos que s'hagin de fer obligatòriament a les entitats de crèdit que prestin el servei de caixa.

Article 19. *Procediment d'ingrés a través d'entitats col·laboradores en la recaptació.*

1. Els ingressos s'han de fer en comptes restringits oberts a les entitats col·laboradores, la denominació i el funcionament dels quals s'estableixen per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

2. Les entitats col·laboradores han d'admetre sempre el diner de curs legal com a mitjà de pagament. Així mateix, poden acceptar qualsevol altre mitjà de pagament habitual en el tràfic bancari, si bé L'Admissió d'aquests mitjans queda a discreció i risc de l'entitat.

Sigui quin sigui el mitjà de pagament utilitzat, en cas són a compte de L'Administració les despeses que es puguin generar per la utilització de mitjans diferents del diner de curs legal. Com a conseqüència d'aquestes des-

peses no es poden minorar en cap cas els imports ingressats.

3. Les entitats col·laboradores han d'admetre els ingressos tots els dies que siguin laborables per a aquestes durant les hores de caixa, i els han d'abonar seguidament al compte restringit corresponent.

4. Quan es tracti d'autoliquidacions, l'obligat al pagament ha de presentar a l'entitat col·laboradora els impresos on constin aquelles, i han de tenir adherides les etiquetes d'identificació o incorporar qualsevol altre mitjà d'identificació establert pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

5. Si l'ingrés és conseqüència d'una liquidació practicada per L'Administració i notificada a l'obligat al pagament, aquell s'ha de fer a l'entitat col·laboradora mitjançant la presentació del document d'ingrés segons el model establert pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

6. L'entitat col·laboradora ha d'exigir la consignació del número d'identificació fiscal en el document corresponent i comprovar-ne l'exactitud mitjançant l'examen del document acreditatiu, que ha de ser exhibit per qui presenti el document liquidador. No és necessària aquesta exigència en relació amb les autoliquidacions i documents d'ingrés respecte dels quals el Ministeri d'Economia i Hisenda hagi establert que s'han de presentar a les entitats col·laboradores amb una etiqueta adherida o un altre mitjà d'identificació en què constin les dades dels obligats al pagament.

7. L'entitat col·laboradora que hagi d'admetre un ingrés per al Tresor ha de comprovar prèviament a l'abonament en compte les dades següents:

a) La coincidència exacta de la quantia a ingressar amb la xifra que figuri com a import de l'ingrés en l'autoliquidació o document d'ingrés.

b) Que aquests documents porten adherides les etiquetes d'identificació o un altre mitjà d'identificació o, si s'escau, que hi estan consignats el nom i els cognoms o la raó social o denominació completa, domicili de l'obligat al pagament, número d'identificació fiscal, concepte i període al qual correspon el pagament.

Si la comprovació assenyalada als paràgrafs a) i b) és conforme, l'entitat col·laboradora ha d'estendre en el document destinat a aquest efecte dels que componen l'autoliquidació o en el document d'ingrés, la validació, o bé mecànica mitjançant una màquina comptable, o bé manual mitjançant un segell, dels conceptes següents: data de l'ingrés, total ingressat, concepte, clau de l'entitat i de l'oficina receptora, per certificar d'aquesta manera el concepte de l'ingrés, així com el fet que aquest s'ha efectuat al compte del Tresor.

8. En els casos per als quals s'estableixi que l'obligat al pagament pot presentar en sobre tancat el document d'ingrés o devolució, l'autoliquidació i la documentació complementària, s'ha d'actuar d'acord amb les normes següents:

a) Ha de presentar a l'entitat col·laboradora el document d'ingrés o devolució on constin les dades essencials de l'autoliquidació i la quantitat a ingressar o retornar que en resulti.

b) L'entitat ha de comprovar si el document d'ingrés o devolució està correctament emplenat.

En cas d'ingrés, l'ha de certificar amb les formalitats i els requisits que preveu l'apartat anterior.

En cas de sol·licitud de devolució per transferència, ha de validar els documents certificant l'existència del compte bancari i la titularitat de l'obligat al pagament.

En els dos casos, l'entitat col·laboradora ha de conservar en poder seu l'exemplar que li està destinat i lliurar a l'obligat al pagament els que li corresponguin.

c) L'obligat ha d'adjuntar a la seva autoliquidació l'exemplar per a l'Administració del document d'ingrés o devolució i l'ha de lliurar a la mateixa entitat col·laboradora perquè la remeti a l'òrgan competent en un sobre tancat, a l'anvers del qual ha de constar el seu nom i cognoms o la raó social o denominació completa i el concepte.

d) A petició de l'obligat al pagament, l'entitat col·laboradora ha d'estampar al primer full dels exemplars per a l'Administració i per a l'interessat de l'autoliquidació o declaració corresponent el segell on constin les dades següents: data en què es presenta l'autoliquidació i claus de l'entitat i de l'oficina receptora.

9. Quan, presentat un document d'ingrés per un obligat al pagament, l'import validat per l'entitat col·laboradora sigui correcte però aquesta faci un ingrés superior al procedent, se n'ha de tramitar la devolució a l'entitat col·laboradora en els termes legalment establerts sense que sigui aplicable a aquests ingressos el que preveuen l'article 221 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

Subsecció 4a Ingressos a les duanes

Article 20. Ingressos a les duanes.

1. Les duanes han de recaptar els deutes respecte dels quals estigui establert així.

2. Amb caràcter general, els ingressos s'han de fer a través de les entitats de crèdit autoritzades per actuar com a col·laboradores en la recaptació.

Aquestes entitats han d'actuar segons el procediment que descriu l'article 19.

3. No obstant això, i sempre que ho autoritzi l'òrgan competent, es poden fer ingressos directament a les caixes de les duanes, en particular en els casos següents:

a) Quan s'hagin d'efectuar ingressos pel despatx d'expedicions conduïdes pels viatgers que es produeixin fora de l'horari d'obertura de les entitats col·laboradores o quan aquestes estiguin en llocs distants de les oficines de la duana.

b) Quan s'efectuïn dipòsits en metàl·lic per importacions temporals.

4. Diàriament o en el termini que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, les quantitats recaptades en cadascuna de les caixes de les duanes han de ser ingressades per aquestes en un compte, autoritzat a l'efecte per l'òrgan competent, obert en una entitat de crèdit de la localitat respectiva, a nom de «Dependència/Administració de Duanes de...», en què s'han de custodiar els fons fins que s'ingressin.

El ministre d'Economia i Hisenda ha de dictar les normes que regulin el funcionament, el control i el seguiment d'aquests comptes.

5. A les caixes de les duanes únicament es poden efectuar pagaments per devolucions de dipòsits en efectiu per importacions temporals.

Per fer aquestes devolucions, es pot autoritzar un fons la dotació, el funcionament i el control del qual ha de regular el ministre d'Economia i Hisenda.

Subsecció 5a Ingressos en comptes restringits oberts en entitats de crèdit i en caixes d'òrgans gestors

Article 21. Ingressos en comptes restringits i en caixes d'òrgans gestors.

1. Es poden fer els ingressos en comptes restringits de recaptació oberts en entitats de crèdit quan, a proposta de l'òrgan gestor, ho autoritzi l'Agència Estatal d'Adminis-

tració Tributària quan es tracti de recursos del sistema tributari estatal i duaner, o bé la Direcció General del Tresor i Política Financera.

Aquest procediment s'ha d'autoritzar quan estigui prou justificada la seva necessitat per raons de més bona prestació del servei, de custòdia de fons o similars. L'autorització ha de ser individualitzada i ha de fixar les condicions d'utilització del compte.

La cancel·lació d'aquests comptes l'han d'acordar els òrgans competents per autoritzar-los quan, per iniciativa de l'òrgan gestor o pròpia, es comprovi que no subsisteixen les raons que en van motivar l'obertura o que no es compleixen les condicions imposades per al seu ús.

2. L'òrgan de recaptació competent, a sol·licitud dels òrgans gestors, pot autoritzar l'ingrés en caixes situades a les dependències de l'òrgan gestor quan hi hagi raons d'economia, eficàcia o més bona prestació del servei als usuaris.

En aquest cas s'han d'aplicar, com a mínim, les normes següents:

- S'ha de lliurar justificant de tot ingrés.
- Ha de quedar constància de cada ingrés.
- Els fons han de ser ingressats al Tresor diàriament o en el termini que estableixi l'òrgan de recaptació, compatible amb criteris de bona gestió.

Subsecció 6a Especialitats de l'ingrés de deutes recaptats per organismes autònoms

Article 22. Ingressos en organismes autònoms.

1. Els ingressos la gestió dels quals correspongui als organismes autònoms es poden fer segons s'estableixi en cada cas:

a) Als comptes legalment autoritzats oberts a nom de l'organisme al Banc d'Espanya o en una altra entitat de crèdit.

b) A les caixes de l'organisme.

c) En comptes restringits per a la recaptació oberts en entitats de crèdit.

d) En entitats de crèdit que prestin el servei de caixa o siguin autoritzades com a col·laboradores en la recaptació.

e) Excepcionalment, quan els serveis s'hagin de prestar en llocs allunyats o en horaris diferents dels habituals o per altres raons d'estricta necessitat, es poden admetre ingressos a través de persones o entitats solvents habilitades a aquest fi.

2. Tots els ingressos realitzats directament a les caixes o als comptes de l'organisme legalment autoritzats al Banc d'Espanya o en una altra entitat de crèdit han de ser registrats individualment o col·lectivament i comprovats amb les factures, rebuts i altres justificants de la venda, servei o una altra operació a què responguin.

Els fons recaptats a les caixes han de ser traslladats diàriament o en el termini més breu possible als comptes de l'organisme, llevat dels casos en què aquestes caixes hagin de fer pagaments habituals, sense perjudici del registre dels ingressos i pagaments pels seus valors íntegres.

3. Els ingressos en comptes restringits han de ser registrats a l'organisme a través dels seus propis documents de gestió i comprovats periòdicament amb els extractes o altres documents bancaris.

Si això no és possible perquè els ingressos s'han fet sense actuació prèvia de l'organisme, l'entitat de crèdit on està obert el compte li ha d'enviar periòdicament els justificants de cadascun dels ingressos realitzats per fer-ne el registre i la comprovació. En cap cas s'ha de fer el registre de les operacions a través dels extractes bancaris.

Amb càrrec a aquests comptes restringits no es poden efectuar més pagaments que els que tinguin per objecte

situar el seu saldo en el compte de l'organisme obert al Banc d'Espanya o, si s'escau, en una altra entitat de crèdit.

4. Els ingressos a través d'entitats de crèdit que prestin el servei de caixa o que siguin autoritzades per actuar com a col·laboradores en la recaptació es regeixen per les normes que estableixen les subseccions 2a i 3a de la secció 1a del capítol II del títol I, adaptades a les peculiaritats de la gestió dels ingressos de cada organisme autònom.

5. Els ingressos a través de persones o entitats alienes a L'Administració habilitades per rebre'ls s'han d'organitzar de manera que es garanteixi la integritat dels fons recaptats per compte de la hisenda pública, sense perjudici de la prestació efectiva dels serveis i, especialment, d'acord amb les normes següents:

- a) S'ha de lliurar justificant de cada ingrés.
- b) Ha de quedar constància de cada ingrés.
- c) L'organisme ha de verificar els ingressos amb els seus comprovants.
- d) Els fons han de ser dipositats en comptes controlats per l'organisme autònom diàriament o en el termini més breu que sigui compatible amb criteris de bona gestió.

SECCIÓ 2a RECAPTACIÓ DE DEUTES DE VENCIMENT PERIÒDIC I NOTIFICACIÓ COL·LECTIVA

Article 23. *Modalitats de cobrament.*

La recaptació de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva la poden fer, segons s'estableixi en cada cas:

- a) Els òrgans de recaptació que tinguin a càrrec seu la gestió dels recursos.
- b) A través d'una o diverses entitats de crèdit amb les quals s'acordi la prestació del servei.
- c) Per qualsevol altra modalitat que s'estableixi per a l'ingrés dels recursos de la hisenda pública.

Article 24. *Anuncis de cobrança.*

1. La comunicació del període de pagament s'ha de dur a terme de forma col·lectiva, i s'han de publicar els edictes corresponents en el butlletí oficial que correspongui i a les oficines dels ajuntaments afectats. Els edictes es poden divulgar pels mitjans de comunicació que es considerin adequats.

2. L'anunci de cobrança ha de contenir, almenys:

- a) El termini d'ingrés.
- b) La modalitat de cobrament utilitzable entre les enumerades a l'article 23.
- c) Els llocs, dies i hores d'ingrés.
- d) L'advertència que, transcorregut el termini d'ingrés, els deutes seran exigits pel procediment de constrenyiment i es meritran els corresponents recàrrecs del període executiu, els interessos de demora i, si s'escau, les costes que es produeixin.

3. L'anunci de cobrança pot ser substituït per notificacions individuals.

Article 25. *Ingressos de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva.*

1. En cas de deutes el cobrament dels quals es faci per rebut, quan l'obligat al pagament o una altra persona comparegui al lloc d'ingrés i per qualsevol circumstància no estigui disponible el rebut, se n'ha d'admetre el pagament i expedir el justificant corresponent, sempre que l'obligat al pagament figuri inscrit a les llistes de cobrança.

2. Els obligats al pagament poden domiciliar el pagament dels deutes a què es refereix aquesta secció en comptes oberts en entitats de crèdit.

Per a això, d'acord amb el que disposa l'article 38, han d'adreçar una comunicació a l'òrgan de recaptació corresponent almenys dos mesos abans del començament del període de cobrament. Altrament, la comunicació té efecte a partir del període següent.

Les domiciliacions tenen validesa per temps indefinit mentre no siguin anul·lades per l'interessat, rebutjades per l'entitat de crèdit o L'Administració en disposi expressament la invalidesa per raons justificades. En aquest últim cas, L'Administració ha de notificar l'acord pel qual es declara la invalidesa a l'obligat al pagament i a l'entitat col·laboradora.

SECCIÓ 3a INGRESSOS AL TRESOR DE LES QUANTITATS OBTINGUDES EN LA GESTIÓ RECAPTADORA

Article 26. *Disposicions generals sobre ingressos als comptes del Tresor.*

1. Les quantitats percebudes pels diferents òrgans en l'exercici de la funció recaptadora i per les persones o entitats a les quals es refereix l'apartat 2 han de ser ingressades per aquests als comptes del Tresor, amb subjecció a les disposicions que conté aquesta secció.

2. Quan les entitats que prestin el servei de caixa, les col·laboradores en la recaptació i qualsevol altra persona o entitat que recapti per compte de la hisenda pública no efectuïn els ingressos als comptes del Tresor en els terminis establerts, l'òrgan de recaptació competent n'ha d'exigir l'ingrés immediat i practicar liquidació per interessos de demora, que s'ha de notificar per al seu ingrés al Tresor.

3. Els retards en els ingressos i les altres anomalies en la prestació dels serveis s'han de comunicar a l'òrgan de recaptació competent, per a L'Adopció de les mesures que siguin procedents.

Article 27. *Ingressos de la Caixa de la Direcció General del Tresor i Política Financera.*

La suma total recaptada per la Caixa de la Direcció General del Tresor i Política Financera s'ha d'ingressar al compte del Tresor públic diàriament o en el termini que estableixi el director general del Tresor i Política Financera que sigui compatible amb criteris de bona gestió.

Article 28. *Ingressos de les entitats que prestin el servei de caixa.*

1. Les entitats de crèdit que prestin el servei de caixa en els òrgans de recaptació han d'ingressar al compte del Tresor el que hagin recaptat durant cada quinzena dins els set dies hàbils següents al final de cadascuna. Cada quinzena comprèn des del final de l'anterior fins al dia 5 o 20 següent o fins a l'immediatament hàbil posterior, si el 5 o 20 són inhàbils.

A aquests efectes, es consideren dies inhàbils els dissabtes.

Sigui quin sigui el nombre de dies inhàbils l'ingrés al compte del Tresor s'ha de produir el mateix mes en què finalitza la quinzena corresponent.

2. En els terminis, la forma i el suport que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, aquestes entitats han de lliurar a l'òrgan de recaptació competent la informació necessària per a la gestió i el seguiment dels ingressos.

3. Les entitats de crèdit que prestin el servei de caixa a altres òrgans de L'Administració de l'Estat, comunitats autònomes o entitats locals es regeixen, en aquesta matèria, per les disposicions específiques aplicables dictades per aquests òrgans i, en absència d'aquestes, pel que disposa aquest article.

Article 29. Ingressos de les entitats col·laboradores.

1. Les entitats col·laboradores han de centralitzar l'operació d'ingrés al Tresor de les quantitats recaptades i l'enviament a l'òrgan de recaptació competent de la informació a què es refereix l'apartat 2.

Les entitats col·laboradores han d'ingressar al compte del Tresor el que hagin recaptat durant cada quinzena dins els set dies hàbils següents al final de cadascuna. Cada quinzena comprèn des del final de l'anterior fins al dia 5 o 20 següent o fins a l'immediatament hàbil posterior, si el 5 o 20 són inhàbils.

A aquests efectes, es consideren dies inhàbils els dissabtes.

Sigui quin sigui el nombre de dies inhàbils, l'ingrés al compte del Tresor s'ha de produir el mateix mes en què finalitza la quinzena corresponent.

2. En els terminis, la forma i el suport que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, aquestes entitats han de lliurar a l'òrgan de recaptació competent la informació necessària per a la gestió i el seguiment dels ingressos.

3. Les entitats col·laboradores dels òrgans de l'Estat, comunitats autònomes o entitats locals es regeixen, en aquesta matèria, per les disposicions específiques aplicables dictades per aquests òrgans i, en absència d'aquestes, pel que disposa aquest article.

Article 30. Ingressos de les duanes.

El ministre d'Economia i Hisenda ha de determinar el lloc, el termini, la forma i altres condicions en què s'ha de fer l'ingrés al Tresor dels saldos dels comptes a què es refereix l'article 20, corresponents a les duanes en les quals l'òrgan competent hagi autoritzat l'existència de caixa.

Article 31. Altres ingressos als comptes del Tresor al Banc d'Espanya.

1. Les quantitats recaptades a través de comptes restringits per a la recaptació, siguin de taxes, siguin de qualsevol altre ingrés de L'Administració General de l'Estat i dels seus organismes autònoms i qualsevol altres quantitats recaptades per persones o entitats per compte de la hisenda pública no compreses en els articles anteriors d'aquesta secció, s'han de transferir als comptes oficials al Banc d'Espanya a nom del Tresor públic o dels organismes autònoms corresponents, en les dates establertes en les seves normes reguladores.

2. En defecte de les normes esmentades, els saldos existents els dies 5 i 20 de cada mes en els comptes restringits de recaptació s'han d'ingressar els dies 15 i últim de cada mes, respectivament.

Quan l'últim dia del mes coincideixi amb dia inhàbil o el Banc d'Espanya no presti servei, l'ingrés s'ha de traslladar a l'immediatament anterior en què aquest presti servei.

3. Igualment, en defecte de normes reguladores especials, les quantitats recaptades en caixes dels òrgans gestors de L'Administració General de l'Estat i dels seus organismes autònoms s'han d'ingressar als comptes oficials al Banc d'Espanya abans del final del mes en què hagin estat recaptades.

TÍTOL II**El deute****CAPÍTOL I****Extinció del deute****Article 32. Formes d'extinció del deute.**

Els deutes es poden extingir per pagament, prescripció, compensació, deducció sobre transferències, condo-

nació, pels mitjans que preveu la normativa duanera i pels altres mitjans que preveuen les lleis.

SECCIÓ 1a PAGAMENT**Subsecció 1a Normes generals****Article 33. Legitimació, lloc de pagament i forma de pagament.**

1. Pot efectuar el pagament, en període voluntari o període executiu, qualsevol persona, tingui o no interès en el compliment de l'obligació, ja el conegui i l'aprovi, ja l'ignori l'obligat al pagament.

El tercer que pagui el deute no està legitimat per exercir davant L'Administració els drets que corresponen a l'obligat al pagament.

2. El pagament dels deutes es pot fer a les caixes dels òrgans competents, a les entitats que, si s'escau, prestin el servei de caixa, a les entitats col·laboradores i altres persones o entitats autoritzades per rebre el pagament, directament o per via telemàtica, quan estigui previst així a la normativa vigent.

3. Els pagaments realitzats a òrgans no competents per rebre'ls o a persones no autoritzades per a això no alliberen el deutor de la seva obligació de pagament, sense perjudici de les responsabilitats de tot tipus en què incorri el perceptor que admeti indegudament el pagament.

4. El pagament dels deutes es pot fer en efectiu, mitjançant efectes timbrats i en espècie.

Article 34. Mitjans i moment del pagament en efectiu.

1. El pagament dels deutes i les sancions tributàries que s'hagi de fer en efectiu es pot fer sempre en diners de curs legal.

Així mateix, es pot fer per algun dels mitjans següents, amb els requisits i les condicions que estableix aquest Reglament per a cadascun d'aquests i seguint els procediments que es disposin en cada cas:

- Xec.
- Targeta de crèdit i dèbit.
- Transferència bancària.
- Domiciliació bancària.
- Qualsevol altres que autoritzi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

És admissible el pagament pels mitjans als quals es refereixen els paràgrafs b), c) i d) en els casos en què s'estableixi expressament en una norma tributària.

2. El pagament en efectiu dels deutes no tributaris s'ha de fer pels mitjans que autoritzi la seva pròpia normativa. Si no s'ha disposat cap regla especial, el pagament s'ha de fer pels mitjans esmentats a l'apartat 1, excepte els paràgrafs b), c) i d) que requereixen una regulació expressa.

3. S'entén pagat en efectiu un deute quan se n'ha ingressat l'import a les caixes dels òrgans competents, entitats col·laboradores, entitats que prestin el servei de caixa o altres persones o entitats autoritzades per rebre el pagament.

4. Quan el pagament es faci a través d'entitats de crèdit o altres persones autoritzades, el lliurament al deutor del justificant d'ingrés l'allibera des de la data que es consigní en el justificant i per l'import que hi consti, i l'entitat de crèdit o la persona autoritzada queda obligada davant la hisenda pública des d'aquell moment i per l'esmentat import, llevat que es pugui provar fefaentment la inexactitud de la data o de l'import que consti en la validació del justificant.

5. Les ordres de pagament donades pel deutor a les entitats de crèdit o altres persones autoritzades per rebre el pagament no produeixen per si soles efectes davant la hisenda pública, sense perjudici de les accions que corresponguin a l'ordenant contra l'entitat o la persona responsable de l'incompliment.

Article 35. Pagament mitjançant xec.

1. Els pagaments que es facin a les entitats de crèdit que prestin el servei de caixa es poden efectuar mitjançant xec, que ha de complir, a més dels requisits exigits per la legislació mercantil, els següents:

- a) Ser nominatiu a favor del Tresor públic i barrat.
- b) Estar conformat o certificat per l'entitat que lliura, en data i forma.

L'Admissió de xecs que incompleixin algun dels requisits anteriors queda a risc de l'entitat que els accepti, sense perjudici de les accions que corresponguin a aquesta entitat contra l'obligat al pagament.

Amb tot, si un xec vàlidament conformat o certificat no es pot fer efectiu en tot o en part, el pagament és exigible a l'entitat que el va conformar o certificar.

El lliurament del xec a l'entitat que, si s'escau, presti el servei de caixa, allibera el deutor per l'import satisfet sempre que es faci efectiu. L'efecte alliberador s'entén produït des de la data en què hagi estat lliurat el xec a l'entitat. Aquesta ha de validar el justificant d'ingrés corresponent en el qual ha de consignar la data de lliurament i l'import del pagament, i des d'aquest moment l'entitat queda obligada davant la hisenda pública per la quantia efectivament ingressada.

2. Els pagaments que s'hagin d'efectuar a les caixes de la Direcció General del Tresor i Política Financera es poden fer mitjançant xec, que ha de complir, a més dels requisits generals exigits per la legislació mercantil, els següents:

- a) Ser nominatiu a favor del Tresor públic i barrat al Banc d'Espanya.
- b) Incloure el nom i els cognoms o la raó social o denominació completa del lliurador, que s'ha d'expressar sota la signatura amb tota claredat.

El lliurament del xec allibera l'obligat al pagament per l'import satisfet, quan es faci efectiu. En aquest cas, produeix efectes des de la data en què hagi tingut entrada a la caixa corresponent.

Article 36. Pagament mitjançant targeta de crèdit i dèbit.

1. És admissible el pagament mitjançant targetes de crèdit i dèbit davant les entitats de crèdit que, si s'escau, prestin el servei de caixa, sempre que la targeta a utilitzar estigui inclosa entre les que, amb aquesta finalitat, siguin admeses en cada moment per aquestes entitats.

2. El límit dels pagaments a realitzar està determinat pel límit que l'entitat emissora assigna individualment a cada targeta i que, en cap cas, pot superar la quantitat que estableixi l'ordre del ministre d'Economia i Hisenda corresponent per cada document d'ingrés, i no es pot simultaniejar, per a un mateix document d'ingrés, amb qualsevol altre dels mitjans de pagament admesos.

3. Els imports ingressats pels obligats al pagament a través de targetes de crèdit i dèbit no poden ser menors que com a conseqüència de descomptes en la utilització d'aquestes targetes o per qualsevol altre motiu.

4. L'Administració ha d'establir, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Article 37. Pagament mitjançant transferència bancària.

Es considera efectuat el pagament en la data en què hagi tingut entrada l'import corresponent a l'entitat que, si s'escau, presti el servei de caixa, i l'obligat al pagament queda alliberat des d'aquest moment davant la hisenda pública per la quantitat ingressada.

L'Administració ha d'establir, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Article 38. Pagament mitjançant domiciliació bancària.

1. La domiciliació bancària s'ha d'ajustar als requisits següents:

- a) Que l'obligat al pagament sigui titular del compte en què domiciliï el pagament i que aquest compte estigui obert en una entitat de crèdit.

En els termes i les condicions en què cada Administració ho estableixi, el pagament es pot domiciliari en un compte que no sigui de titularitat de l'obligat, sempre que el titular del dit compte autoritzi la domiciliació.

- b) Que l'obligat al pagament comuniqui l'ordre de domiciliació als òrgans de L'Administració segons els procediments que s'estableixin en cada cas.

2. Els pagaments s'entenen realitzats en la data de càrrec en compte d'aquestes domiciliacions, i es considera justificant de l'ingrés el que expedeixi a aquest efecte l'entitat de crèdit on estigui domiciliat el pagament, que ha d'incorporar com a mínim les dades que estableixi l'ordre ministerial corresponent.

3. En els casos en què el càrrec en compte no es faci o es faci fora de termini per una causa no imputable a l'obligat al pagament, no se li han d'exigir recàrrecs, interessos de demora ni sancions, sense perjudici dels interessos de demora que, si s'escau, correspongui liquidar i exigir a l'entitat responsable per la demora en l'ingrés.

4. L'Administració ha d'establir, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

5. En els termes i les condicions en què cada Administració ho estableixi, quan el pagament es faci a través de tercers autoritzats d'acord amb el que estableix l'article 92 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, aquests han d'estar expressament autoritzats per L'Administració per efectuar la domiciliació del pagament en comptes de la seva titularitat.

Article 39. Pagament mitjançant efectes timbrats.

1. Tenen la condició d'efectes timbrats:

- a) El paper timbrat comú.
- b) El paper timbrat de pagaments a l'Estat.
- c) Els documents timbrats especials.
- d) Els timbres mòbils.
- e) Els aprovats per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

2. L'ús, la forma, l'estampació, el visat, la inutilització, les condicions de bescanvi i altres característiques dels efectes timbrats es regeixen per les normes que regulen els tributs i altres recursos de naturalesa pública que admeten aquest mitjà de pagament i per les d'aquest Reglament.

3. La creació i modificació d'efectes timbrats es fa per ordre del ministre d'Economia i Hisenda, que es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. El gravat, l'estampació i l'elaboració, tant dels mateixos efectes com d'encunyats, matrius i altres elements substancials per fer-los servir els du a terme la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la

Moneda, llevat que el ministre d'Economia i Hisenda n'autoritzi la realització per altres entitats.

5. Quan per modificació de les normes que regulen els tributs i altres recursos de naturalesa pública o les seves tarifes sigui necessari utilitzar nous efectes timbrats, s'han de retirar els anteriors de la circulació de manera que se'n garanteixi la destrucció.

6. Els posseïdors d'efectes retirats de la circulació poden obtenir el seu bescanvi per d'altres en vigor.

Igualment es pot obtenir el bescanvi del paper timbrat comú, paper timbrat de pagaments a l'Estat i documents timbrats especials per errors en la seva redacció o per qualsevol altra causa que els inutilitzi per fer-los servir, sempre que no continguin signatures, rúbriques o altres indicis d'haver tingut efecte.

Article 40. *Pagament en espècie.*

1. L'obligat al pagament que pretengui utilitzar el pagament en espècie com a mitjà per satisfer deutes a l'Administració ho ha de sol·licitar a l'òrgan de recaptació que tingui atribuïda la competència en la norma d'organització específica corresponent. La sol·licitud ha de contenir necessàriament les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el representi.

b) Identificació del deute indicant-ne, almenys, l'import, el concepte i la data de finalització del termini d'ingrés en període voluntari.

c) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar la valoració dels béns i l'informe sobre l'interès d'acceptar aquesta forma de pagament, emesos tots dos per l'òrgan competent del Ministeri de Cultura o per l'òrgan competent determinat per la normativa que autoritzi el pagament en espècie. En defecte d'aquests informes s'ha d'aportar el justificant d'haver-los sol·licitat.

Si el deute tributari a què es refereix la sol·licitud de pagament en espècie ha estat determinat mitjançant autoliquidació, ha d'adjuntar el model oficial d'autoliquidació, degudament emplenat, llevat que l'interessat no estigui obligat a presentar-lo perquè ja és en poder de l'Administració; en aquest cas, ha d'assenyalar el dia i el procediment en què el va presentar.

La sol·licitud de pagament en espècie presentada en període voluntari juntament amb els documents als quals es refereixen els paràgrafs anteriors impedeix l'inici del període executiu però no la meritació de l'interès de demora que correspongui.

La sol·licitud en període executiu es pot presentar fins al moment en què es notifiqui a l'obligat l'acord d'alienació dels béns embargats o sobre els quals s'hagi constituït garantia de qualsevol naturalesa i no té efectes suspensius. No obstant això, l'òrgan de recaptació pot suspendre motivadament les actuacions d'alienació d'aquests béns fins que sigui dictat l'acord que posi fi al procediment de pagament en espècie per l'òrgan competent.

2. Quan la sol·licitud no compleixi els requisits o quan no s'aportin els documents que assenyala l'apartat anterior, l'òrgan competent per a la tramitació ha de requerir el sol·licitant perquè en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, solucioni el defecte o porti els documents, amb indicació que, si no ho fa, es tindrà per no presentada la sol·licitud i s'arxivarà sense més tràmit.

Si la sol·licitud de pagament en espècie s'ha presentat en període voluntari d'ingrés i el termini per atendre el requeriment d'esmena finalitza després del termini d'ingrés en període voluntari i aquell no és atès, s'inicia el

procediment de constrenyiment mitjançant la notificació de l'oportuna provisió de constrenyiment.

Quan el requeriment d'esmena hagi estat respost dins el termini escaient per l'interessat però no s'hagin solucionat els defectes observats, escau denegar la sol·licitud de pagament en espècie.

3. La resolució s'ha de notificar en el termini de sis mesos. Transcorregut el termini sense que s'hagi notificat la resolució, els interessats poden considerar desestimada la sol·licitud als efectes d'interposar contra la denegació presumpta el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

L'òrgan competent ha d'acordar de forma motivada l'acceptació o no dels béns en pagament del deute.

En l'àmbit de competències de l'Estat, la resolució l'ha d'adoptar el director del Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

4. De l'acord d'acceptació o de denegació, se n'ha de remetre una còpia al Ministeri de Cultura, o al que correspongui en funció del tipus de bé, i a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

5. Si es dicta acord d'acceptació, la seva eficàcia queda condicionada al lliurament o a la posada a disposició dels béns oferts. Si això es produeix en la forma establerta a l'acord d'acceptació i en el termini que estableix aquest Reglament, els efectes extintius del deute s'entenen produïts des de la data de la sol·licitud.

En cas d'acceptació del pagament en espècie, el deute merita interès de demora des de la finalització del termini d'ingrés en període voluntari fins que els béns hagin estat lliurats o posats a disposició de l'Administració amb coneixement d'aquesta, i el bé donat en pagament es pot destinar en l'acord d'acceptació a la cancel·lació dels interessos de demora, si és suficient el valor de l'esmentat bé.

6. Si la resolució dictada és denegatòria, les conseqüències són les següents:

a) Si la sol·licitud va ser presentada en període voluntari d'ingrés, amb la notificació de l'acord denegatori s'inicia el termini d'ingrés que regula l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Si no es produeix l'ingrés en el termini esmentat, comença el període executiu i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Si es fa l'ingrés en el termini esmentat, escau la liquidació dels interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de l'ingrés realitzat durant el termini obert amb la notificació de la denegació. Si no es fa l'ingrés, els interessos es liquiden fins a la data de venciment del termini esmentat, sense perjudici dels que es puguin meritjar posteriorment d'acord amb el que disposa l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Si la sol·licitud va ser presentada en període executiu d'ingrés, s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, si no s'ha iniciat anteriorment.

7. El lliurament o la posada a disposició de l'Administració dels béns s'ha de fer en el termini de 10 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'acord d'acceptació de pagament en espècie, llevat que aquest lliurament o posada a disposició s'hagi efectuat en un moment anterior. S'ha de trametre una còpia del document justificatiu de la recepció en conformitat a l'òrgan de recaptació.

Si no es produeix el lliurament o la posada a disposició dels béns en els termes del paràgraf anterior, queda

sense efecte l'acord d'acceptació, amb les conseqüències següents:

a) Si la sol·licitud va ser presentada en període voluntari d'ingrés i aquest ja ha transcorregut, s'inicia el període executiu l'endemà del dia que va finalitzar el termini per al lliurament o la posada a disposició, i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, exigint-se l'ingrés del principal del deute i el recàrrec del període executiu.

S'ha de procedir a la liquidació dels interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de fi del termini per lliurar o posar a disposició els béns, sense perjudici dels que es meritin posteriorment en virtut del que disposa l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Si la sol·licitud va ser presentada en període executiu d'ingrés, s'ha de continuar el procediment de constrenyiment.

8. En el que no preveu aquest article, els efectes d'aquesta forma de pagament són els que estableix la legislació civil per a la dació en pagament.

Article 41. *Justificants i certificacions del pagament.*

1. Qui faci el pagament d'un deute d'acord amb el que disposa aquest Reglament té dret que se li lliuri un justificant del pagament.

2. Els justificants del pagament en efectiu són, segons els casos:

- a) Els rebuts.
- b) Les cartes de pagament subscrietes o validades per òrgans competents o per entitats autoritzades per rebre el pagament.
- c) Les certificacions acreditatives de l'ingrés efectuat.
- d) Qualsevol altre document al qual el Ministeri d'Economia i Hisenda atorgui expressament el caràcter de justificant de pagament i, en particular, els que determina la normativa reguladora dels ingressos per via telemàtica.

3. Els justificants de pagament en efectiu han d'indicar, almenys, les circumstàncies següents:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili del deutor.
- b) Concepte, import del deute i període a què es refereix.
- c) Data de pagament.
- d) Òrgan, persona o entitat que l'expedeix.

4. Quan els justificants de pagament s'estenguin per mitjans mecànics, les circumstàncies de l'apartat anterior es poden expressar en clau o abreviatura prou identificadores, en conjunt, del deutor i del deute satisfet a què es refereixin.

5. Quan s'utilitzin efectes timbrats, els justificants de pagament són els mateixos efectes degudament inutilitzats.

6. Quan s'efectuï el pagament en espècie, es considera justificant de pagament la certificació emesa per l'òrgan competent en què consti que s'ha realitzat el lliurament o la posada a disposició dels béns.

7. El deutor pot sol·licitar a L'Administració la certificació acreditativa del pagament efectuat i aquesta està obligada a expedir-la.

Article 42. *Actuacions a realitzar en el supòsit de tributs incompatibles.*

1. En els supòsits que preveu l'article 62.8 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, una

vegada determinat per l'òrgan competent quin tribut és el procedent, s'ha d'actuar com s'indica a continuació:

a) Si el tribut procedent és el liquidat en primer lloc, s'ha d'anul·lar la segona liquidació efectuada, i escau la devolució de les quantitats que, si s'escau, s'hagin ingressat respecte d'aquesta última.

b) Si el tribut procedent és el liquidat en segon lloc, s'ha d'actuar segons els casos:

1r Quan la liquidació practicada en segon lloc sigui ferma perquè no ha estat objecte de recurs dins el termini escaient, escau l'extinció del deute en la part concurrent amb la devolució d'ingressos que es reconegui en relació amb la liquidació efectuada en primer lloc que resulta improcedent, una vegada que l'esmentat acord de devolució sigui ferm. En aquest cas, L'Administració competent en relació amb el tribut procedent ha de declarar l'esmentada extinció en els termes de l'apartat 2.

No obstant això, l'extinció no es produeix en els casos següents:

Quan, en cas que s'hagi declarat improcedent un tribut objecte de repercussió, l'obligat al pagament que va suportar la repercussió del tribut indegudament repercutit tingui dret a la deducció total de l'import suportat indegudament.

Quan, en cas que s'hagi declarat improcedent un tribut objecte de repercussió, el subjecte passiu del tribut repercutit hagi rectificat les quotes repercutides corresponents a l'operació, d'acord amb la normativa pròpia d'aquest tribut.

2n Quan la liquidació practicada en segon lloc hagi estat objecte de recurs, s'ha d'esperar que la resolució sigui ferma en totes les instàncies. Adquirida la fermesa, s'ha de procedir segons s'indica tot seguit en funció del cas de què es tracti:

En cas que la resolució administrativa o judicial declari improcedent el tribut liquidat, s'ha de considerar procedent la tributació inicial i s'han de retornar les quantitats que puguin derivar dels ingressos efectuats en relació amb la liquidació anul·lada per la dita resolució administrativa o judicial.

En cas que la resolució administrativa o judicial declari la procedència del tribut però anul·li la liquidació, se n'ha de girar una de nova i, una vegada ferma aquesta, s'ha de procedir d'acord amb el que preveu el paràgraf 1r anterior i declarar l'extinció del deute. Quan no sigui possible practicar una nova liquidació per aquest concepte, s'han de retornar les quantitats que puguin derivar dels ingressos efectuats en relació amb la liquidació anul·lada.

En cas que la resolució administrativa o judicial declari procedent la tributació i la liquidació corresponent, escau l'extinció del deute en la forma i amb els requisits que preveu el paràgraf 1r anterior.

2. L'Administració que hagi liquidat el tribut improcedent ha de transferir a L'Administració que hagi liquidat el tribut procedent la quantia necessària per declarar l'extinció del deute derivat de la liquidació procedent. Una vegada rebuda la transferència, s'ha de declarar l'extinció del deute.

3. L'extinció que regula l'apartat anterior no impedeix la regularització de la situació tributària de l'obligat que va repercutir el tribut que, si s'escau, correspongui.

Article 43. *Consignació.*

1. Els obligats al pagament poden consignar en efectiu l'import de la quantitat deguda i de les costes a la Caixa General de Dipòsits o l'òrgan equivalent de les altres administracions públiques o en alguna de les seves sucursals, en els casos següents:

- a) Quan s'interposin les reclamacions o els recursos procedents.

b) Quan la caixa de l'òrgan competent, entitats col·laboradores, entitats que prestin el servei de caixa o altres persones o entitats autoritzades per rebre el pagament no l'hagin admès, havent de fer-ho, o no el puguin admetre per causa de força major.

2. En el cas de l'apartat 1.a), la consignació suspèn l'execució de l'acte impugnat des de la data en què hagi estat efectuada, quan es faci d'acord amb les normes que regulen els recursos i les reclamacions.

En el cas de l'apartat 1.b), té els efectes alliberadors del pagament des de la data en què hagi estat efectuada i per l'import que hagi estat objecte de consignació i sempre que es comuniqui a l'òrgan de recaptació.

Subsecció 2a Ajornament i fraccionament

Article 44. Ajornament i fraccionament del pagament.

1. L'Administració, a sol·licitud de l'obligat, pot ajornar o fraccionar el pagament dels deutes en els termes que preveuen els articles 65 i 82 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Són ajornables o fraccionables tots els deutes tributaris i altres de naturalesa pública la titularitat dels quals correspongui a la hisenda pública, llevat de les excepcions que preveuen les lleis.

3. Els deutes corresponents a obligacions tributàries que hagin de complir el retenidor o l'obligat a realitzar ingressos en compte només són ajornables o fraccionables en els supòsits que preveu l'article 82.2.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

4. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament de pagament del deute duaner són tramitades i resoltes d'acord amb el que estableix la seva normativa específica. Per a les sol·licituds la tramitació de les quals, de conformitat amb la normativa d'organització específica, correspongui als òrgans de recaptació, aquest Reglament és aplicable de manera supletòria.

Article 45. Competència en matèria d'ajornaments i fraccionaments.

1. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament dels deutes la recaptació dels quals porta a terme l'Agència Estatal d'Administració Tributària són tramitades i resoltes per l'Agència mateixa.

2. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament formulades en el període voluntari de pagament dels deutes i sancions del sistema tributari estatal o duaner la gestió de les quals en aquest període estigui encomanada a un òrgan de L'Administració General de l'Estat o organisme autònom, són tramitades i resoltes per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, llevat que, de manera expressa i específica, les normes reguladores d'aquests recursos reservin als òrgans esmentats la gestió de l'ajornament o fraccionament en període voluntari.

3. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament dels altres recursos de naturalesa pública són tramitades i resoltes per la Direcció General del Tresor i Política Financera o per les delegacions d'Economia i Hisenda, llevat que la gestió d'aquests recursos estigui atribuïda a altres òrgans de L'Administració General de l'Estat, organismes autònoms o una altra entitat de dret públic; en aquest cas, són tramitades i resoltes per aquests òrgans o entitats.

Article 46. Sol·licituds d'ajornament i fraccionament.

1. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament s'han d'adreçar a l'òrgan competent per tramitar-les dins els terminis següents:

a) Deutes que estiguin en període voluntari d'ingrés o de presentació de les autoliquidacions corresponents: dins el termini que fixen per a l'ingrés l'article 62.1, 2 i 3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o la normativa específica. A aquests efectes, en el cas de deutes resultants d'autoliquidacions presentades fora de termini, només s'entén que la sol·licitud es presenta en període voluntari quan la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es presenti juntament amb l'autoliquidació extemporània.

b) Deutes que estiguin en període executiu: en qualsevol moment anterior a la notificació de l'acord d'alienació dels béns.

2. La sol·licitud d'ajornament o fraccionament ha de contenir necessàriament les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el representi.

b) Identificació del deute l'ajornament o fraccionament del qual se sol·licita, indicant-ne almenys l'import, el concepte i la data de finalització del termini d'ingrés en període voluntari.

c) Causes que motiven la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

d) Terminis i altres condicions de l'ajornament o fraccionament que se sol·licita.

e) Garantia que s'ofereix, d'acord amb el que disposa l'article 82 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

f) Ordre de domiciliació bancària, indicant el número de codi compte client i les dades identificatives de l'entitat de crèdit que hagi d'efectuar el càrrec en compte, quan L'Administració competent per resoldre hagi establert aquesta forma de pagament com a obligatòria en aquests supòsits.

g) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

3. A la sol·licitud d'ajornament o fraccionament s'hi ha d'adjuntar:

a) Compromís d'aval solidari d'una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o de certificat d'assegurança de caució, o la documentació que es detalla als apartats 4 i 5, segons el tipus de garantia que s'ofereixi.

b) Si s'escau, els documents que acreditin la presentació i el lloc assenyalat als efectes de notificació.

c) Els altres documents o justificants que consideri oportuns. En particular, s'ha de justificar l'existència de dificultats economicofinanceres que li impedeixin de forma transitòria efectuar el pagament en el termini establert.

d) Si el deute tributari l'ajornament o fraccionament del qual se sol·licita ha estat determinat mitjançant autoliquidació, el model oficial d'aquesta, degudament emplenat, llevat que l'interessat no estigui obligat a presentar-lo perquè ja és en poder de L'Administració; en aquest cas, ha d'assenyalar el dia i el procediment en què el va presentar.

e) Si s'escau, sol·licitud de compensació durant la vigència de l'ajornament o fraccionament amb els crèdits que es puguin reconèixer a favor seu durant el mateix període de temps sense perjudici del que disposa l'article 52.2, segon paràgraf.

4. Quan se sol·liciti L'Admissió de garantia que no consisteixi en un aval d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució, s'ha d'aportar, amb la sol·licitud d'ajornament o fraccionament i els documents a què es refereix l'apartat 3.b), c) i d), la documentació següent:

a) Declaració responsable i justificació documental de la impossibilitat d'obtenir l'aval o el certificat d'assegurança de caució, en la qual constin les gestions efectuades per obtenir-lo.

b) Valoració dels béns oferts en garantia efectuada per empreses o professionals especialitzats i independents. Quan existeixi un registre d'empreses o professionals especialitzats en la valoració d'un determinat tipus de béns, la valoració l'ha d'efectuar, preferentment, una empresa o professional inscrit en el dit registre.

c) Balanç i compte de resultats de l'últim exercici tancat i informe d'auditoria, si n'hi ha, en cas d'empresaris o professionals obligats per llei a portar comptabilitat.

5. Quan se sol·liciti la dispensa total o parcial de garantia, s'ha d'aportar junt amb la sol·licitud, a més dels documents a què es refereix l'apartat 3.b), c) i d), la documentació següent:

a) Declaració responsable i justificació documental que manifesti estar mancat de béns o no posseir-ne altres que els oferts en garantia.

b) Justificació documental de la impossibilitat d'obtenir un aval d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o un certificat d'assegurança de caució, en la qual constin les gestions efectuades per obtenir-lo.

c) Balanç i compte de resultats dels tres últims anys i informe d'auditoria, si n'hi ha, en cas d'empresaris o professionals obligats per llei a portar comptabilitat.

d) Pla de viabilitat i qualsevol altra informació que justifiqui la possibilitat de complir l'ajornament o fraccionament sol·licitat.

6. Si la sol·licitud no compleix els requisits que estableix la normativa o no s'aporten els documents esmentats als apartats anteriors, l'òrgan competent per tramitar l'ajornament o fraccionament ha de requerir el sol·licitant perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, solucioni el defecte o porti els documents, amb indicació que, si no atén el requeriment en el termini assenyalat, es tindrà per no presentada la sol·licitud i s'arxivarà sense més tràmit.

No escau l'esmena si no s'adjunta a la sol·licitud d'ajornament o fraccionament l'autoliquidació que no sigui en poder de l'Administració. En aquest cas, escau la inadmissió d'acord amb el que preveu l'article 47.

Si la sol·licitud d'ajornament o fraccionament s'ha presentat en període voluntari d'ingrés i el termini per atendre el requeriment d'esmena finalitza després del termini d'ingrés en període voluntari i aquell no és atès, s'inicia el procediment de constrenyiment mitjançant la notificació de l'oportuna provisió de constrenyiment.

Quan el requeriment d'esmena hagi estat respost dins el termini escaient per l'interessat però no s'entenguin solucionats els defectes observats, escau denegar la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

Es pot acordar la denegació quan la garantia aportada pel sol·licitant hagi estat rebutjada anteriorment per l'Administració tributària per manca de suficiència jurídica o econòmica o per manca d'idoneïtat.

7. Quan es consideri oportú als efectes de dictar resolució, es pot requerir al sol·licitant la informació i la documentació que consideri necessària per resoldre la sol·licitud d'ajornament o fraccionament i, en particular, la referent a la titularitat, descripció, estat, càrregues i utilització dels béns oferts en garantia.

Article 47. *Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament.*

1. No s'admeten les sol·licituds d'ajornament i fraccionament en els casos següents:

a) Quan el deute hagi de ser declarat mitjançant autoliquidació i aquesta última no s'hagi presentat anteriorment o conjuntament amb la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

b) Quan l'autoliquidació hagi estat presentada havent-se iniciat anteriorment un procediment de comprovació o investigació que hagi quedat suspès per haver passat el tant de culpa a la jurisdicció competent o per haver estat remès l'expedient al ministeri fiscal perquè es dona algun dels supòsits que regula l'article 305 del Codi penal, sempre que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es refereixi a conceptes i períodes objecte de l'esmentat procediment de comprovació o investigació.

En els supòsits en què la concurrència de les circumstàncies que preveu aquest paràgraf b) es posi de manifest una vegada iniciada la tramitació de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament, aquesta última queda sense efecte de manera automàtica, i s'ha de comunicar al ministeri fiscal o a l'òrgan jurisdiccional la presentació d'aquesta sol·licitud.

2. La presentació de sol·licituds d'ajornament o fraccionament reiteratives d'altres d'anteriors que hagin estat objecte de denegació prèvia implica la seva inadmissió quan no continguin una modificació substancial respecte de la sol·licitud prèviament denegada i, en particular, quan la reiteració tingui per finalitat dilatar, dificultar o impedir el desenvolupament de la gestió recaptadora.

3. La inadmissió implica que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es tingui per no presentada a tots els efectes.

4. Contra l'acord d'inadmissió es pot interposar recurs o reclamació econòmicoadministrativa.

Article 48. *Garanties en ajornaments i fraccionaments.*

1. Quan el sol·licitant sigui una Administració pública no s'ha d'exigir garantia.

2. La garantia ha de cobrir l'import del deute en període voluntari, dels interessos de demora que generi l'ajornament i un 25 per cent de la suma de les dues partides.

3. En cas de sol·licitud de fraccionament, es pot constituir una única garantia per a la totalitat de les fraccions que es puguin acordar o bé garanties parcials i independents per a una o diverses fraccions.

En tot cas, la garantia ha de cobrir l'import de les fraccions a què es refereixi, incloent-hi l'import que s'incorpori a les fraccions per principal i interessos de demora més el 25 per cent de la suma de les dues partides.

4. La suficiència econòmica i jurídica de les garanties l'aprecia l'òrgan competent per tramitar l'ajornament o fraccionament.

Quan aquesta apreciació presenti una complexitat especial, es pot sol·licitar informe d'altres serveis tècnics de l'Administració o contractar serveis externs. Així mateix, l'òrgan competent per tramitar l'ajornament o fraccionament pot sol·licitar informe a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic corresponent sobre la suficiència jurídica de la garantia oferta.

Si la valoració del bé ofert en garantia és insuficient per garantir l'ajornament o fraccionament en els termes que preveu aquest Reglament, deduïdes les càrregues si s'escau existents i no es tracta d'un supòsit dels que regula l'article 50, s'ha de requerir el sol·licitant perquè en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, porti garanties complementàries o bé acrediti la impossibilitat d'aportar-les, d'acord amb el que disposa l'article 46.4 i 5.

Si el requeriment no és atès o, sent-ho, no s'entén complementada la garantia o prou justificada la impossibilitat de complementar-la, escau denegar la sol·licitud.

5. La vigència de la garantia constituïda mitjançant aval o certificat d'assegurança de caució ha d'excedir almenys en sis mesos el venciment del termini o terminis garantits.

6. La garantia s'ha de formalitzar en el termini de dos mesos comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'acord de concessió i l'eficàcia de la qual queda condicionada a aquesta formalització.

7. Transcorregut el termini de dos mesos sense que s'hagin formalitzat les garanties, les conseqüències són les següents:

a) Si la sol·licitud va ser presentada en període voluntari d'ingrés, s'inicia el període executiu l'endemà del dia que va finalitzar el termini per a la formalització de les garanties, i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i exigir l'ingrés del principal del deute i el recàrrec del període executiu.

S'ha de procedir a la liquidació dels interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de fi del termini per a la formalització de les garanties, sense perjudici dels que es meritin posteriorment en virtut del que disposa l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Si la sol·licitud va ser presentada en període executiu d'ingrés, s'ha de continuar el procediment de constrenyiment.

8. L'acceptació de la garantia és competència de l'òrgan que hagi de resoldre l'ajornament o fraccionament sol·licitat. Aquesta acceptació s'ha de fer mitjançant un document administratiu que, si s'escau, s'ha de remetre als registres públics corresponents perquè se n'hi faci constar el contingut.

9. Les garanties són alliberades immediatament una vegada realitzat el pagament total del deute garantit, inclosos, si s'escau, els recàrrecs, els interessos de demora i les costes. Si es tracta de garanties parcials i independents, han de ser alliberades de forma independent quan se satisfacin els terminis garantits per cadascuna d'aquestes.

10. El reemborsament del cost de les garanties aportades per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute o sanció tributària, quan l'esmentat deute o sanció siguin declarats improcedents per sentència o resolució administrativa ferma que regula l'article 33 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de tramitar i resoldre d'acord amb el que està establert per al reemborsament dels costos de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un acte impugnat.

A més dels costos de les garanties que preveu el paràgraf anterior, s'han de reemborsar els costos originats per l'adopció de mesures cautelars en substitució de les garanties a què es refereix l'article 82.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

11. En els supòsits d'estimació parcial d'un recurs o reclamació la resolució del qual no pugui ser executada de conformitat amb la normativa reguladora dels recursos i reclamacions, l'obligat al pagament té dret, si ho sol·licita així, a la reducció proporcional de la garantia aportada per ajornar o fraccionar un deute.

A aquests efectes, l'òrgan competent ha de practicar en el termini de 15 dies des de la presentació de la sol·licitud de l'interessat una quantificació del deute que, si s'escau, hagi resultat de l'execució de la resolució del corresponent recurs o reclamació, la qual serveix per determinar l'import de la reducció procedent i, en conseqüència, de la garantia que ha de quedar subsistent.

No obstant això, la garantia anterior segueix destinada al pagament de l'import del deute subsistent, i

manté la vigència fins a la formalització de la nova garantia que cobreixi l'import del deute subsistent.

Són òrgans competents per procedir a la substitució de la garantia els òrgans que van acordar l'ajornament o fraccionament.

Article 49. *Adopció de mesures cautelars en l'àmbit dels ajornaments i fraccionaments.*

1. Quan la constitució de la garantia resulti excessivament onerosa en relació amb la quantia i el termini del deute, l'obligat al pagament pot sol·licitar que l'Administració adopti mesures cautelars en substitució de les garanties necessàries si té sol·licitades devolucions tributàries o altres pagaments a favor seu o quan sigui titular de béns o drets que siguin susceptibles d'embargament preventiu. Si aquests béns o drets són susceptibles d'inscripció en un registre públic, la concessió està supeditada a la inscripció prèvia al registre corresponent.

En el mateix acord en què es resolgui l'ajornament o fraccionament, l'Administració tributària ha d'accedir a l'esmentada sol·licitud o denegar-la atenent, entre altres circumstàncies, la situació econòmicofinancera del deutor o la naturalesa del bé o dret sobre el qual s'ha d'adoptar la mesura cautelar. En tot cas, la decisió ha de ser motivada.

Es denega la sol·licitud quan sigui possible embargar els béns o drets esmentats d'acord amb el que disposen els articles 75 a 93.

Els costos originats per l'adopció de mesures cautelars en substitució de les garanties necessàries són a càrrec del deutor. S'ha d'aplicar a aquests costos el que disposen els articles 113 a 115.

En cas d'incompliment de l'ajornament o fraccionament és aplicable el que està disposat amb caràcter general per als supòsits de manca de pagament que regula aquesta subsecció. Amb caràcter previ a l'execució de la garantia, la mesura cautelar adoptada ha de ser convertida en definitiva en el procediment de constrenyiment.

2. Quan es presenti una sol·licitud d'ajornament o fraccionament en període voluntari i es donin les circumstàncies que preveu l'article 81.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es poden adoptar les mesures cautelars que regula el dit precepte per assegurar el cobrament del deute, sense perjudici de la resolució que pugui recaure en relació amb la sol·licitud realitzada i mentre aquesta es tramita.

Article 50. *Dispensa de garanties en ajornaments i fraccionaments.*

1. Quan se sol·liciti un ajornament o fraccionament amb dispensa total o parcial de garanties d'acord amb el que disposa l'article 82.2.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'òrgan competent ha d'investigar l'existència de béns o drets susceptibles de ser aportats en garantia de l'ajornament o fraccionament sol·licitat.

Comprovada l'existència d'aquests béns i drets, s'ha de fer un requeriment al sol·licitant perquè complementi la seva sol·licitud amb l'aportació d'aquells com a garantia en els termes que preveu l'article 48.4 d'aquest Reglament i amb les conseqüències que s'hi estableixen per al cas d'inatenció o d'atenció insuficient al requeriment.

2. Concedit l'ajornament o fraccionament amb dispensa total o parcial de garanties, el sol·licitant queda obligat durant el període a què s'estengui aquell a comunicar a l'òrgan competent per a la recaptació dels deutes ajornats o fraccionats qualsevol variació econòmica o patrimonial que permeti garantir el deute. En aquest cas,

se li ha de concedir el termini que preveu l'article 48.6 per constituir la garantia.

Quan L'Administració conegui d'ofici la modificació de les esmentades circumstàncies, s'ha de notificar a l'interessat i se li ha de concedir un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació, perquè al·legui el que consideri convenient. Transcorregut el termini d'al·legacions, L'Administració ha de requerir l'interessat, si s'escau, perquè formalitzi la garantia o perquè modifiqui la garantia preexistent, indicant-li els béns sobre els quals l'ha de constituir i el termini per formalitzar-la, en els termes de l'article 48.

En particular, si durant la vigència de l'ajornament o fraccionament es reparteixen beneficis, abans del repartiment s'ha de constituir la garantia corresponent per pagar les obligacions pendents amb la hisenda pública.

L'incompliment de l'obligació de constituir garantia que preveu aquest apartat té les mateixes conseqüències que les regulades en aquest Reglament per a la manca de formalització de garanties.

3. En els supòsits de fraccionaments, en què se n'hagi sol·licitat la concessió amb dispensa parcial de garanties, si s'accedeix a la sol·licitud, la garantia parcial queda destinada a la totalitat de les fraccions incorporades a l'acord, i és aplicable, en cas d'incompliment de pagament, el que disposa l'article 54.2.

Article 51. *Tramitació de sol·licituds d'ajornaments i fraccionaments.*

1. L'òrgan competent per a la tramitació ha d'examinar i avaluar la manca de liquiditat i la capacitat per generar recursos i ha de valorar la suficiència i la idoneïtat de les garanties, o, en cas de sol·licitud de dispensa de garantia, verificar la concurrència de les condicions necessàries per obtenir-la.

Realitzats els tràmits anteriors, s'ha de formular proposta de resolució que s'ha de trametre a l'òrgan competent perquè la resolgui.

2. Durant la tramitació de la sol·licitud el deutor ha d'efectuar el pagament del termini, fracció o fraccions proposats en aquella.

L'òrgan competent per tramitar la sol·licitud, si estima que la resolució es pot demorar com a conseqüència de la complexitat de l'expedient, ha de valorar l'establiment d'un calendari provisional de pagaments fins que es produeixi la resolució. El calendari pot incorporar terminis diferents dels proposats pel sol·licitant i el substitueix a tots els efectes.

En cas d'incompliment de qualsevol d'aquests pagaments, ja siguin els proposats per l'interessat o els fixats per L'Administració en el calendari corresponent, es pot denegar la sol·licitud pel fet de concórrer dificultats econòmico-financeres de caràcter estructural.

De l'oportunitat i la conveniència de la fixació del calendari, n'ha de quedar justificació a l'expedient.

3. Si en qualsevol moment durant la tramitació de l'ajornament o fraccionament l'interessat efectua l'ingrés del deute, L'Administració ha de liquidar interessos de demora pel període transcorregut des de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de l'ingrés.

En el supòsit de fixació d'un calendari provisional per L'Administració o de proposta per l'interessat de terminis o fraccions, cadascun dels pagaments realitzats en virtut de qualsevol dels dos calendaris s'ha d'imputar a la cancel·lació del principal del deute a què es refereix la sol·licitud d'ajornament o fraccionament. Si l'ajornament o fraccionament resulta finalment concedit, s'han de liquidar els interessos meritats sobre cadascun dels pagaments efectuats en virtut del calendari o la proposta des de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en pe-

ríode voluntari fins a la data del pagament respectiu, i aquesta liquidació s'ha de notificar a l'interessat juntament amb l'acord d'ajornament o fraccionament, i s'han d'atorgar els terminis d'ingrés que assenyalava l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 52. *Resolució de sol·licituds d'ajornaments i fraccionaments.*

1. Les resolucions que concedeixin ajornaments o fraccionaments de pagament han d'especificar el número de codi compte client, si s'escau, i les dades identificatives de l'entitat de crèdit que hagi d'efectuar el càrrec en compte d'acord amb l'article 46.2.f), els terminis de pagament i altres condicions de l'acord. La resolució pot assenyalar terminis i condicions diferents dels sol·licitats.

En tot cas, el venciment dels terminis ha de coincidir amb els dies 5 o 20 del mes. Quan l'acord inclogui diversos deutes, s'han d'assenyalar de forma independent els terminis i les quanties que afectin cadascun dels deutes.

2. En la resolució es poden establir les condicions que es considerin oportunes per assegurar el pagament efectiu en el termini més breu possible i per garantir la preferència del deute ajornat o fraccionat, així com el compliment correcte de les obligacions tributàries del sol·licitant.

En particular, es poden establir condicions per les quals es destinin al compliment de l'ajornament o fraccionament els pagaments que la hisenda pública hagi de realitzar a l'obligat durant la vigència de l'acord, en una quantia que no perjudiqui la viabilitat econòmica o continuïtat de l'activitat. A aquest efecte, s'entén, en els supòsits de concessió d'ajornaments o fraccionaments concedits amb dispensa total o parcial de garanties, que des del moment de la resolució es formula l'oportuna sol·licitud de compensació perquè produeixi els seus efectes quan concorrin crèdits i debits, encara que això pugui suposar venciments anticipats dels terminis i sense perjudici dels nous càlculs d'interessos de demora que siguin procedents.

De la mateixa manera, es pot exigir i condicionar el manteniment i l'eficàcia de l'acord de concessió de l'ajornament o fraccionament al fet que el sol·licitant estigui al corrent de les seves obligacions tributàries durant la vigència de l'acord.

Quan la resolució de fraccionament inclogui deutes que estiguin en període voluntari i deutes que estiguin en període executiu d'ingrés en el moment de presentar-se la sol·licitud, l'acord de concessió no pot acumular en la mateixa fracció deutes que estiguin en diferent període d'ingrés. En tot cas, s'han de satisfer en primer lloc les fraccions que incloguin els deutes que estiguin en període executiu d'ingrés en el moment d'efectuar-se la sol·licitud.

3. Si la resolució concedeix l'ajornament o fraccionament, s'ha de notificar al sol·licitant amb L'Advertiment dels efectes que es produiran si no es constitueix la garantia en el termini legalment establert i en cas de manca de pagament d'acord amb els articles 48 i 54. La notificació ha d'incorporar el càlcul dels interessos de demora associats a cadascun dels terminis d'ingrés concedits segons el que disposa l'article següent.

Si una vegada concedit un ajornament o fraccionament el deutor sol·licita una modificació en les condicions, la petició no té, en cap cas, efectes suspensius. La tramitació i resolució d'aquestes sol·licituds es regeix per les mateixes normes que les establertes per a les peticions d'ajornament o fraccionament amb caràcter general.

4. Si la resolució dictada és denegatòria, les conseqüències són les següents:

a) Si la sol·licitud va ser presentada en període voluntari d'ingrés, amb la notificació de l'acord denega-

tori s'inicia el termini d'ingrés que regula l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Si no es produeix l'ingrés en el termini esmentat, comença el període executiu i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Si no es fa l'ingrés en el termini esmentat, escau la liquidació dels interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de l'ingrés realitzat durant el termini obert amb la notificació de la denegació. Si no es fa l'ingrés els interessos es liquiden fins a la data de venciment del dit termini, sense perjudici dels que es puguin meritatar posteriorment d'acord amb el que disposa l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Si la sol·licitud va ser presentada en període executiu d'ingrés, s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, si no s'ha iniciat anteriorment.

5. Contra la denegació de les sol·licituds d'ajornament o fraccionament només es pot presentar el corresponent recurs de reposició o reclamació economicoadministrativa en els termes i amb els efectes que estableix la normativa aplicable.

6. La resolució s'ha de notificar en el termini de sis mesos.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució, es pot entendre desestimada la sol·licitud als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

Article 53. Càlcul d'interessos en ajornaments i fraccionaments.

1. En cas de concessió de l'ajornament s'han de calcular interessos de demora sobre el deute ajornat, pel temps comprès entre l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari i la data del venciment del termini concedit. Si l'ajornament ha estat sol·licitat en període executiu, la base per al càlcul d'interessos no inclou el recàrrec del període executiu. Els interessos meritats s'han d'ingressar juntament amb el deute ajornat.

2. En cas de concessió del fraccionament, s'han de calcular interessos de demora per cada fracció de deute.

Si el fraccionament ha estat sol·licitat en període executiu, la base per calcular interessos no inclou el recàrrec del període executiu.

Per cada fracció de deute s'han de computar els interessos meritats des de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data del venciment del termini concedit. Els interessos meritats per cada fracció s'han de pagar juntament amb l'esmentada fracció en el termini corresponent.

3. En cas de denegació de l'ajornament o fraccionament de deutes:

a) Si va ser sol·licitat en període voluntari, s'han de liquidar interessos de demora de conformitat amb l'article 52.4.

b) Si va ser sol·licitat en període executiu, s'han de liquidar interessos una vegada fet el pagament, de conformitat amb l'article 72.

Article 54. Actuacions en cas de manca de pagament en ajornaments i fraccionaments.

1. En els ajornaments, si arribat el venciment del termini concedit no s'efectua el pagament, es produeixen els efectes següents:

a) Si la sol·licitud va ser presentada en període voluntari, s'inicia el període executiu l'endemà del venciment del termini incomplet, i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment. S'ha d'exigir l'ingrés del principal del deute, els interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data del venciment del termini concedit i el recàrrec del període executiu sobre la suma dels dos conceptes.

b) Si la sol·licitud va ser presentada en període executiu, ha de continuar el procediment de constrenyiment.

c) En els supòsits que consten als paràgrafs a) i b), transcorreguts els terminis que preveu l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense que l'ingrés de les quantitats exigides s'hagi efectuat, s'ha de procedir segons el que disposa el seu article 168.

2. En els fraccionaments concedits amb dispensa total de garanties o amb garantia o garanties constituïdes sobre el conjunt de les fraccions, si arribat el venciment d'una fracció no s'efectua el pagament, les conseqüències són les següents:

a) Si la fracció incompleta inclou deutes en període executiu en el moment de presentar-se la sol·licitud:

1r Per a la totalitat dels deutes inclosos en l'acord de fraccionament que estiguin en període executiu en el moment de presentar-se la sol·licitud s'ha de continuar el procediment de constrenyiment.

2n Per a la totalitat dels deutes inclosos en l'acord de fraccionament que estiguin en període voluntari en el moment de presentar-se la sol·licitud, s'inicia el període executiu l'endemà del venciment de la fracció incompleta, i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment. S'han d'exigir els interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data del venciment de pagament de la fracció incompleta.

b) Si la fracció incompleta inclou deutes en període voluntari en el moment de presentar-se la sol·licitud, s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment respecte de l'esmentada fracció incompleta. S'ha d'exigir l'import de la dita fracció, els interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data del venciment del termini concedit i el recàrrec del període executiu sobre la suma dels dos conceptes.

Si no es produeix l'ingrés de les quantitats exigides d'acord amb el paràgraf anterior s'han de considerar vençudes la resta de les fraccions pendents, i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment respecte de tots els deutes. S'han d'exigir els interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data del venciment de pagament de la fracció incompleta.

c) En els fraccionaments concedits amb garantia o garanties constituïdes sobre el conjunt de les fraccions, transcorreguts els terminis que preveu l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense que s'hagi efectuat l'ingrés de les quantitats exigides, s'ha de procedir segons el que disposa el seu article 168.

3. Si en els fraccionaments les garanties s'han constituït amb caràcter parcial i independent per a una o diverses fraccions i arribat el venciment d'una fracció no s'efectua el pagament, les conseqüències són les següents:

a) Si la fracció incompleta inclou deutes en període executiu d'ingrés en el moment de presentar-se la sol·licitud, es produeix el venciment de la totalitat de les fraccions a les quals estengui els seus efectes la garantia parcial i independent.

Si la garantia parcial estén els seus efectes a fraccions que inclouen deutes en període executiu d'ingrés i a fraccions que inclouen deutes en període voluntari d'ingrés en el moment de sol·licitar-se el fraccionament, s'ha de continuar el procediment de constrenyiment respecte de les primeres. Respecte de les segones s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment i s'han d'exigir els interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data del venciment de pagament de la fracció incomplerta.

Transcorreguts els terminis que preveu l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense que s'hagi efectuat l'ingrés de les quantitats exigides, s'ha d'executar la garantia parcial.

L'acord de fraccionament roman vigent respecte de les fraccions a les quals no arribi la garantia parcial i independent.

b) Si la fracció incomplerta inclou deutes en període voluntari d'ingrés en el moment de presentar-se la sol·licitud, les conseqüències en relació amb la fracció incomplerta i amb la resta de les fraccions pendents a les quals estengui els seus efectes la garantia parcial i independent són les que estableix l'apartat 2.b).

Transcorreguts els terminis que preveu l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense que s'hagi efectuat l'ingrés de les quantitats exigides, s'ha d'executar la garantia parcial i independent.

L'acord de fraccionament roman vigent respecte de les fraccions a les quals no arribi la garantia parcial i independent.

4. L'execució de les garanties a què es refereix aquest article s'ha de fer pel procediment que regula l'article 74.

L'import líquid obtingut s'aplica al pagament del deute pendent, inclosos costes, recàrrecs i interessos de demora.

La part sobrant s'ha de posar a disposició del garant o de qui correspongui.

5. En els supòsits d'ajornament o fraccionament amb dispensa parcial de garantia o d'insuficiència sobrevinguda de les garanties al seu moment formalitzades, no és necessari esperar a la seva execució per prosseguir les actuacions del procediment de constrenyiment. En el cas d'insuficiència sobrevinguda, ha de quedar motivada en l'expedient la continuació del procediment de constrenyiment com a conseqüència d'aquella.

SECCIÓ 2a ALTRES FORMES D'EXTINCIÓ

Article 55. *Deutes compensables.*

Els deutes de naturalesa pública a favor de la hisenda pública, tant en període voluntari com en executiu, es poden extingir totalment o parcialment per compensació amb els crèdits reconeguts per aquella a favor del deutor en virtut d'un acte administratiu.

Article 56. *Compensació a instància de l'obligat al pagament.*

1. L'obligat al pagament que insti la compensació ha d'adreçar a l'òrgan competent per tramitar-la la sol·licitud corresponent, que ha de contenir les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el representi.

b) Identificació del deute la compensació del qual se sol·licita, indicant-ne almenys l'import, el concepte i la data de venciment del termini d'ingrés en període voluntari.

c) Identificació del crèdit reconegut per la hisenda pública a favor del sol·licitant la compensació del qual s'ofereix, indicant-ne almenys l'import, el concepte i l'òrgan gestor.

d) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

2. A la sol·licitud de compensació s'hi han d'adjuntar els documents següents:

a) Si el deute tributari la compensació del qual se sol·licita ha estat determinat mitjançant autoliquidació, el model oficial d'aquesta degudament emplenat, llevat que l'interessat no estigui obligat a presentar-lo perquè ja és en poder de l'Administració; en aquest cas, ha d'assenyalar el dia i el procediment en què el va presentar.

b) Justificació d'haver sol·licitat certificat de l'oficina de comptabilitat de l'òrgan o organisme gestor de la despesa o del pagament, en el qual es reflecteixi l'existència del crèdit reconegut pendent de pagament, la data del reconeixement i la suspensió, a instància de l'interessat, dels tràmits per abonar-lo mentre no es comuniqui la resolució del procediment de compensació.

El Ministeri d'Economia i Hisenda pot dictar les disposicions oportunes per normalitzar aquestes certificacions administratives.

Si el crèdit ofert en la compensació deriva d'una devolució tributària, en lloc de la certificació anterior s'ha d'aportar, si s'escau, una còpia de l'acte, resolució o sentència que ho reconegui.

3. Si la sol·licitud no compleix els requisits o no s'aporten els documents que assenyalava aquest article, l'òrgan competent per tramitar el procediment ha de requerir el sol·licitant perquè en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, solucioni el defecte o aporti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es tindrà per no presentada la sol·licitud i s'arxivarà sense més tràmit.

Si la sol·licitud de compensació s'ha presentat en període voluntari d'ingrés i el termini per atendre el requeriment d'esmena finalitza després del termini d'ingrés en període voluntari i aquell no és atès, s'inicia el procediment de constrenyiment mitjançant la notificació de l'oportuna provisió de constrenyiment.

Quan el requeriment d'esmena hagi estat respost dins el termini escaient per l'interessat però no s'entenguin solucionats els defectes observats, escau denegar la sol·licitud de compensació.

No s'ha de fer el requeriment quan, examinada la sol·licitud i contrastades les dades que hi consten amb les que són en poder de l'Administració, quedi acreditada la inexistència del crèdit ofert o quan, tractant-se aquest crèdit d'una devolució tributària, es comprovi la inexistència de la seva sol·licitud. En aquest cas es té per no presentada la sol·licitud de compensació i s'arxiva sense cap més tràmit.

4. Si la sol·licitud es presenta en període executiu, es poden suspendre les actuacions d'alienació dels béns o drets.

5. L'òrgan competent per resoldre ha d'acordar la compensació quan concorrin els requisits que estableixen amb caràcter general la normativa tributària i civil o, si s'escau, la legislació aplicable amb caràcter específic.

Si la resolució dictada és denegatòria, els efectes són els següents:

a) Si la sol·licitud va ser presentada en període voluntari d'ingrés, amb la notificació de l'acord denegatori s'inicia el termini d'ingrés que regula l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Si no es produeix l'ingrés en el termini esmentat, comença el període executiu i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article

167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Si no es fa l'ingrés en el termini esmentat, escau la liquidació dels interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de l'ingrés realitzat durant el termini obert amb la notificació de la denegació. Si no es fa l'ingrés, els interessos s'han de liquidar fins a la data de venciment del dit termini, sense perjudici dels que es puguin meritjar posteriorment d'acord amb el que disposa l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Si la sol·licitud va ser presentada en període executiu d'ingrés, s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, si no s'ha iniciat anteriorment.

6. La sol·licitud de compensació no impedeix la sol·licitud d'ajornaments o fraccionaments del deute restant.

7. La resolució s'ha de notificar en el termini de sis mesos.

Transcorregut aquest termini sense que hagi notificat la resolució, els interessats poden considerar desestimada la sol·licitud als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

Article 57. *Compensació d'ofici de deutes d'entitats públiques.*

1. Els deutes vençuts, líquids i exigibles a favor de la hisenda pública estatal que hagi de satisfer un ens territorial, un organisme autònom, la Seguretat Social o una entitat de dret públic són compensables d'ofici, una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari.

2. La compensació s'ha de fer amb els crèdits de naturalesa tributària reconeguts a favor de les entitats esmentades i amb els altres crèdits reconeguts en favor seu per execució del pressupost de despeses de l'Estat o dels seus organismes autònoms i per devolucions d'ingressos pressupostaris.

3. L'inici del procediment de compensació s'ha de notificar a l'entitat corresponent indicant el deute i el crèdit que són objecte de compensació en la quantitat concurrent.

Article 58. *Compensació d'ofici de deutes d'altres creditors a la hisenda pública.*

1. Quan un deutor a la hisenda pública no comprès a l'article anterior sigui, al seu torn, creditor d'aquella per un crèdit reconegut, una vegada transcorregut el període voluntari, s'han de compensar d'ofici el deute i els recàrrecs del període executiu que escaiguin amb el crèdit.

2. No obstant això, s'han de compensar d'ofici durant el termini d'ingrés en període voluntari:

a) Les quantitats a ingressar i a retornar que resultin d'un mateix procediment de comprovació limitada o inspecció, i s'ha de produir l'ingrés o la devolució de la quantitat diferencial que escaigui.

b) Les quantitats a ingressar i a retornar que resultin de la pràctica d'una nova liquidació per haver estat anul·lada una altra d'anterior. En aquest cas, en la notificació de la nova liquidació s'ha de compensar la quantitat que escaigui i s'ha de notificar a l'obligat al pagament l'import diferencial perquè l'ingressi en els terminis que estableix l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. En aquest supòsit, escau la liquidació dels interessos de demora meritats segons el que disposa l'article 26.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general

tributària, interessos que s'han de compensar en el mateix acord.

Article 59. *Efectes de la compensació.*

1. Adoptat l'acord de compensació, s'han de declarar extingits els deutes i crèdits en la quantitat concurrent. L'acord s'ha de notificar a l'interessat i serveix com a justificant de l'extinció del deute.

2. Si el crèdit és inferior al deute, s'ha de procedir de la manera següent:

a) La part de deute que passi del crèdit ha de seguir el règim ordinari i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment, si no és ingressat al seu venciment, o continuar l'esmentat procediment, si ja s'ha iniciat anteriorment, i és possible practicar compensacions successives amb els crèdits que posteriorment es puguin reconèixer a favor de l'obligat al pagament.

b) Per la part concurrent s'ha de procedir segons el que disposa l'apartat 1.

3. En cas que el crèdit sigui superior al deute, declarada la compensació, s'ha d'abonar la diferència a l'interessat.

Article 60. *Extinció de deutes de les entitats de dret públic mitjançant deduccions sobre transferències.*

1. Els deutes de naturalesa pública vençuts, líquids i exigibles que els ens territorials, organismes autònoms, Seguretat Social i altres entitats de dret públic tinguin amb la hisenda pública estatal es poden extingir mitjançant deducció de les quantitats que L'Administració General de l'Estat hagi de transferir a aquestes entitats.

2. Les actuacions són les següents:

a) Comprovada per l'òrgan de recaptació competent l'existència d'un deute dels que preveu l'apartat anterior i la inexistència de crèdits a favor de l'entitat deutora que puguin ser objecte de compensació d'ofici, se li ha de comunicar que, havent transcorregut el període voluntari d'ingrés sense que s'hagi efectuat el pagament dels deutes i no existint crèdit reconegut a favor seu, s'inicia el procediment de deducció mitjançant acord que s'ha de notificar a l'entitat deutora, acompanyat de la proposta de deducció, amb indicació del deute a què es refereix.

En la notificació s'ha de concedir un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà del dia de la notificació, per efectuar les al·legacions que consideri convingents, i se l'ha d'advertir que si no hi formula al·legacions, ni aporta nous documents o elements de prova, es pot dictar la resolució d'acord amb la dita proposta.

A la vista de les al·legacions formulades per l'entitat deutora, l'òrgan de recaptació competent pot efectuar proposta de deducció al Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària. Altrament, ha d'acordar l'arxivament de les actuacions, que s'ha de notificar a l'entitat deutora i posa fi al procediment.

L'inici del procediment de deducció determina la suspensió del procediment de cobrament dels deutes a què es refereixi, amb efectes des de la data d'inici fins que es produeixi la deducció o fins que, si s'escau i de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior, s'acordi arxivar les actuacions.

La suspensió no afecta la compensació d'ofici de crèdits que es puguin reconèixer a favor de l'entitat deutora.

Efectuada la compensació, l'acord de deducció es redueix, sense necessitat d'acord exprés, en la mateixa quantia que la compensada.

b) L'òrgan competent per resoldre ha de dictar, si és procedent, l'acord de deducció, i l'ha de notificar a l'ens creditor i, si s'escau, a l'òrgan competent perquè proce-

deixi a la seva execució. L'acord de deducció s'ha de notificar al deutor.

c) Si s'escau, s'ha de practicar la liquidació d'interessos de demora que s'hagin meritats i s'ha de notificar al deutor.

SECCIÓ 3a BAIXA PROVISIONAL PER INSOLVÈNCIA

Article 61. *Concepte de deutor fallit i de crèdit incobrable.*

1. Es consideren fallits els obligats al pagament respecte dels quals s'ignori l'existència de béns o drets embargables o realitzables per cobrar el deute. En particular, s'estima que no existeixen béns o drets embargables quan els posseïts per l'obligat al pagament no hagin estat adjudicats a la hisenda pública de conformitat amb el que estableix l'article 109. Així mateix, es considera fallit per insolvència parcial el deutor el patrimoni embargable o realitzable conegut del qual tan sols arriba a cobrir una part del deute.

La declaració de fallit es pot referir a la insolvència total o parcial del deutor.

Són crèdits incobrables els que no s'han pogut fer efectius en el procediment de constrenyiment perquè els obligats al pagament han resultat fallits.

El concepte d'incobrable s'aplica als crèdits i el de fallit, als obligats al pagament.

2. Una vegada declarats fallits els deutors principals i els responsables solidaris, l'acció de cobrament s'ha d'adreçar contra el responsable subsidiari.

Si no hi ha responsables subsidiaris o, si havent-n'hi, resulten fallits, el crèdit ha de ser declarat incobrable per l'òrgan de recaptació.

3. Sense perjudici del que estableix la normativa pressupostària i atenent criteris d'eficiència en la utilització dels recursos disponibles, el director del Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de determinar les actuacions concretes que s'han de dur a terme als efectes de justificar la declaració de crèdit incobrable.

Article 62. *Efectes de la baixa provisional per insolvència.*

1. La declaració total o parcial de crèdit incobrable determina la baixa en comptes del crèdit en la quantia a què es refereixi la declaració.

2. La declaració no impedeix que la hisenda pública exerceixi contra qui escaigui les accions que es puguin exercir d'acord amb les lleis, mentre no s'hagi produït la prescripció del dret de l'Administració per exigir el pagament.

3. La declaració de fallit corresponent a persones o entitats inscrites en el Registre Mercantil s'ha d'anotar en aquest Registre en virtut d'un manament expedit per l'òrgan de recaptació competent. Després de l'anotació el Registre ha de comunicar a l'esmentat òrgan de recaptació qualsevol acte relatiu a aquestes persones o entitats que es presenti a inscripció o anotació.

4. Declarat fallit un obligat al pagament, els deutes de venciment posterior a la declaració es consideren vençuts i poden ser donats de baixa per referència a la dita declaració, si no hi ha altres obligats al pagament.

Article 63. *Revisió de fallits i rehabilitació de crèdits incobrables.*

1. L'òrgan de recaptació ha de vigilar la possible solvència sobrevinguda dels obligats al pagament declarats fallits.

2. Si es produeix aquesta circumstància i no hi ha prescripció, escau rehabilitar els crèdits declarats incobrables, i s'ha de reprendre el procediment de recaptació par-

tint de la situació en què es trobaven en el moment de la declaració de crèdit incobrable o de la baixa per referència.

CAPÍTOL II

Garanties del deute

Article 64. *Dret de prelación.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 77 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan existeixin anotacions d'embargament en els registres de la Propietat i de Béns Mobles, practicades abans de la del crèdit de la hisenda pública sobre uns mateixos béns embargats, l'òrgan de recaptació pot elevar a l'òrgan competent l'expedient als efectes d'acordar, si és procedent, l'exercici de l'acció de terceria de millor dret en defensa dels interessos de la hisenda pública, amb l'informe previ de l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic.

2. Quan en aquests registres constin drets inscrits o anotats abans de l'anotació d'embargament a favor de la hisenda pública, i hi hagi indicis que aquestes inscripcions o anotacions poden ser conseqüència d'actuacions realitzades en perjudici dels drets de la hisenda pública, s'ha de donar còpia de la documentació a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic corresponent, a l'efecte de determinar la procedència, si s'escau, d'exercir accions legals en defensa del crèdit públic.

Article 65. *Hipoteca legal tàcita.*

1. Als efectes del que disposa l'article 78 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'entén que s'exigeix el pagament quan s'inicia el procediment de recaptació en període voluntari dels debits corresponents a l'exercici en què s'hagi inscrit en el registre el dret o s'hagi efectuat la transmissió dels béns o drets de què es tracti.

2. Tant el creditor hipotecari com el tercer adquirent tenen dret a exigir la segregació de quotes dels béns que els interessin, quan estiguin englobades en un sol rebut amb d'altres del mateix obligat al pagament.

3. A l'efecte de l'execució de la hipoteca legal tàcita s'aplica l'article 74.4.

Article 66. *Altres hipoteques i drets reals en garantia dels crèdits de la hisenda pública.*

1. Per tenir igual preferència que la indicada a l'article anterior, per debits anteriors als que expressa o per més quantitat de la que d'aquest resulta, pot ser constituïda voluntàriament pel deutor o ser exigida per la hisenda pública la constitució d'hipoteca especial. Aquesta hipoteca té efecte des de la data en què quedi inscrita, de conformitat amb el que estableix l'article 145 de la Llei hipotecària.

2. En relació amb altres deutes es pot constituir voluntàriament, com a garantia a favor de la hisenda pública, en els casos d'ajornament i fraccionament o en els altres supòsits que preveu la normativa que sigui aplicable, hipoteca immobiliària, hipoteca mobiliària, penyora sense desplaçament de la possessió o qualsevol altre dret real de garantia.

3. Si la garantia s'ha constituït unilateralment, la seva acceptació l'ha de fer l'òrgan competent mitjançant un document administratiu, el contingut del qual s'ha de fer constar al registre corresponent.

Amb caràcter previ es pot sol·licitar informe a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic sobre la suficiència de la garantia.

La hisenda pública, si s'escau, ha d'autoritzar la cancel·lació de la garantia en la mateixa forma establerta per a l'acceptació.

4. L'execució d'aquestes garanties s'ha de fer d'acord amb el que estableix l'article 74.

Article 67. Afecció i retenció de béns.

1. Per a l'exercici del dret d'afecció es requereix la declaració de responsabilitat subsidiària en els termes que estableixen els articles 174 i 176 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

La nota marginal d'afecció l'ha de sol·licitar expressament i d'ofici l'òrgan competent, llevat que la liquidació es consignï en el document que hagi d'accedir al registre; en aquest cas, la nota d'afecció l'ha d'estendre directament aquest últim sense necessitat de sol·licitud a l'efecte.

2. El dret de retenció l'exerceixen els òrgans als quals s'hagin presentat o lliurat les mercaderies.

TÍTOL III

Recaptació en període voluntari i en període executiu

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 68. Iniciació i terminació de la recaptació en període voluntari.

1. La recaptació en període voluntari s'inicia a partir de:

a) La data de notificació de la liquidació a l'obligat al pagament.

b) L'obertura del termini recaptador respectiu quan es tracti dels deutes que siguin objecte de notificació col·lectiva i periòdica.

c) La data de començament del termini assenyalat per a la seva presentació, si es tracta d'autoliquidacions.

2. La recaptació en període voluntari conclou el dia del venciment dels terminis d'ingrés corresponents. En el cas de deutes a ingressar mitjançant autoliquidació presentada fora de termini sense fer l'ingrés o sense presentar sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació, conclou el mateix dia de la presentació de l'autoliquidació.

3. Els obligats al pagament poden satisfer totalment o parcialment els deutes en període voluntari. Per la quantitat no pagada s'inicia el període executiu en els termes que preveu l'article 69.

Article 69. Recaptació en període executiu.

1. La recaptació en període executiu s'inicia d'acord amb el que disposa l'article 161.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en relació amb els imports no satisfets en període voluntari.

2. Iniciat el període executiu, la recaptació s'efectua pel procediment de constrenyiment, que s'inicia, al seu torn, mitjançant la notificació de la provisió de constrenyiment a què es refereix l'article 70.

3. L'obligat al pagament pot satisfer totalment o parcialment els deutes en període executiu. Si el pagament no comprèn la totalitat del deute, inclòs el recàrrec que correspongui i, si s'escau, les costes meritades, continua el procediment per la resta impagat.

CAPÍTOL II

Procediment de constrenyiment

SECCIÓ 1a INICI DEL PROCEDIMENT DE CONSTRENYIMENT

Article 70. Provisió de constrenyiment.

1. La provisió de constrenyiment és l'acte de L'Administració que ordena l'execució contra el patrimoni de l'obligat al pagament.

2. La provisió de constrenyiment ha de contenir:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'obligat al pagament.

b) Concepte, import del deute i període al qual correspon.

c) Indicació expressa que el deute no ha estat satisfet, que ha finalitzat el corresponent termini d'ingrés en període voluntari i del començament de la meritació dels interessos de demora.

d) Liquidació del recàrrec del període executiu.

e) Requeriment exprés perquè efectuï el pagament del deute, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït, en el termini al qual es refereix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

f) Advertència que, en cas de no efectuar l'ingrés de l'import total del deute pendent en el termini esmentat, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent, es procedirà a l'embargament dels seus béns o a l'execució de les garanties existents per al cobrament del deute amb inclusió del recàrrec de constrenyiment del 20 per cent i dels interessos de demora que es meritin fins a la data de cancel·lació del deute.

g) Data d'emissió de la provisió de constrenyiment.

3. Són òrgans competents per dictar la provisió de constrenyiment els que estableixi la norma d'organització específica.

En cas que s'assumeixi mitjançant conveni la recaptació executiva de deutes d'altres administracions públiques, la provisió de constrenyiment l'ha de dictar l'òrgan competent de les dites administracions.

4. En el cas de deutes a favor de la hisenda pública estatal que hagin de satisfer les comunitats autònomes, entitats locals, organismes autònoms i altres entitats de dret públic, i sense perjudici de la possibilitat de procedir a l'embargament dels seus béns, en els supòsits no exclosos per disposició legal, es pot acudir, així mateix, als procediments de compensació d'ofici i deducció sobre transferències.

Article 71. Notificació de la provisió de constrenyiment.

En la notificació de la provisió de constrenyiment s'han de fer constar almenys els punts següents:

a) Lloc d'ingrés del deute i del recàrrec.

b) Repercussió de costes del procediment.

c) Possibilitat de sol·licitar ajornament o fraccionament de pagament.

d) Indicació expressa que la suspensió del procediment es produeix en els casos i les condicions que preveu la normativa vigent.

e) Recursos que escauen contra la provisió de constrenyiment, òrgans davant els quals es poden interposar i termini per interposar-los.

SECCIÓ 2a DESENVOLUPAMENT DEL PROCEDIMENT
DE CONSTRENYIMENT

Subsecció 1a Disposicions generals

Article 72. Interès de demora del període executiu.

1. Les quantitats degudes meriten interès de demora des de l'inici del període executiu fins a la data de l'inicis.

Quan, sense haver-hi suspensió, ajornament o fraccionament, un deute se satisfaci totalment abans que conclougui el termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per al pagament dels deutes objecte de constrenyiment, no s'han d'exigir els interessos de demora meritats des de l'inici del període executiu.

2. La base sobre la qual s'aplica el tipus d'interès no inclou el recàrrec de constrenyiment.

3. El tipus d'interès s'aplica d'acord amb el que estableix la normativa tributària o pressupostària, segons es tracti de deutes i sancions tributaris o de deutes no tributaris, respectivament.

4. El càlcul d'interessos s'ha de fer, segons els casos, de la manera següent:

a) Quan es produeixi el pagament del deute objecte de constrenyiment una vegada finalitzat el termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la liquidació dels interessos meritats s'ha de practicar posteriorment, seguint per a la seva tramitació i recaptació el procediment establert amb caràcter general per a les liquidacions practicades per L'Administració.

b) En el supòsit al qual es refereix el paràgraf a), l'òrgan de recaptació competent, quan les necessitats del servei ho aconsellin, pot liquidar i exigir els interessos en el moment del pagament del deute objecte de constrenyiment.

c) En cas d'execució de béns embargats o de garanties, s'ha de practicar la liquidació d'interessos de demora en aplicar el líquid obtingut a la cancel·lació del deute, si aquell és superior.

d) Si s'embarguen diners en efectiu o en comptes o crèdits, es poden liquidar i retenir els interessos de demora en el moment de l'embargament si l'import disponible és superior al deute el cobrament del qual es persegueix.

En els casos dels paràgrafs b), c) i d) no cal la notificació expressa de la liquidació dels interessos de demora meritats si en la notificació del deute principal o en qualsevol altre moment posterior ha estat notificat a l'interessat l'import del deute, la meritació d'interessos en cas de manca de pagament, una referència al tipus d'interès aplicable, segons es tracti de deutes i sancions tributaris o de deutes no tributaris, i la forma de còmput del temps de meritació.

5. En l'àmbit de competències de l'Estat no s'ha de practicar liquidació per interessos de demora quan la quantitat resultant per aquest concepte sigui inferior a la xifra que el ministre d'Economia i Hisenda fixi per ordre com a mínima per cobrir el cost de la seva exacció i recaptació.

Article 73. Suspensió del procediment de constrenyiment.

1. La suspensió del procediment de constrenyiment com a conseqüència de la interposició d'un recurs o reclamació economicoadministrativa es tramita i es resol d'acord amb les normes de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa.

2. Quan l'interessat demostrï l'existència d'un error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute, que aquest ha estat ingressat, condonat, compensat, ajornat o suspès o que ha prescrist el dret a exigir-ne el pagament, se li ha de notificar la suspensió de les actuacions del procediment de constrenyiment mentre es dicti l'acord corresponent.

Quan l'apreciació d'aquestes circumstàncies no sigui competència de l'òrgan de recaptació que hagi rebut la sol·licitud de suspensió, aquest pot suspendre les actuacions i ho ha de traslladar a l'òrgan competent. Aquest últim ha d'informar l'òrgan de recaptació que tramitava el procediment de constrenyiment sobre la concurrència d'alguna de les circumstàncies assenyalades.

La resolució que s'adopti s'ha de notificar a l'interessat i se li ha de comunicar, si s'escau, la continuació del procediment de constrenyiment.

Subsecció 2a Execució de garanties

Article 74. Execució de garanties.

1. Una vegada iniciat el procediment de constrenyiment, si el deute està garantit i resulta impagat en el termini al qual es refereix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha d'executar la garantia, llevat que sigui aplicable el que disposa el seu article 168, segon paràgraf; en aquest cas, abans de l'execució de la garantia es pot optar per l'embargament i l'alienació d'altres béns i drets.

2. Si la garantia consisteix en aval, fiança, certificat d'assegurança de caució o una altra garantia personal, s'ha de requerir al garant l'ingrés del deute, inclosos els recàrrecs i interessos que, si s'escau, corresponguin fins al límit de l'import garantit, en el termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Si no ho fa, s'ha de procedir contra els seus béns en virtut de la provisió de constrenyiment dictada en relació amb l'obligat al pagament sense necessitat d'una nova notificació.

3. Si la garantia consisteix en hipoteca, penyora o una altra de caràcter real constituïda per béns o drets o sobre béns o drets de l'obligat al pagament susceptibles d'alienació forçosa, s'han d'alienar pel procediment que estableix aquest Reglament per a l'alienació de béns embargats de naturalesa igual o similar.

4. Si la garantia està constituïda per béns o drets o sobre béns o drets d'una persona o entitat diferent de l'obligat al pagament, s'ha de comunicar a aquesta persona o entitat l'impagament de l'import garantit, i se l'ha de requerir perquè, en el termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, posi els esmentats béns o drets a disposició de l'òrgan de recaptació competent, llevat que pagui la quantia deguda. Transcorregut el dit termini sense que s'hagi produït el pagament o el lliurament dels béns o drets, s'han d'alienar d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

5. Si la garantia consisteix en dipòsit en efectiu, s'ha de requerir al dipositari l'ingrés del deute, inclosos els recàrrecs i interessos que, si s'escau, corresponguin fins al límit del dipòsit constituït, en el termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i se l'ha d'advertir que, en cas d'incompliment, es procedirà a l'embargament dels seus béns i drets sense cap més tràmit en virtut de la mateixa provisió de constrenyiment dictada en relació amb l'obligat al pagament sense necessitat d'una nova notificació d'aquella. Si el dipositari és la mateixa Administració, s'ha d'aplicar el dipòsit a cancel·lar les quantitats esmentades.

6. L'execució de les hipoteques i altres drets reals constituïts en garantia dels crèdits de la hisenda pública l'han de dur a terme els òrgans de recaptació competents a través del procediment de constrenyiment.

Quan s'iniciï l'execució administrativa, l'òrgan de recaptació competent ha de comunicar l'ordre d'execució al registrador de la propietat mitjançant un manament per duplicat perquè lliuri i remeti la certificació de domini i càrregues corresponent, amb el contingut i els efectes que estableix l'article 688 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

L'òrgan de recaptació competent ha de notificar l'inici del procediment d'execució a la persona a favor de la qual resulti practicada l'última inscripció de domini si no ha estat requerida per al pagament i als titulars de càrregues o drets reals constituïts amb posterioritat a la hipoteca que constin en la certificació.

Si s'escau, el tipus per a la subhasta o concurs es pot fixar d'acord amb les regles de l'article 97 i amb independència del valor en què s'hagi taxat el bé en el moment de constituir la hipoteca.

7. Es pot continuar el procediment de constrenyiment quan la garantia hagi esdevingut manifestament insuficient, jurídicament o econòmicament, des de la data en què es va constituir, sense necessitat d'esperar a la seva execució, mitjançant un acord motivat que ha de constar a l'expedient.

Subsecció 3a Normes sobre embargaments

Article 75. Diligències d'embargament.

1. Transcorregut el termini que assenyala l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense que s'hagi efectuat l'ingrés requerit, en compliment del manament contingut en la provisió de constrenyiment, s'han d'embargar els béns i drets que escaigui, sempre que no s'hagi pagat el deute per l'execució de garanties o sigui previsible de manera motivada que no resultarà de l'execució líquid suficient per cobrir el deute.

2. Cada actuació d'embargament s'ha de documentar en una diligència d'embargament.

3. Els deutes d'un mateix obligat al pagament es poden acumular en una diligència d'embargament.

Quan les necessitats del procediment ho exigeixin, s'han de segregar els deutes acumulats.

Article 76. Pràctica dels embargaments.

1. Si els béns embargables són en locals de persones o entitats diferents de l'obligat, s'ha d'ordenar, mitjançant compareixença en els dits locals, al dipositari o al personal que depengui d'aquest últim el lliurament dels béns, que s'han de detallar en la diligència corresponent.

En cas de negativa al lliurament immediat o quan aquest no sigui possible, es pot procedir al precintament o a l'adopció de mesures necessàries per impedir la substitució o l'aixecament, cosa que s'ha de fer constar en una diligència.

Quan sigui necessari accedir als béns embargats als efectes de la seva identificació o execució, es pot requerir l'auxili de l'autoritat.

El que disposa aquest apartat s'ha de fer tenint en compte el que preveuen els articles 142 i 146 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en relació amb l'entrada en finques i locals i les mesures d'assegurament que és possible adoptar.

2. Quan en la fase de trava o en la d'execució es presumeixi que el resultat de l'alienació dels béns embargats pugui ser insuficient per cobrir el deute, s'han d'embargar altres béns i drets.

Quan per la informació successivament obtinguda s'embarguin béns que en l'ordre d'embargament siguin

anteriors a d'altres ja embargats però no realitzats, s'han de fer aquells abans.

3. Una vegada realitzat l'embargament dels béns i els drets, la diligència s'ha de notificar a l'obligat al pagament i, si s'escau, al tercer titular, posseïdor o dipositari dels béns si no s'han realitzat amb ells les actuacions, així com el cònjuge de l'obligat al pagament quan els béns embargats siguin beneficiaris o es tracti de l'habitatge habitual, i als copropietaris o cotitulars.

En el supòsit de béns i drets inscrits en un registre públic, l'embargament també s'ha de notificar als titulars de càrregues posteriors a l'anotació d'embargament i anteriors a la nota marginal d'expedició de la certificació de càrregues a què es refereix l'article 74.

L'embargament, en cas de quotes de participació de béns que es posseeixin proindivís, s'ha de limitar a la quota de participació de l'obligat al pagament i s'ha de notificar als coparticipants.

4. Si una vegada realitzat l'embargament es comprova que hi concorren les circumstàncies de l'article 169.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, se n'ha de fer l'aixecament.

5. L'embargament s'ha d'executar en els seus estrictes termes, sense perjudici que l'obligat al pagament hi pugui interposar recurs o reclamació economicoadministrativa si considera que s'incorre en alguna de les causes de l'article 170.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

6. La inexistència de béns embargables coneguts per l'Administració l'execució dels quals permeti cobrar el deute s'ha de fer constar a l'expedient.

Article 77. Concurrencia d'embargaments.

1. Quan es doni amb altres processos o procediments singulars d'execució, el procediment de constrenyiment és preferent si l'embargament efectuat en el curs d'aquest últim és el més antic. A aquests efectes, cal atènyer-se a la data de la diligència d'embargament del bé o dret.

2. Quan sobre els béns embargats per la hisenda pública o sobre els quals s'hagin constituït garanties a favor d'aquesta existeixin drets inscrits o anotats anteriorment a favor d'altres creditors, aquella es pot subrogar en els drets esmentats mitjançant l'abonament als creditors de l'import dels seus crèdits quan aquests siguin substancialment inferiors al producte que previsiblement pugui obtenir la hisenda pública de l'alienació dels béns. Per exercir aquesta subrogació, l'òrgan de recaptació que tramiti el procediment de constrenyiment ha de formular la proposta corresponent, que ha de ser autoritzada per l'òrgan competent.

Les quantitats abonades per aquest concepte tenen el caràcter de costes del procediment, al pagament de les quals s'han d'aplicar amb caràcter preferent les quantitats que la hisenda pública obtingui de l'alienació forçosa del bé embargat.

3. Quan els béns embargats siguin objecte d'un procediment d'expropiació forçosa, s'han de paraitzar les actuacions d'execució dels béns afectats i s'ha de comunicar a l'Administració expropiadora l'embargament dels pagaments a realitzar a l'expropiat. Als efectes de continuar o no el procediment executiu respecte d'altres béns de l'obligat al pagament, s'ha de considerar realitzat l'embargament pel preu ferm del bé expropiat. Quan el preu no sigui ferm, s'ha de considerar realitzat l'embargament per la part en què existeixi acord i, si no s'hi arriba, pel preu ofert per l'Administració expropiadora.

Article 78. Embargament de diners en efectiu.

1. Quan s'embarguin diners en efectiu, l'òrgan de recaptació competent ho ha de fer constar en una diligència

cia, de la qual ha d'emetre un duplicat. Un dels exemplars s'ha d'unir a l'expedient i l'altre ha de quedar en poder de l'obligat al pagament. Els diners s'han d'ingressar immediatament al Tresor.

2. Si es tracta de la recaptació de caixes, taquilles o similars d'empreses o entitats en funcionament, l'òrgan de recaptació competent pot acordar els pagaments que s'hagin de fer amb càrrec a aquesta recaptació, en la quantia necessària per evitar la paralització d'aquelles.

Article 79. Embargament de diners en comptes oberts en entitats de crèdit.

1. Quan L'Administració conegui l'existència d'almenys un compte o dipòsit obert en una oficina d'una entitat de crèdit, l'embargament s'ha de dur a terme mitjançant una diligència d'embargament en què s'ha d'identificar el compte o el dipòsit conegut per L'Administració actuant.

L'embargament es pot estendre, sense necessitat d'identificació prèvia, a la resta dels béns i drets de què sigui titular l'obligat al pagament existents en l'esmentada oficina, siguin o no coneguts per L'Administració, fins a assolir l'import del deute pendent, més el recàrrec del període executiu, interessos i, si s'escau, les costes produïdes.

2. La forma, el mitjà, el lloc i altres circumstàncies relatives a la presentació de la diligència d'embargament a l'entitat dipositària, així com el termini màxim en què s'ha d'efectuar la retenció dels fons, poden ser convinguts, amb caràcter general, entre L'Administració actuant i l'entitat de crèdit afectada.

3. En defecte de l'acord a què es refereix l'apartat anterior, la diligència d'embargament s'ha de presentar a l'oficina on estigui obert el compte i els seus responsables, de manera immediata han de retenir l'import embargat si en aquell moment hi ha saldo suficient, o altrament, el total dels saldos existents a nom de l'obligat al pagament.

Així mateix, la diligència d'embargament es pot presentar en algun dels llocs següents:

a) A l'oficina designada per l'entitat dipositària per relacionar-se amb l'òrgan de recaptació competent, d'acord amb el que preveu l'article 17.4, quan l'entitat hagi estat autoritzada a col·laborar en la recaptació i l'embargament afecti comptes o dipòsits oberts en una oficina pertanyent a l'àmbit territorial de l'òrgan de recaptació competent.

b) En el domicili fiscal o social de l'entitat de crèdit. En els supòsits a què es refereixen els paràgrafs a) i b), quan l'embargament s'hagi de travar sobre fons la gestió o dipòsit dels quals no estiguin localitzats en el lloc en què es presenti la diligència d'embargament, la retenció dels fons s'ha d'efectuar de manera immediata o, si això no és possible, en el termini més breu que permetin les característiques dels sistemes d'informació interna o de comptabilitat de l'entitat. Aquest termini no pot ser superior a cinc dies, ha de tenir caràcter improrrogable i s'ha de comunicar a l'òrgan de recaptació que hagi efectuat l'embargament. En tot cas, l'embargament produeix efectes legals des del dia de presentació de la diligència d'embargament a l'entitat dipositària.

4. Si el dipòsit està constituït en comptes a termini, l'embargament s'ha d'efectuar igualment de manera immediata, sense perjudici del que estableix el segon paràgraf de l'apartat 6.

5. Als efectes que preveu aquest article, l'entitat dipositària ha d'executar l'embargament en els seus estricte termes sense perjudici del que disposa l'article 76.5.

6. L'import de les quantitats retingudes s'ha d'ingressar al Tresor, una vegada transcorreguts 20 dies naturals des de l'endemà de la data de la trava sense que l'oficina

o entitat corresponent hagin rebut cap comunicació en contra de l'òrgan de recaptació.

Si es tracta de comptes a termini, l'ingrés s'ha de fer en la data que indica el paràgraf anterior o l'endemà del final del termini, segons quina data sigui posterior. No obstant això, si el dipositador té la facultat de disposar anticipadament dels diners dipositats, en notificar la diligència d'embargament s'ha d'advertir a l'obligat al pagament la possibilitat que té de fer ús d'aquesta facultat enfront de l'entitat dipositària, segons les condicions que s'hagin establert; en aquest cas, l'ingrés al Tresor s'ha de produir l'endemà de la cancel·lació.

Article 80. Embargament de valors.

1. Quan L'Administració conegui l'existència de valors de titularitat de l'obligat al pagament, l'embargament s'ha de dur a terme mitjançant diligència d'embargament que ha d'identificar els valors coneguts per L'Administració actuant i ha de comprendre un nombre de valors que, segons el parer de l'òrgan de recaptació, cobreixi l'import total a què es refereix l'article 169.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Si l'embargament es refereix a valors representats mitjançant títols o mitjançant anotacions en compte que estiguin dipositats, lliurats o confiats a una oficina d'una entitat de crèdit, societat o agència de valors, o qualssevol altres entitats dipositàries, l'embargament s'ha de dur a terme mitjançant la presentació de la diligència d'embargament a l'entitat i es pot estendre, sense necessitat d'identificació prèvia, als altres béns i drets de l'obligat al pagament existents a la dita oficina, siguin o no coneguts per L'Administració.

En l'acte de presentació, la receptora de la diligència ha de confirmar a l'òrgan de recaptació competent la concordança o no dels valors coneguts per L'Administració amb els realment dipositats o anotats.

En cas de discordança o d'insuficiència dels valors coneguts per L'Administració i identificats en la diligència per cobrir l'import total degut, l'entitat ha de lliurar a l'acte, o si això no és possible, en el termini màxim i improrrogable de cinc dies, una relació dels valors amb les dades que en permetin la valoració. L'òrgan de recaptació competent ha d'indicar a l'entitat els valors que han de quedar definitivament embargats i els que han de quedar alliberats, i es pot convenir a aquests efectes i amb caràcter previ la forma d'actuació de l'entitat. En tot cas, els valors embargats s'han de considerar travats el dia de la presentació de la diligència d'embargament a l'entitat.

No obstant això, la forma, el mitjà i el lloc de presentació de la diligència poden ser convinguts, amb caràcter general, entre L'Administració actuant i l'entitat de crèdit, societat o agència de valors o qualsevol altra dipositària.

3. Si l'embargament es refereix a valors representats mitjançant títols que no estiguin dipositats a les entitats esmentades a l'apartat 2, la diligència d'embargament s'ha de notificar al titular, i aquest ha de comunicar qualsevol circumstància relativa als títols que puguin afectar l'embargament. L'òrgan de recaptació actuant s'ha de fer càrrec dels títols juntament amb la pòlissa de compra o títol d'adquisició, si l'ha rebut.

4. L'òrgan de recaptació competent ha d'ordenar l'alienació dels valors que siguin suficients per cobrir l'import total a què es refereix l'article 169.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, cosa que s'ha de fer en les millors condicions possibles segons les pràctiques usuals de bona gestió. Si els valors estan admesos a cotització en un mercat secundari oficial, la venda s'ha d'efectuar a través d'aquest mercat. Altrament, se n'ha d'acordar la venda mitjançant subhasta, llevat que sigui procedent L'Adjudicació directa.

Si l'ordre de venda és tramitada per l'entitat de crèdit o societat o agència de valors, aquesta pot deduir de l'import obtingut les despeses i comissions que escaiguin.

L'import obtingut s'ha d'ingressar al Tresor fins al límit del que es deu. El sobrant, si n'hi ha, s'ha de posar a disposició del propietari. L'òrgan de recaptació competent ha de notificar a l'entitat l'ordre d'aixecament de l'embargament sobre la resta dels valors travats l'alienació dels quals no hagi estat necessària.

5. Quan resulti més adequat per a la satisfacció del deute, l'òrgan de recaptació competent pot acordar, en lloc de l'alienació dels valors, l'embargament dels rendiments de tota classe i, si s'escau, reintegraments, derivats d'aquells.

6. Si es tracta de participacions en el capital de societats de responsabilitat limitada, la diligència d'embargament s'ha de notificar a l'òrgan d'administració de la societat perquè s'inscriu en el llibre registre de socis.

El procediment d'adjudicació de les participacions s'ha d'efectuar d'acord amb la seva normativa específica.

Article 81. Embargament d'altres crèdits, efectes i drets realitzables a l'acte o a curt termini.

Quan es tracti de crèdits, efectes i drets realitzables a l'acte o a curt termini no regulats a l'article anterior, s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si es tracta de crèdits, efectes i drets sense garantia, s'ha de notificar la diligència d'embargament a la persona o entitat deutora de l'obligat al pagament, i se l'ha d'advertir que, a partir d'aquest moment, no té caràcter alliberador el pagament efectuat a l'obligat. Quan el crèdit o dret embargat hagi vençut, la persona o entitat deutora de l'obligat al pagament ha d'ingressar l'import al Tresor fins a cobrir el deute. Altrament, el crèdit queda destinat a aquest deute fins que venci, si abans no se soluciona. Si el crèdit o dret comporta la realització de pagaments successius, s'ha d'ordenar al pagador que ingressi al Tresor els imports respectius fins al límit de la quantitat deguda, llevat que rebí una notificació en contra per part de l'òrgan de recaptació.

b) Si es tracta de crèdits garantits, també s'ha de notificar la diligència d'embargament al garant o, si s'escau, al posseïdor del bé o dret ofert en garantia, que es pot dipositar fins al venciment del crèdit. Vençut el crèdit, si no es paga el deute s'ha de promoure l'execució de la garantia, que s'ha de fer seguint el procediment que estableix l'article 74.

Article 82. Embargament de sous, salaris i pensions.

1. L'embargament de sous, salaris i pensions s'ha d'efectuar tenint en compte el que estableix la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

La diligència d'embargament s'ha de presentar al pagador. Aquest queda obligat a retenir les quantitats procedents en cada cas sobre les successives quanties satisfetes com a sou, salari o pensió i a ingressar al Tresor l'import sostret fins al límit de la quantitat deguda.

2. Si l'obligat al pagament és beneficiari de més d'una d'aquestes percepcions, s'han d'acumular per deduir sobre la suma de totes aquestes la part inembargable. La quantitat embargada es pot sostreure de la percepció o percepcions que fixi l'òrgan de recaptació competent. Si l'obligat al pagament en proposa expressament una altra, se li ha d'acceptar, si això no és obstacle per al cobrament.

3. Quan l'embargament compregui percepcions futures, encara no meritades, i existeixin altres béns embargables, una vegada cobrades les vençudes es poden embargar aquests béns, sense esperar a les possibles meritacions o venciments successius.

Una vegada cobert el deute, l'òrgan de recaptació competent ha de notificar al pagador la finalització de les retencions.

Article 83. Embargaments de béns immobles i de drets sobre aquests.

1. L'embargament de béns immobles i drets sobre aquests s'ha de fer mitjançant diligència, que ha d'especificar les circumstàncies següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa del titular i, si s'escau, del posseïdor de la finca embargada, número d'identificació fiscal de tots dos i totes les dades que puguin contribuir a la identificació.

b) Si es tracta de finques rústiques: naturalesa i nom de la finca, terme municipal on radica i situació segons s'anomeni a la localitat, contigus, superfície i cabuda, i identificació registral i cadastral, si consten.

c) Si es tracta de finques urbanes: localitat, carrer i número, locals i pisos de què es componen, superfície, i identificació registral i cadastral, si consten.

d) Drets de l'obligat al pagament sobre els immobles embargats.

e) Import total del deute, concepte o conceptes a què correspon i import de la responsabilitat a què s'afecta l'immoble per principal, recàrrecs, interessos i costes, amb l'advertència que es pot estendre als interessos que es puguin meritjar fins que conclouí l'execució i a les costes d'aquesta.

f) Advertència que es fa anotació preventiva de l'embargament al Registre de la Propietat a favor de l'Estat o, si s'escau, de l'entitat o organisme titular del crèdit que motiva l'execució.

g) Si consta feafament, estat civil i règim econòmic del matrimoni.

2. En el moment de notificar-se la diligència d'embargament segons el que disposa l'article 76 s'han de requerir els títols de propietat als titulars dels béns o drets.

3. Si s'ha de practicar delimitació, l'òrgan de recaptació competent pot optar per nomenar un funcionari tècnic adscrit a l'esmentat òrgan o per contractar els serveis d'empreses especialitzades. En els dos casos, la delimitació s'ha de fer en el termini de 15 dies.

Article 84. Anotació preventiva al Registre de la Propietat dels embargaments de béns immobles i de drets sobre aquests.

1. L'Administració ha de sol·licitar que es practiqui anotació preventiva de l'embargament de béns immobles i drets sobre aquests al Registre de la Propietat que correspongui.

2. A aquest efecte, l'òrgan de recaptació competent ha d'expedir un manament adreçat al registrador amb subjecció al que disposa la legislació hipotecària i al que estableixen els articles següents, en el qual s'ha de sol·licitar, a més, que es lliuri una certificació de les càrregues que figurin en el registre sobre cada finca, amb expressió detallada d'aquelles i dels seus titulars, incloent en la certificació el propietari de la finca en aquell moment i el seu domicili.

Vista la certificació, s'ha de comprovar que s'han efectuat totes les notificacions exigides per la normativa. Si no, s'han de practicar.

3. Si la liquidació objecte de constrenyiment es refereix a tributs sense el pagament previ dels quals no es pot inscriure en el registre l'acte o negoci jurídic que la va originar, en arribar el procediment a la fase d'embargament s'ha de procedir de la manera següent:

a) L'òrgan de recaptació que tramiti l'expedient ha de proposar l'ajornament del pagament de la liquidació a l'òrgan competent per resoldre'l únicament als efectes de la inscripció dels béns i de l'anotació preventiva del seu embargament a favor de la hisenda pública. L'acord d'ajornament s'ha de fer constar en els documents que han determinat la liquidació del tribut i per virtut dels quals s'ha de practicar la inscripció en el registre.

b) Aquests documents i el manament d'anotació preventiva d'embargament s'han de presentar al registrador de la propietat, el qual, una vegada practicada la inscripció del dret de l'obligat al pagament amb la menció del fet que el pagament de la liquidació queda ajornat, immediatament ha d'anotar l'embargament.

c) Si la liquidació del tribut es va practicar sobre documents que no poden ser objecte d'inscripció perquè són còpies no autèntiques dels originals o matrius, s'ha de sol·licitar als notaris o funcionaris que hagin autoritzat aquells documents que n'expedeixin una còpia autèntica en la qual s'ha de consignar l'acord d'ajornament.

d) Quan es produeixi l'alienació dels béns embargats, el preu obtingut s'ha d'aplicar a pagar la liquidació i altres responsabilitats que escaiguin, inclosos els interessos de demora que es puguin meritjar fins que conclogui l'execució, i a les costes d'aquesta. El document acreditatiu de l'esmentada aplicació s'ha de presentar al registre i produeix la cancel·lació de l'embargament i de les notes d'ajornament. En el document públic de venda s'han de fer constar aquests aspectes.

Si s'acorda L'Adjudicació de béns a la hisenda pública o a l'ens públic creditor, el document acreditatiu de L'Adjudicació produeix els mateixos efectes que els que indica l'apartat anterior.

Article 85. Requisits dels manaments per a l'anotació preventiva dels embargaments de béns immobles i de drets sobre aquests.

Els manaments per a l'anotació preventiva d'embargament han de contenir:

a) Certificació de la provisió de constrenyiment i de la diligència d'embargament de l'immoble o immobles de què es tracti, amb indicació de les persones o entitats a les quals s'ha notificat l'embargament i el concepte en el qual se'ls ha practicat la notificació.

b) Descripció del dret que té l'obligat al pagament sobre els béns embargats.

c) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, si s'escau, del posseïdor de les finques a les quals es refereix la notificació.

d) L'import total del deute, concepte o conceptes a què correspon, i import de la responsabilitat a què s'afecta l'immoble per principal, recàrrecs, interessos i costes.

e) Que l'anotació s'ha de fer a favor del creditor.

f) Expressió que L'Administració no pot facilitar, en el moment de l'expedició del manament, més dades respecte dels béns embargats que les que conté aquest manament.

Article 86. Presentació dels manaments al Registre de la Propietat.

1. Els manaments s'han de presentar per triplicat als registres de la propietat. Els registradors han de retornar a l'acte un dels exemplars amb una nota de referència a l'assentament de presentació del manament i un altre, al seu moment, amb la nota acreditativa que ha quedat estesa l'anotació oportuna o que no s'ha pogut practicar, amb expressió detallada, en aquest cas, no només dels defectes advertits, sinó també de la forma i el mitjà de

solucionar-los. El tercer exemplar del manament queda arxivat en el Registre.

2. Si la finca o finques no consten inscrites o no és possible estendre'n l'anotació per un defecte esmenable, s'ha de prendre nota de l'embargament i s'ha de fer constar així en la resposta al manament.

3. La presentació dels manaments al registre es pot efectuar per fax o per mitjans telemàtics en la forma determinada per la normativa aplicable.

4. Quan ho exigeixin les actuacions del procediment de constrenyiment, s'ha de presentar manament en el qual se sol·liciti la pròrroga de les anotacions preventives d'embargament d'acord amb el que disposa la legislació hipotecària.

Article 87. Incidències en les anotacions preventives d'embargament al Registre de la Propietat.

1. En cas que els registradors de la propietat tornin el manament en el qual manifestin haver suspès l'anotació per un defecte solucionable, s'ha d'esmenar a l'acte, si és possible, o en un moment posterior, dins el termini establert a la legislació registral.

2. Amb la finalitat d'evitar la caducitat de l'anotació efectuada per defectes esmenables establerta a la legislació hipotecària, l'òrgan de recaptació competent ha de sol·licitar, si és necessari, la pròrroga que s'hi autoritza.

3. En cas de disconformitat amb la decisió del registrador, s'han de traslladar les actuacions a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic als efectes de la interposició, si és procedent, d'un recurs contra la qualificació registral.

Article 88. Respostes dels registradors.

1. Els registradors de la propietat han de practicar els assentaments que siguin procedents i expedir les certificacions que interessin al procediment executiu dins els terminis que estableix la legislació hipotecària.

Han de quedar unides a l'expedient de constrenyiment la resposta del registrador de la propietat al manament d'anotació preventiva d'embargament i la certificació relativa a les càrregues i gravàmens que afectin els immobles.

2. La hisenda pública pot exercir les accions civils que la llei autoritza per obtenir la indemnització de danys i perjudicis a què pugui donar lloc la dilació injustificada dels registradors en la pràctica dels serveis que els encomana aquest Reglament.

3. Les dilacions reiterades que entorpeixin el procediment de recaptació s'han de comunicar al Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària per al seu trasllat a la Direcció General dels Registres i del Notariat als efectes que escaiguin.

Article 89. Embargament d'interessos, rendes i fruits de tota espècie.

1. Quan s'embarguin interessos, rendes i fruits de l'obligat al pagament que es materialitzin en pagaments en diners, la diligència d'embargament s'ha de notificar a la persona o entitat pagadora, que els ha de retenir i ingressar al Tresor fins a cobrir la quantitat deguda.

2. Quan els fruits o rendes a embargar siguin els corresponents als drets d'explotació d'una obra protegida pel text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, aquells s'han de considerar salaris segons el que estableix l'esmentada Llei i l'embargament s'ha de fer d'acord amb el que disposa l'article 82 d'aquest Reglament.

3. Si el que s'ha embargat són fruits o rendes obtinguts per empreses o activitats comercials, industrials i

agrícoles, es pot nomenar un administrador o interventor d'acord amb el que disposa l'article 170.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

4. Si els fruits estan assegurats, s'ha de notificar a l'entitat asseguradora l'embargament de les indemnitzacions o prestacions que corresponguin en cas de sinistre, les quals s'han d'ingressar al Tresor una vegada ocorregut aquest.

Article 90. Embargament d'establiments mercantils i industrials.

1. L'embargament d'establiments mercantils i industrials s'inicia mitjançant personació en els establiments o en el domicili de la persona o entitat a què pertanyin.

2. Del resultat de l'actuació d'embargament, sigui positiu o negatiu, se n'ha d'estendre la diligència corresponent en la qual s'han de fer constar inventariats tots els béns i drets existents en cada establiment embargat, així com els que s'embarguen.

3. L'embargament ha de comprendre, si n'hi ha, els béns i drets següents:

- Dret de cessió del contracte d'arrendament del local del negoci, si aquest és arrendat, i les instal·lacions.
- Drets de propietat intel·lectual i industrial.
- Uttillatge, màquines, mobiliari, estris i altres instruments de producció i treball.
- Mercaderies i primeres matèries.
- Possibles indemnitzacions.

4. Si l'immoble està arrendat, s'ha de notificar la diligència d'embargament a l'arrendador.

5. S'ha de fer anotació preventiva de l'embargament en el Registre de béns mobles, per a la qual cosa l'òrgan de recaptació competent ha d'expedir el manament corresponent.

6. Segons les circumstàncies del cas, es pot acordar L'Adopció d'alguna de les mesures següents:

- El precintament del local fins a l'alienació del que s'ha embargat.
- Quan s'aprecii que la continuïtat de les persones que exerceixen la direcció de l'activitat pot perjudicar la solvència de l'obligat al pagament, l'òrgan de recaptació competent, amb l'audiència prèvia del titular del negoci o òrgan d'administració de l'entitat, pot acordar el nomenament d'un funcionari que exerceixi d'administrador o que intervingui en la gestió del negoci, que ha de fiscalitzar prèviament a la seva execució els actes que es concretin en l'acord administratiu, d'acord amb el que disposa l'article 170.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

7. L'alienació dels establiments mercantils i industrials s'ha de dur a terme pel procediment que estableix la subsecció 5a d'aquesta secció.

Article 91. Embargament de metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria, antiguitats i altres objectes de valor històric o artístic.

1. L'embargament de metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria, antiguitats i altres objectes de valor històric o artístic, l'ha de fer l'òrgan de recaptació competent, mitjançant el seu detall en una diligència i amb L'Adopció de les precaucions necessàries per impedir-ne la substitució o l'aixecament per mitjà de precintaments o en la forma més convenient.

Se n'ha de fer el dipòsit d'acord amb el que estableixen els articles 94 a 96.

2. Quan aquests béns estiguin en locals de persones o entitats diferents de l'obligat al pagament, cal atènyer-se al que disposa l'article 76.1.

Article 92. Embargament dels restants béns mobles i semovents.

1. L'embargament dels restants béns mobles i semovents s'ha de portar a efecte mitjançant personació en el domicili de l'obligat al pagament o, si s'escau, en el lloc on hi hagi els béns.

2. Del resultat de l'actuació, se n'ha d'estendre la diligència corresponent en la qual s'han d'identificar els béns embargats. Si no es disposen els béns de forma immediata, s'ha de procedir al precintament o altres mesures d'assegurament que escaiguin.

3. Sempre que l'embargament afecti béns inscripibles al Registre de Béns Mobles, l'òrgan de recaptació competent ha d'expedir un manament d'anotació preventiva d'embargament. Aquests manaments s'han de tramitar d'acord amb el que estableix la seva normativa reguladora.

4. Quan es tracti d'automòbils, camions, motocicletes, embarcacions, aeronaus o altres vehicles, s'ha de notificar l'embargament a l'obligat al pagament i se l'ha de requerir perquè en un termini de cinc dies el posi a disposició dels òrgans de recaptació competents, amb la seva documentació i les claus. Si no ho fa ni es localitza el bé, s'ha de donar ordre a les autoritats que tinguin al seu càrrec la vigilància de la circulació i a les altres que escaiguin, per a la captura, el dipòsit i el precintament dels béns esmentats, i s'han de continuar en aquest cas les actuacions d'embargament en relació amb altres béns o drets de l'obligat.

5. Quan es tracti de l'embargament de béns adquirits pel sistema de vendes a termini, s'han de tenir en compte les disposicions de la seva normativa reguladora.

Article 93. Embargament de crèdits, efectes, valors i drets realitzables a llarg termini.

1. Per a l'embargament de crèdits, drets i valors realitzables a llarg termini s'ha de seguir el procediment que estableixen els articles 80 i 81.

2. En els termes de l'article 8.8 i 10 del text refós de la Llei de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, és embargable el dret a les prestacions del participat en un pla de pensions, però l'embargament no s'ha d'executar fins que es causi el dret a la prestació o es faci efectiu el dret pel fet de concórrer els supòsits de malaltia greu o desocupació de llarga durada previstos en la dita norma.

Les entitats gestores i dipositàries corresponents han de prendre nota de l'embargament, el qual han de traslladar a l'òrgan de recaptació actuant en el termini de 10 dies. En cas que existeixi una trava prèvia, ho han de posar en coneixement de l'òrgan de recaptació en la mateixa comunicació, en la qual han d'especificar els aspectes de la trava.

En cas que es produeixi la mobilització dels drets consolidats a un altre pla, l'entitat gestora ho ha de comunicar a l'Administració tributària, davant la qual ha d'acreditar, als efectes que preveu l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la comunicació de l'embargament a les entitats gestora i dipositària del pla de destí.

Subsecció 4a Normes sobre dipòsit dels béns embargats

Article 94. Dipòsit de béns embargats.

1. Els òrgans de recaptació competents, si s'escau, han de designar el lloc on els béns embargats han de ser dipositats fins a la seva realització, segons els criteris que

es fixen en aquest article sense perjudici del que estableix l'article 92.4.

2. Els béns que en ser embargats estiguin en entitats de crèdit o altres que, segons el parer dels òrgans de recaptació competents, ofereixin garanties de seguretat i solvència, han de continuar-hi dipositats a disposició dels dits òrgans.

3. Els altres béns s'han de dipositar, segons que correspongui, depenent del parer de l'òrgan de recaptació competent:

a) En recintes o locals de la mateixa Administració quan n'hi hagi i compleixin condicions adequades per al dipòsit d'aquests béns.

b) En recintes o locals d'altres ens públics dedicats al dipòsit o que compleixin condicions per a això, inclosos museus, biblioteques, dipòsits de vehicles o similars.

c) En recintes o locals d'empreses dedicades habitualment al dipòsit.

d) En defecte dels anteriors, en recintes o locals de persones o entitats, diferents de l'obligat al pagament, que ofereixin garanties de seguretat i solvència.

e) En recintes o locals de l'obligat al pagament quan es consideri oportú o quan es tracti de béns de difícil transport o mobilitat; en aquest cas, s'han de precintar o bé s'han d'adoptar mesures que garanteixin la seva seguretat i integritat, i l'obligat al pagament queda subjecte als deures i les responsabilitats del dipositarari esmentats a l'article 96. En aquest cas, el dipòsit s'ha de considerar necessari sense que s'hi pugui oposar l'obligat al pagament.

4. En els casos de l'apartat 3.c) i d), les relacions entre l'Administració i el dipositarari es regeixen per la legislació de contractes de les administracions públiques en els aspectes que no preveu aquesta subsecció.

Article 95. *Funcions del dipositarari.*

1. El dipositarari està obligat a custodiar i conservar els béns embargats i a tornar-los quan sigui requerit per fer-ho. En el desenvolupament d'aquesta comesa ha d'actuar amb la diligència deguda.

Quan les funcions del dipositarari impliquen actes que excedeixen la mera custòdia, conservació i devolució dels béns embargats, aquestes actuacions necessiten autorització de l'òrgan de recaptació competent.

2. Quan en els supòsits d'embargament d'establiments mercantils i industrials i d'interessos, fruits i rendes de tota espècie s'hagi nomenat un dipositarari o administrador, les seves funcions, a més de les que assenyalava l'apartat 1, han d'incloure les habituals de gestió de béns i negocis, i ha d'ingressar al Tresor les quantitats resultants.

El nomenament com a dipositarari ha de fixar la classe i la quantia de les operacions que requereixen autorització de l'òrgan de recaptació.

Article 96. *Drets, deures i responsabilitat del dipositarari de béns embargats.*

1. El dipositarari, llevat dels casos en què ho sigui el mateix obligat al pagament, té dret a la retribució convinguda per la prestació dels seus serveis i al reemborsament de les despeses que hagi suportat per raó del dipòsit, quan no estiguin inclosos en la retribució.

2. A més dels deures inherents a les seves funcions com a dipositarari i, si s'escau, com a administrador, té el deure de rendir els comptes que li siguin ordenats pels òrgans de recaptació competents i complir les mesures que siguin acordades per aquests per a la millor administració i conservació dels béns.

3. El dipositarari que incompleixi les obligacions que li incumbeixen com a tal pot ser declarat responsable soli-

dari del deute en els termes que estableix l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici de la responsabilitat civil o penal que li correspongui.

Subsecció 5a Alienació dels béns embargats

Article 97. *Valoració i fixació del tipus.*

1. Els òrgans de recaptació competents han de valorar els béns embargats a preus de mercat i d'acord amb els criteris habituals de valoració.

2. Quan, segons el parer d'aquests òrgans, es requereixin coneixements especials, la valoració la poden efectuar altres serveis tècnics de l'Administració o serveis externs especialitzats.

Els òrgans de recaptació competents poden mantenir un fitxer actualitzat d'experts en valoració dels diferents tipus de béns susceptibles d'embargament.

3. La valoració s'ha de notificar a l'obligat al pagament, que, en cas de discrepància, pot presentar una valoració contradictòria realitzada per un perit adequat en el termini de 15 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació.

Si la diferència entre totes dues, considerant la suma dels valors assignats per cada una a la totalitat dels béns, no excedeix el 20 per cent del més baix, s'ha d'estimar com a valor dels béns el de la taxació més alta.

Si, per contra, la diferència entre la suma dels valors assignats als béns per les dues parts excedeix el 20 per cent, s'ha de convocar l'obligat al pagament per dirimir les diferències de valoració i, si s'arriba a un acord, s'ha de deixar constància per escrit del valor acordat, que és l'aplicable.

4. Quan no hi hagi acord entre les parts, l'òrgan de recaptació competent ha de sol·licitar una nova valoració per un perit adequat en un termini no superior a 15 dies. Als efectes de la seva designació, cal atènyer-se al que estableixen els paràgrafs primer i segon de l'article 135.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Aquesta valoració ha d'estar compresa entre els límits de les efectuades anteriorment i és la definitivament aplicable.

5. En virtut de la informació continguda en la documentació emesa pel registrador com a conseqüència de l'anotació preventiva d'embargament practicada, s'ha d'investigar si les càrregues anteriors inscrites subsisteixen o han estat modificades per pagaments posteriors a la seva inscripció o altres causes. Per a això, l'òrgan de recaptació es pot adreçar als titulars dels crèdits inscrits anteriorment, perquè informin sobre la subsistència del crèdit i la seva quantia actual.

Els creditors als quals es reclami la informació anterior han d'indicar amb la màxima precisió si el crèdit subsisteix o s'ha extingit per qualsevol causa, i en cas de subsistir, la quantitat que queda pendent de pagament, la data de venciment i els terminis i les condicions en què s'ha de fer el pagament. Si el crèdit està vençut i no pagat, s'ha d'informar també dels interessos moratoris vençuts i de la quantitat a què ascendeixen per cada dia de retard i la previsió per a costes.

6. El tipus per a la subhasta ha de ser, com a mínim, el següent:

a) Si no hi ha càrregues o gravàmens, l'import de la valoració.

b) Si sobre els béns embargats hi ha càrregues o gravàmens de caràcter real anteriors:

1r Si les càrregues o gravàmens no excedeixen la valoració del bé, la diferència entre aquesta valoració i el valor actual de les càrregues o gravàmens anteriors al dret anotat.

2n Si les càrregues o gravàmens excedeixen la valoració del bé, el tipus és l'import dels debits i les costes mentre no superi el valor fixat al bé, o la valoració del bé si el supera.

Les càrregues i els gravàmens anteriors queden subsistents sense aplicar a la seva extinció el preu de la rematada.

7. Si hi ha indicis que totes o algunes de les càrregues són simulades i el seu import pot impedir o dificultar l'efectivitat del debit, s'han de remetre les actuacions a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic perquè informi sobre les mesures que siguin procedents, inclosa l'exigència de responsabilitat civil o penal.

Mentre es resol, ha de continuar el procediment sobre els esmentats béns o sobre els altres que puguin ser embargats.

Article 98. *Títols de propietat.*

1. Si en ser notificat l'embargament els obligats al pagament no han facilitat els títols de propietat dels béns immobles, crèdits hipotecaris, drets reals embargats o qualsevol altre tipus de bé o dret embargat, l'òrgan de recaptació competent, en el moment de fixar el tipus per a la subhasta, els ha de requerir perquè els aportin en el termini de tres dies comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment si viuen a la mateixa localitat, i en el de 15 si resideixen fora.

2. Quan no hi hagi títols de domini inscrits ni els obligats al pagament els presentin, els més-dients dels béns, si els interessa, els han de substituir pels mitjans que estableix el títol VI de la Llei hipotecària per dur a terme la concordança entre el registre i la realitat jurídica, i els incumbeix instar el procediment que correspongui, sense que l'Estat contregui una altra obligació que la d'atorgar, si l'obligat al pagament no ho fa, el document públic de venda.

Article 99. *Formació de lots i ordre per a la seva alienació.*

1. Els béns travats poden ser distribuïts en lots, integrant en cadascun d'aquests els que siguin de naturalesa anàloga, segons les seves característiques i l'aprofitament o servei de què siguin susceptibles.

2. Igualment es poden formar lots, encara que no es tracti de béns de naturalesa anàloga, quan es consideri convenient a fi d'obtenir més facilitats per a la concurrència de licitadors.

3. Es pot formar un sol lot amb els béns embargats que estiguin gravats amb una mateixa hipoteca o una altra càrrega o gravamen de naturalesa real o quan es tracti d'alienar drets sobre un mateix bé la titularitat del qual correspongui a diversos deutors.

4. Una vegada efectuada la valoració i la formació de lots, s'ha de procedir a l'alienació observant-se l'ordre que estableix per a l'embargament l'article 169.2, segon paràgraf, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. L'aparició posterior d'altres béns no afecta la validesa de les alienacions ja realitzades, encara que es tracti de béns anteriors en l'ordre d'embargament.

Article 100. *Formes d'alienació.*

1. Les formes d'alienació dels béns o drets embargats són la subhasta pública, concurs o adjudicació directa, llevat dels procediments específics de realització de determinats béns o drets que regula aquest Reglament.

2. El procediment ordinari d'adjudicació de béns embargats és la subhasta pública, que escau sempre que no sigui expressament aplicable una altra forma d'alienació.

3. Quan es tracti de gèneres, articles o mercaderies intervinguts per l'Estat, estancats o subjectes a algun tipus de cauteles en la seva transmissió, l'òrgan de recap-

tació ha de procedir segons el que estableixin les disposicions aplicables a la matèria.

4. Els interessats poden participar en els procediments d'alienació dels béns embargats a través dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics que aprovi l'òrgan competent.

5. L'Administració tributària, en el marc de la col·laboració social en l'aplicació dels tributs, pot instrumentar acords amb institucions o organitzacions representatives d'entitats del sector de la mediació en el mercat immobiliari o amb les mateixes entitats, que tinguin per objecte la seva participació en els procediments d'alienació de béns que es realitzin en el procediment de constreyniment.

Article 101. *Acord d'alienació i anunci de la subhasta.*

1. L'òrgan de recaptació competent ha d'acordar l'alienació mitjançant subhasta dels béns embargats que estimi suficients per cobrir suficientment el debit perseguit i les costes del procediment i, en la mesura del possible, s'ha d'evitar la venda dels de valor notòriament superior al dels debits, sense perjudici que posteriorment autoritzi l'alienació dels que siguin necessaris.

L'acord d'alienació ha de contenir les dades identificatives del deutor i dels béns a subhastar, i ha d'assenyalar el dia, l'hora i el lloc en què tindrà lloc la subhasta, així com el tipus per licitar. Si s'escau, d'acord amb el que disposa l'article anterior, ha d'indicar la possibilitat de participar en la subhasta per via telemàtica.

Si es tracta de béns immobles per als quals el tipus de subhasta excedeixi la xifra que determini L'Administració, a l'acord d'alienació ha de constar si els adjudicatari que exerceixin l'opció que preveu l'article 111 poden obtenir autorització per efectuar el pagament del preu de rematada el mateix dia que es produeixi l'atorgament de l'escriptura pública de venda. Si és d'aquesta manera, s'ha de fer constar que qui resulti adjudicatari ha de comunicar de forma expressa que es vol acollir a aquesta forma de pagament en el mateix moment que sol·liciti l'atorgament de l'escriptura pública de venda. Així mateix, s'ha d'indicar si l'autorització pot estar condicionada per decisió de la mesa al fet que qui resulti adjudicatari hagi de constituir en el termini improrrogable dels 10 dies següents a L'Adjudicació un dipòsit addicional. Les decisions que s'adoptin en relació amb aquesta autorització es consideren actes de tràmit i no són susceptibles de reclamació o de cap recurs.

Quan hi hagi raons que ho justifiquin, l'òrgan de recaptació competent pot decidir que la subhasta es faci fora de l'àmbit territorial de l'òrgan que acordi l'alienació.

2. L'acord d'alienació s'ha de notificar a l'obligat al pagament, al seu cònjuge si es tracta de béns de guanys o si es tracta de l'habitatge habitual, als creditors hipotecaris, pignoratius i en general als titulars de drets inscrits en el registre públic corresponent posteriorment al dret de la hisenda pública que figurin en la certificació de càrregues emesa a l'efecte, al dipositari, si és aliè a L'Administració i, si n'hi ha, als copropietaris i tercers posseïdors dels béns a subhastar.

En cas de subhastes de drets de cessió del contracte d'arrendament de locals de negoci s'ha de notificar també a l'arrendador o administrador de la finca, amb els efectes i els requisits que estableix la Llei 24/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans.

En la notificació s'ha de fer constar que, en qualsevol moment anterior al de L'Adjudicació dels béns, es poden alliberar els béns embargats mitjançant el pagament de les quantitats que estableix l'article 169.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. La subhasta s'ha d'anunciar a les oficines de l'òrgan de recaptació al qual estigui adscrit l'obligat al pagament.

Quan l'obligat al pagament estigui adscrit a un òrgan d'àmbit nacional, la subhasta s'ha d'anunciar a la seu d'aquest últim i a l'oficina del domicili fiscal de l'obligat.

Quan el valor dels béns superi la quantia que es fixi per ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'ha d'anunciar en el butlletí oficial corresponent a la demarcació territorial de l'òrgan de recaptació al qual estigui adscrit l'obligat al pagament i, si s'escau, en el «Butlletí Oficial de l'Estat». L'òrgan de recaptació competent també en pot acordar la publicació en els ajuntaments dels llocs on estiguin situats els béns, en mitjans de comunicació de gran difusió, en publicacions especialitzades i en qualsevol altre mitjà adequat a l'efecte i, si es tracta de béns immobles, en el butlletí oficial corresponent al lloc on estiguin situats.

4. En l'anunci de subhasta s'ha de fer constar:

a) La possibilitat de participar en la subhasta per via telemàtica si s'ha acordat així.

b) Dia, hora i lloc en què ha de tenir lloc la subhasta.

c) Descripció dels béns o lots, tipus de subhasta per a cadascun i trams per a la licitació, locals o recintes on estan dipositats els béns i els títols disponibles i dies i hores en què poden ser examinats.

Quan es tracti de béns inscripcionats en registres públics, s'ha d'establir en els dits anuncis que els licitadors no tenen dret a exigir altres títols de propietat que els aportats en l'expedient; que si els béns no estan inscrits en el registre, el document públic de venda és el títol mitjançant el qual es pot efectuar la immatriculació en els termes que preveu la legislació hipotecària, i que, en els altres casos en què calgui, han de procedir, si els interessa, com disposa el títol VI de la Llei hipotecària per dur a terme la concordança entre el registre i la realitat jurídica.

d) Indicació expressa que en el tipus de la subhasta no s'inclouen els impostos indirectes que gravin la transmissió dels béns esmentats.

e) Obligació de constituir davant la mesa de subhasta abans que tingui lloc un dipòsit del 20 per cent del tipus de subhasta. De forma motivada es pot reduir aquest dipòsit fins a un mínim del 10 per cent. Així mateix, s'ha d'advertir que si els adjudicataris no satisfan el preu de la rematada, el dipòsit s'aplicarà a la cancel·lació del deute, sense perjudici de les responsabilitats en què puguin incórrer pels perjudicis que origini la manca de pagament del preu de rematada.

El dipòsit s'ha de constituir mitjançant un xec que compleixi els requisits que estableix l'article 35.1, per via telemàtica a través de les entitats col·laboradores adherides o per qualsevol mitjà que s'habiliti a l'efecte.

f) Advertència que la subhasta se suspèn en qualsevol moment anterior a l'Adjudicació de béns si s'efectua el pagament de la quantia que estableix l'article 169.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

g) Expressió de les càrregues, gravàmens i situacions jurídiques dels béns i dels seus titulars que, si s'escau, hagin de quedar subsistents i afectin els béns.

h) Obligació de l'Adjudicatari de lliurar en l'acte de l'Adjudicació o dins dels 15 dies següents la diferència entre el dipòsit constituït i el preu d'adjudicació. Si s'escau, s'ha d'advertir de la possibilitat que el pagament de la quantitat assenyalada es pot efectuar el mateix dia que es produeixi l'atorgament de l'escriptura pública de venda en els termes que preveu l'apartat 1, així com de la possibilitat que l'autorització estigui condicionada al fet que es constitueixi un dipòsit addicional, si ho acordava la mesa.

i) Admissió d'ofertes en sobre tancat o licitacions automàtiques per via telemàtica, que s'han d'ajustar al que disposa l'article 103.4. En aquest cas, s'ha de fer constar que la mesa de subhasta substitueix els licitadors i licita per ells en la forma prevista a l'efecte.

j) Possibilitat de fer una segona licitació quan la mesa, en finalitzar la primera, ho consideri pertinent, així com possibilitat d'adjudicació directa quan els béns no hagin estat adjudicats en la subhasta.

k) Quan la subhasta es faci a través d'empreses o professionals especialitzats, s'ha de fer constar aquesta circumstància i les especialitats de la subhasta.

l) Qualsevol altra circumstància, clàusula o condició que s'hagi d'aplicar en la subhasta, així com totes les condicions rellevants que es puguin establir per al tràmit d'adjudicació directa.

5. Realitzada la notificació i l'anunci de la subhasta, per dur-la a terme han de transcórrer 15 dies com a mínim.

Article 102. *Subhastes de béns agrupats i simultànies.*

1. Els òrgans de recaptació competents poden acordar la realització de subhastes d'àmbit nacional o regional en què s'agrupin béns corresponents a acords d'alienació adoptats per diferents òrgans del seu àmbit territorial.

Aquest tipus de subhasta s'ha de fer en el lloc que es designi a l'efecte i es poden establir altres seus que permetin participar-hi simultàniament a través dels delegats de la mesa de subhasta designats d'acord amb el que estableix l'article 104.2.

2. Quan les circumstàncies ho aconsellin i això sigui possible, l'òrgan de recaptació competent pot autoritzar, així mateix, l'acumulació d'alienacions de béns que hagi de dur a terme l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb altres que hagin d'efectuar altres ens o organismes de l'Estat.

Article 103. *Licitadors.*

1. Amb excepció del personal adscrit a l'òrgan de recaptació competent, dels taxadors, dels dipositaris dels béns i dels funcionaris directament implicats en el procediment de constreyniment, pot prendre part en la subhasta, concurs o adjudicació directa, per si mateix o per mitjà d'un representant, qualsevol persona que tingui capacitat d'obrar d'acord amb el dret i que no tingui per a això cap impediment o restricció legal, sempre que s'identifiqui adequadament i amb document que justifiqui, si s'escau, la representació que tingui.

Si es tracta d'un licitador interessat a participar per mitjans telemàtics, ha de complir de forma addicional els requisits tècnics exigits per efectuar aquestes comunicacions telemàtiques amb l'Administració.

2. Tot licitador, per ser admès com a tal, ha de constituir un dipòsit a favor del Tresor públic de, com a mínim, la quantitat establerta per als béns respecte dels quals vulgui licitar d'acord amb el que preveu l'article 101.4.e).

Quan el licitador no resulti adjudicatari d'un bé o lot de béns, pot aplicar el dipòsit al d'altres béns o lots successius pels quals vulgui licitar.

3. Quan la participació en la subhasta es porti a terme en virtut de la col·laboració social a què es refereix l'article 100.5, el licitador, en el moment de la seva acreditació, pot manifestar que en el cas de resultar adjudicatari es reserva el dret a cedir la rematada a un tercer perquè el document públic de venda es pugui atorgar directament a favor del cessionari.

4. Els licitadors poden enviar o presentar les seves ofertes en sobre tancat des de l'anunci de la subhasta fins una hora abans que comenci. Aquestes ofertes, que han de tenir el caràcter de màximes, s'han de presentar al registre general de l'oficina on tingui lloc la subhasta i han d'anar acompanyades del dipòsit.

El licitador ha d'indicar nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili.

Les ofertes que es presentin per mitjans telemàtics s'han d'ajustar a les disposicions que es dictin per regular aquesta forma de participació.

Article 104. *Desenvolupament de la subhasta.*

1. La subhasta es du a terme en el lloc designat en l'acord d'alienació.

2. La mesa està composta pel president, el secretari i un o més vocals, designats entre funcionaris en la forma que estableixi la norma d'organització específica. Si es tracta de subhastes a les quals es refereix l'article 102.1, es forma una única mesa la composició de la qual ha de ser conforme al que s'ha assenyalat anteriorment i que designa entre els seus vocals els que han d'actuar com els seus delegats en cadascuna de les altres seus on es desenvolupa la subhasta.

3. Una vegada constituïda la mesa, dóna començament l'acte amb la lectura pública de les relacions de béns o lots i de les altres condicions que han de regir la subhasta. A continuació, la presidència convoca els qui vulguin prendre-hi part com a licitadors, perquè s'identifiquin i constitueixin el dipòsit.

Així mateix, es procedeix a l'obertura dels sobres que contenen postures efectuades per escrit, als efectes de comprovar els requisits per licitar, i a verificar l'existència de licitacions automàtiques.

4. Realitzat el tràmit anterior, el president declara iniciada la licitació, comunica als concurrents, si s'escau, l'existència de postures vàlides presentades, amb indicació dels béns o lots a què afecten, i anuncia els trams a què s'han d'ajustar les postures. Des d'aquest moment, s'admeten postures per al primer bé o lot i s'han d'anunciar les successives licitacions que es vagin fent amb subjecció als trams fixats.

En cas d'existència d'ofertes en sobre tancat o per licitació automàtica es procedirà respecte d'elles de la manera següent:

a) La mesa substitueix els licitadors en la forma prevista a l'efecte i licita per ells sense sobrepassar el límit màxim fixat en cada oferta.

b) Si hi ha més d'una oferta en sobre tancat o per licitació automàtica, pot començar L'Admissió de postures a partir de la segona més alta d'aquelles.

c) Si una postura no coincideix amb l'import d'un tram, es considera formulada per l'import del tram immediatament inferior.

d) Els licitadors en sobre tancat o per licitació automàtica poden participar personalment en la licitació amb postures superiors a les inicialment presentades.

En cas que coincideixin en la millor postura diverses de les ofertes presentades en sobre tancat i amb licitació automàtica, es dóna preferència en L'Adjudicació a la registrada en primer lloc. Si concorren en la postura amb una de presentada presencialment o amb una de presentada per via telemàtica durant la realització de la subhasta, es dóna preferència a la presentada en sobre tancat o amb licitació automàtica.

Sense interrupció i de forma successiva, es van subhastant els altres béns o lots, amb respecte de l'ordre ja esmentat, i si per a alguns no hi ha licitacions, es passa al que el segueix. La subhasta dels béns d'un obligat al pagament es dóna per acabada quan amb l'import dels béns adjudicats es cobreix la totalitat dels debits exigibles.

Quan en la licitació no s'ha cobert el deute i queden béns sense adjudicar, la mesa ha d'anunciar la iniciació del tràmit d'adjudicació directa, que s'ha de dur a terme dins el termini de sis mesos, comptat des d'aquest moment, d'acord amb el procediment que estableix l'article 107.

No obstant això, després de la realització de la primera licitació, la mesa pot acordar que es faci una segona licitació, prèvia deliberació sobre la seva conveniència.

Si s'acorda la procedència de fer una segona licitació, s'ha d'anunciar de forma immediata i s'han d'admetre licitacions que cobreixin el nou tipus, que és el 75 per cent del tipus de subhasta en primera licitació.

Amb aquesta finalitat s'obre un termini de mitja hora perquè els que vulguin licitar constitueixin els nous dipòsits en relació amb el nou tipus de subhasta dels béns que s'han d'alienar; a aquest efecte, serveixen els dipòsits efectuats anteriorment. La segona licitació es desenvolupa amb les mateixes formalitats que la primera. Els béns no adjudicats passen al tràmit d'adjudicació directa que regula l'article 107.

5. En cas que s'hagin subhastat béns o drets respecte dels quals, segons la legislació aplicable, hi hagi interessats que tinguin drets d'adquisició preferent, acordada L'Adjudicació, aquesta s'ha de comunicar als interessats. L'Adjudicació definitiva queda en suspens durant el termini en el qual, segons la legislació aplicable, els interessats puguin exercir el seu dret.

6. Acabada la subhasta, n'ha d'estendre acta el secretari de la mesa. Posteriorment, s'han de dur a terme les actuacions següents:

a) Tornar els dipòsits que s'hagin constituït llevat dels que pertanyen als adjudicataris, que s'apliquen a pagar el preu de rematada.

b) Instar els adjudicataris perquè efectuïn el pagament, amb L'Advertència que, si no el completen en els 15 dies següents a la data d'adjudicació, perdran l'import del dipòsit i quedaran obligats a rescabalar L'Administració dels perjudicis que origini la manca de pagament.

No obstant això, quan els adjudicataris sol·licitin la possibilitat de pagament que preveu l'article 101.1 perquè es donen els requisits previstos, se'ls ha d'instar perquè efectuïn el pagament en el moment de l'atorgament de l'escriptura pública de venda, i se'ls han de fer les mateixes advertències que assenyalava el paràgraf anterior. En cas que la mesa acordi la constitució d'un dipòsit addicional, se'ls ha d'instar perquè el constitueixin en el termini improrrogable dels 10 dies següents a L'Adjudicació. Aquest dipòsit no pot excedir la quantia del dipòsit de garantia exigida per poder licitar en la subhasta. Si no es constitueix, L'Adjudicatari ha de pagar el preu de rematada d'acord amb el que estableix el paràgraf anterior.

En cas d'impagament del preu de rematada per L'Adjudicatari, l'import dipositat s'aplica a cancel·lar els deutes objecte del procediment, sense perjudici de les responsabilitats en què pot incórrer pels perjudicis que origini la manca de pagament del preu de rematada.

En cas d'impagament del preu de rematada per L'Adjudicatari, la mesa pot optar entre acordar L'Adjudicació al licitador que hagi efectuat la segona oferta més elevada, sempre que la mantingui i aquesta no sigui inferior en més de dos trams a la que hagi resultat impagada, o iniciar L'Adjudicació directa. Si l'oferta és inferior en més de dos trams, s'inicia L'Adjudicació directa.

c) Instar els més-dients que hagin exercit l'opció que preveu l'article 103.3 perquè, en el termini de 15 dies comptats a partir de l'endemà de L'Adjudicació, comuniquin la identitat del cessionari a nom del qual s'atorga el document públic de venda, amb L'Advertència que aquesta comunicació no altera el termini de pagament que preveu el paràgraf b).

d) Lliurar als adjudicataris, excepte en els supòsits que hagin optat per l'atorgament d'escriptura pública de venda que preveu l'article 111.1, una certificació de l'acta d'adjudicació dels béns, en la qual ha de constar, a més de la transcripció de la mateixa acta quant al bé adjudicat i L'Adjudicatari, l'acreditació que s'han complert els tràmits següents:

1r Que s'ha efectuat el pagament de la rematada.

2n Que l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic ha emès en conformitat un informe sobre l'observança de les formalitats legals en el procediment de constrenyiment, quan hagi estat sol·licitat per l'òrgan de recaptació i, en tot cas, quan L'Adjudicació recaigui sobre béns o drets inscripcionals en el Registre de la Propietat.

Aquesta certificació constitueix un document públic de venda a tots els efectes i s'hi ha de fer constar que queda extingida l'anotació preventiva feta en el registre públic corresponent a nom de la hisenda pública. Així mateix, tal com estableix l'article 111.3, s'ha d'expedir manament de cancel·lació de les càrregues posteriors.

e) Practicar la liquidació corresponent i lliurar el sobrant, si n'hi ha, a l'obligat al pagament. Si aquest no el rep, s'ha de consignar a la seva disposició a la Caixa General de Dipòsits en el termini de 10 dies des del pagament del preu de rematada.

Igualment s'ha de dipositar el sobrant quan hi hagi titulars de drets posteriors als de la hisenda pública.

7. Quan, efectuada la subhasta, no s'hagin adjudicat béns suficients per pagar la quantitat deguda, sense perjudici de formalitzar L'Adjudicació dels executats, queda obert el tràmit d'adjudicació directa pel termini que es consideri oportú amb el límit de sis mesos.

Article 105. *Subhastes a través d'empreses o professionals especialitzats.*

1. L'òrgan de recaptació competent pot encarregar l'execució material de les subhastes a empreses o professionals especialitzats.

2. En aquests casos és aplicable el que disposa aquesta subsecció per a les subhastes, amb les particularitats següents:

a) No és necessari constituir el dipòsit previ per concórrer a la licitació.

b) El desenvolupament de la licitació s'ha de fer d'acord amb les pràctiques habituals d'aquest tipus d'actes.

c) La mesa, composta segons estableix l'article 104.2, està representada en l'acte de licitació per un dels seus components, que decideix sobre les incidències que puguin sorgir en el seu desenvolupament.

d) Quan es paguin les quantitats que estableix l'article 169.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en l'acte de la subhasta, el representant de la mesa ha de suspendre la licitació dels béns corresponents.

3. El representant de la mesa ha d'estendre una diligència en què es facin constar els elements essencials de la subhasta. A partir d'aquest moment, la mesa de subhasta ha d'actuar d'acord amb l'article 104.

Article 106. *Alienació per concurs.*

1. L'alienació de béns embargats només es pot dur a terme per concurs:

a) Quan la venda del que s'ha embargat, per les seves qualitats o magnitud, pugui produir perturbacions nocives al mercat.

b) Quan hi hagi altres raons d'interès públic degudament justificades.

2. El concurs ha de ser autoritzat per l'òrgan competent i la seva convocatòria s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el butlletí oficial corresponent a la demarcació territorial de l'òrgan de recaptació al qual estigui adscrit l'obligat al pagament. En aquesta convocatòria s'han d'assenyalar els béns objecte d'alienació, el

termini i les condicions per concórrer-hi, la forma de pagament i el dipòsit que s'ha de fer. Així mateix, s'han d'assenyalar, si n'hi ha, les condicions especials del concurs, referides tant als requisits dels concursants com la retirada i utilització dels béns alienats.

En el que no s'ha previst expressament cal atènyer-se al que està establert per a l'alienació per subhasta.

3. Acabat el termini d'admissió d'ofertes, l'òrgan competent ha de decidir adjudicar el concurs o declarar-lo desert en un termini de cinc dies.

L'Adjudicació es fa a l'oferta més avantatjosa, tenint en compte no només l'aspecte econòmic, sinó també el compliment de totes les condicions incloses en la convocatòria.

En cas que el concurs es declari desert es pot procedir posteriorment a L'Adjudicació directa.

Article 107. *Alienació mitjançant adjudicació directa.*

1. Escau L'Adjudicació directa dels béns o drets embargats:

a) Quan, després de realitzats la subhasta o el concurs, quedin béns o drets sense adjudicar.

b) Quan es tracti de productes peribles o quan hi hagi altres raons d'urgència, justificades en l'expedient.

c) En altres casos en què no sigui possible o no convingui promoure concurrència, per raons justificades en l'expedient.

2. Si es tracta de béns peribles, en l'acord d'alienació l'òrgan competent pot establir els límits i les condicions de L'Adjudicació directa i, en aquest cas, es pot prescindir de la proposta d'adjudicació a què es refereix l'apartat 5.

3. L'òrgan de recaptació competent, en el termini de sis mesos, ha de dur a terme les gestions conduents a L'Adjudicació directa dels béns en les millors condicions econòmiques, per a la qual cosa ha de fer servir els mitjans que consideri més àgils i efectius. Es pot acordar la participació per via telemàtica. Així mateix, l'òrgan de recaptació competent pot exigir als interessats un dipòsit en la quantia que es consideri adequada.

4. El preu mínim d'adjudicació és:

a) Quan els béns hagin estat objecte de concurs o de subhasta amb una sola licitació, el tipus del concurs o la subhasta.

b) Quan els béns hagin estat objecte de subhasta amb dues licitacions, no hi ha preu mínim.

c) Quan els béns no hagin estat objecte de concurs o subhasta, s'han de valorar amb referència a preus de mercat i s'ha de mirar d'obtenir, almenys, tres ofertes. Si les ofertes no arriben al valor assenyalat, es poden adjudicar sense preu mínim.

5. En funció de les ofertes presentades l'òrgan de recaptació competent ha de formular, si s'escau, proposta d'adjudicació. Transcorregut el termini a què es refereix l'apartat 3 sense que s'hagi dictat acord d'adjudicació, s'ha de donar per conclòs el tràmit.

6. L'Adjudicació es formalitza mitjançant acta en el cas de l'apartat 1.a) i per resolució de l'òrgan de recaptació competent en els altres casos.

7. Els béns s'han de lliurar a L'Adjudicatari una vegada hagi estat fet efectiu l'import procedent.

8. En el que no s'ha previst expressament, cal atènyer-se al que està establert per a l'alienació per subhasta en el que sigui aplicable. En particular, s'ha d'advertir L'Adjudicatari que si no satisfà el preu de rematada en el termini establert a l'efecte, s'aplicarà l'import del dipòsit que, si s'escau, hagi constituït a cancel·lar els deutes objecte del procediment, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer pels perjudicis que ocasioni la manca de pagament del preu de rematada.

9. Transcorregut el tràmit d'adjudicació directa, s'adjudica el bé o dret a qualsevol interessat que satisfaci l'import del tipus de l'última subhasta efectuada abans que s'acordi L'Adjudicació dels béns o drets a la hisenda pública.

Subsecció 6a Adjudicació de béns i drets a la hisenda pública

Article 108. Competència.

Són competents per adjudicar béns o drets a la hisenda pública en pagament de deutes no coberts en el curs del procediment de constrenyiment els òrgans que estableixi la norma d'organització específica.

Article 109. Adjudicació de béns i drets.

1. Quan en el procediment d'alienació que regula la subsecció anterior no s'hagin adjudicat algun o alguns dels béns embargats, l'òrgan de recaptació competent en pot proposar de forma motivada a l'òrgan competent L'Adjudicació a la hisenda pública en pagament dels deutes no coberts.

Quan els béns embargats o sobre els quals s'hagi constituït garantia siguin integrants del patrimoni històric espanyol, es pot prescindir dels procediments d'alienació que preveu la subsecció 5a anterior i s'ha d'actuar d'acord amb el que disposa aquest article.

2. Si es tracta de béns immobles que no tinguin càrregues o gravàmens o, fins i tot tenint-ne, l'import de les càrregues sigui inferior al valor en què hagin de ser adjudicats segons l'article 172 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'òrgan competent ha d'acordar L'Adjudicació. No obstant això, pot no acordar-la quan hi hagi circumstàncies que permetin preveure que aquests béns no tindran utilitat per a la hisenda pública; a aquests efectes, s'ha de sol·licitar informe previ al delegat d'Economia i Hisenda perquè valori aquestes circumstàncies.

Prèviament a l'acord d'adjudicació, es pot sol·licitar informe a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic quan la complexitat jurídica de l'expedient ho requereixi.

Si les càrregues o gravàmens són superiors, l'òrgan competent ha de consultar la Direcció General del Patrimoni de l'Estat sobre la conveniència de L'Adjudicació. En la consulta s'ha de fer constar tota la informació que permeti prendre una decisió raonada.

L'esmentat centre directiu ha de contestar a la consulta en el termini de tres mesos. Si no contesta en el termini esmentat o la resposta és denegatòria, no s'ha d'acordar L'Adjudicació.

En cas de resposta afirmativa, l'òrgan competent ha d'acordar L'Adjudicació.

En les resolucions en què s'acordi L'Adjudicació a la hisenda pública s'ha de fer constar, a més, que els titulars de càrregues reals veuran disminuït l'import dels seus crèdits amb els debits, si per a l'efectivitat d'aquests l'Estat té dret d'hipoteca legal tàcita.

La disminució ha de començar per l'últim que figuri en la certificació del Registre de la Propietat, respectant les preferències legalment establertes, i s'hi ha d'inscriure, en virtut de la resolució a què es refereix aquest apartat.

L'Adjudicació a la hisenda pública amb disminució dels crèdits esmentats s'ha de notificar als interessats.

3. Si es tracta de béns mobles L'Adjudicació dels quals es presumeixi que pot interessar a la hisenda pública, l'òrgan competent en pot acordar L'Adjudicació, una vegada tinguda en compte la previsible utilitat que pugui reportar a aquella i consultat, si s'escau, l'òrgan o entitat de dret públic que pugui utilitzar els béns.

Article 110. Inscripció i cancel·lació de càrregues.

1. Els béns immobles adjudicats a la hisenda pública s'han d'inscriure al Registre de la Propietat en virtut d'una certificació expedida per l'òrgan de recaptació competent, en la qual s'han de fer constar les actuacions de l'expedient i les dades necessàries per fer la inscripció, en compliment del que disposa l'article 26 Reglament hipotecari, aprovat pel Decret de 14 de febrer de 1947.

2. Així mateix, s'ha d'expedir manament de cancel·lació de les càrregues posteriors amb relació als crèdits executats, d'acord amb el que disposa l'article 175, regla 2a, del Reglament esmentat.

Subsecció 7a Actuacions posteriors a l'alienació

Article 111. Escripura pública de venda i cancel·lació de càrregues.

1. L'Adjudicatari pot sol·licitar expressament en l'acte de L'Adjudicació l'atorgament d'escripura pública de venda de l'immoble.

Amb caràcter previ a l'atorgament, s'ha de trametre l'expedient a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic perquè emeti l'informe preceptiu en el termini de cinc dies des de la data de recepció de l'expedient de referència. L'òrgan de recaptació competent ha de disposar el que calgui perquè se solucionin els defectes que s'hi observin.

2. Una vegada tornat l'expedient per l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic, amb informe d'haver-se observat les formalitats legals en el procediment de constrenyiment, han de ser atorgades les escriptures de venda dels immobles que hagin estat alienats dins els 15 dies següents, prèvia citació degudament notificada als obligats al pagament o als seus representants si en tenen.

Si no compareixen a la citació, aquestes escriptures han de ser atorgades d'ofici a favor dels adjudicataris per l'òrgan competent, que actua en substitució de l'obligat al pagament, i s'ha de fer constar a les escriptures que queda extingida l'anotació preventiva feta en el Registre de la Propietat a nom de la hisenda pública.

3. Així mateix, s'ha d'expedir manament de cancel·lació de les càrregues posteriors amb relació als crèdits executats, d'acord amb el que disposa l'article 175, regla 2a, del Reglament hipotecari.

Article 112. Aixecament de l'embargament.

1. Una vegada coberts el deute, interessos i costes del procediment, l'òrgan de recaptació ha d'aixecar l'embargament sobre els béns no alienats i acordar-ne el lliurament a l'obligat al pagament.

2. Si finalitzats els procediments d'alienació i, si s'escau, adjudicació a la hisenda pública, queden béns mobles sense adjudicar, han de quedar a disposició de l'obligat al pagament.

Subsecció 8a Costes del procediment de constrenyiment

Article 113. Costes del procediment de constrenyiment.

1. Tenen la consideració de costes del procediment de constrenyiment les despeses que s'originin durant el seu desenvolupament. Aquestes costes són exigides a l'obligat al pagament.

2. Estan compreses en el concepte de costes del procediment les despeses següents:

a) Els honoraris d'empreses o professionals aliens a L'Administració que intervinguin en valoracions, partions i alienació dels béns embargats.

b) Els honoraris dels registradors i altres despeses que s'hagin d'abonar per les actuacions en els registres públics.

c) Les que s'hagin d'abonar per dipòsit i administració dels béns embargats.

d) Els pagaments realitzats a creditors, segons disposa l'article 77.2.

e) Els imports que l'òrgan de recaptació competent hagi satisfet com a lloguer de negoci, en els casos en què el dret de cessió del contracte d'arrendament del local de negoci hagi estat embargat.

f) Les altres despeses que exigeixi i requereixi la mateixa execució.

3. No es poden incloure com a costes les despeses ordinàries dels òrgans de L'Administració.

Article 114. *Honoraris i despeses de dipòsit i administració.*

1. Les empreses o professionals han de meritjar els seus honoraris d'acord amb la tarifa que oficialment tinguin establerta o d'acord amb la quantia que s'hagi estipulat en el contracte signat amb L'Administració.

El pagament d'aquests serveis s'ha de fer una vegada que hagin estat prestats i amb la conformitat prèvia de l'òrgan de recaptació competent, d'acord amb les normes sobre procediment de despeses i pagaments públics.

2. Les despeses que s'ocasionin per actuacions dels registres públics són les que estableix la normativa vigent. Les actuacions que consisteixin a facilitar informació als òrgans de recaptació tenen caràcter gratuït.

Els registradors o encarregats dels registres han d'expedir factura de les despeses que escaiguin i les han de consignar en els manaments o altres documents que els siguin presentats o que expedixin relacionats amb els béns embargables.

El pagament dels honoraris esmentats s'ha de fer una vegada realitzada l'alienació dels béns o cobrat el deute perseguit. Si el crèdit resulta incobrable, el pagament s'ha de fer una vegada practicada la liquidació de costes amb càrrec als fons habilitats per a aquest fi.

3. Tenen la consideració de despeses originades pels dipòsits de béns embargats les següents:

a) La retribució als dipositaris, si n'hi ha.

b) Les de transport, embalatge o condicionament, emmagatzematge, manteniment, conservació, custòdia i exhibició quan no estiguin incloses en la retribució esmentada al paràgraf a).

c) Les originades per l'exercici de funcions d'administració necessàries per a la gestió dels béns en els casos que preveu l'article 95.

El pagament dels serveis a què es refereix aquest apartat s'ha de fer una vegada prestats, d'acord amb les normes sobre procediment de despeses i pagaments públics.

Article 115. *Liquidació de les costes.*

1. En la liquidació definitiva de cada expedient de constrenyiment s'hi han d'incloure les costes corresponents.

2. Les costes que afectin diversos obligats al pagament i no es puguin imputar a cadascun individualment s'han de distribuir entre ells proporcionalment als seus deutes respectius.

3. Cap partida de costes pot ser exigida a l'obligat al pagament si l'expedient no inclou els rebuts, factures o minuts d'honoraris que ho acreditin.

4. En lliurar a l'obligat al pagament el justificant de pagament corresponent, s'ha de fer constar en aquest, o per separat, segons que correspongui, l'import de les costes al seu càrrec, detallant els conceptes a què corresponguin.

5. Escau la devolució de les costes satisfetes en els casos d'anul·lació de la liquidació o del procediment de constrenyiment en què s'hagin causat.

6. Quan, ultimament un procediment administratiu de constrenyiment i practicada liquidació, les quantitats obtingudes no cobreixen l'import de les costes meritades, la part restant és a càrrec de L'Administració.

SECCIÓ 3a TERMINACIÓ DEL PROCEDIMENT DE CONSTRENYIMENT

Article 116. *Terminació del procediment de constrenyiment.*

1. Quan en el procediment de constrenyiment siguin solucionats els deutes perseguits i les costes, s'ha de declarar aquest aspecte en l'expedient de constrenyiment, que queda ultimat.

2. Quan l'import obtingut sigui insuficient, s'ha d'aplicar en primer lloc a les costes i seguidament als deutes el cobrament dels quals es persegueix en el procediment segons les regles d'imputació de l'article 63 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici del que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat següent. Per la part no solucionada s'ha d'actuar d'acord amb el que disposen per als crèdits incobrables els articles 61 a 63 d'aquest Reglament.

3. Quan en el cas anterior l'expedient inclogui diversos deutes, una vegada aplicat l'import obtingut a les costes, amb la resta s'han de seguir les normes següents:

a) En primer lloc, s'han d'aplicar les quantitats obtingudes que estiguin afectades singularment al pagament de deutes determinats, sigui per garantia, dret real o altres de la mateixa significació.

b) Aplicades les anteriors, s'han de tenir en compte les preferències genèriques que estableixen a favor de determinades classes de crèdits la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, així com altres lleis aplicables.

c) Realitzades les aplicacions anteriors, si hi ha sobrant, s'ha d'aplicar per ordre d'antiguitat dels crèdits, determinat per la data en què el deute va ser exigible.

SECCIÓ 4a TERCERIES

Article 117. *Caràcter de la terceraia.*

1. La reclamació en via administrativa és requisit previ per exercir l'acció de terceraia davant els jutjats i tribunals civils. Aquesta reclamació es tramita i es resol per les normes que conté aquesta secció.

2. La terceraia només es pot fonamentar en el domini dels béns embargats a l'obligat al pagament o en el dret del tercerista a ser reintegrat del seu crèdit amb preferència al que és objecte de l'expedient de constrenyiment.

3. No pot ser qualificada de reclamació de terceraia la formulada per l'obligat al pagament.

Article 118. *Competències en matèria de terceries.*

La competència per tramitar la terceraia, així com la competència per resoldre-la, correspon als òrgans que es determinin en la norma d'organització específica.

Article 119. *Forma, terminis i efectes de la interposició de la terceraia.*

1. La reclamació de terceraia s'ha de formular per escrit i s'han d'aportar els documents originals en què el tercerista fonamenta el seu dret i còpia d'aquests, si vol

que li siguin retornats, prèvia confrontació. L'escrit s'ha d'adreçar a l'òrgan que estigui tramitant el procediment de constrenyiment, el qual l'ha de remetre a l'òrgan competent per a la seva tramitació.

Si l'escrit de reclamació no compleix els requisits exigibles a les sol·licituds que s'adrecin a L'Administració o el tercerista no aporta els documents originals en què pugui fonamentar el seu dret amb l'escrit de reclamació, l'òrgan competent per a la tramitació l'ha de requerir perquè solucioni la seva falta, per a la qual cosa disposa d'un termini de 10 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, amb L'Advertència expressa que, si no ho fa així, s'arxivarà la reclamació.

Rebuda la documentació o, si s'escau, solucionats els defectes observats en la presentada, s'ha de dictar, si és procedent, acord d'admissió a tràmit que ha de ser notificat al tercerista i a l'obligat al pagament. L'acord s'ha de dictar en el termini de 15 dies des que es rebí la reclamació o s'entenguin solucionats els defectes.

2. No s'admet una segona o ulterior terceria fonamentada en títols o drets que posseïa el tercerista en el moment de formular la primera.

La terceria de domini no s'admet amb posterioritat al moment en què, d'acord amb el que disposa la legislació civil, es produeixi la transmissió dels béns o drets a un tercer que els adquireixi a través dels procediments d'alienació que preveu aquest Reglament, o a la hisenda pública per la seva adjudicació en pagament.

La terceria de millor dret no s'admet després d'haver-se percebut el preu de la venda mitjançant l'execució forçosa o, en el supòsit d'adjudicació dels béns o drets a l'executant, després que aquest adquireixi la seva titularitat d'acord amb el que disposa la legislació civil.

L'acord d'inadmissió ha de ser notificat al tercerista i a l'obligat al pagament. Contra aquest acord no escau recurs o reclamació en via administrativa.

3. Rebut l'escrit i els documents que l'han d'acompanyar, s'ha d'unir a l'expedient de constrenyiment, s'ha de qualificar la terceria com de domini o de millor dret i, si s'ha presentat dins el termini i en la forma escaient, s'ha de suspendre o prosseguir el procediment sobre els béns o drets controvertits, segons el que disposen l'article 165.4 i 5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i els apartats següents d'aquest article.

4. Si la terceria és de domini, una vegada admesa a tràmit, es produeixen els efectes següents:

a) S'han d'adoptar les mesures d'assegurament que siguin procedents segons la naturalesa dels béns. Entre altres, es pot practicar anotació d'embargament en els registres corresponents o fer el dipòsit dels béns. Una vegada adoptades aquestes mesures, se suspèn el procediment de constrenyiment respecte dels béns o drets objecte de la terceria.

b) Si els béns consisteixen en diners, en efectiu o en comptes, se n'ha de consignar l'import a la Caixa General de Dipòsits o se n'ha d'ordenar la retenció en comptes a disposició de l'òrgan de recaptació competent, segons decideixi aquest.

c) Si els béns o drets no es poden conservar sense patir deteriorament o menyscapse substancial en el seu valor en cas de demora, l'òrgan de recaptació competent pot acordar-ne l'alienació d'acord amb el que preveu aquest Reglament i en aquest cas s'ha de consignar l'import obtingut a la resulta de la resolució de la reclamació de terceria.

d) El procediment segueix respecte als altres béns i drets de l'obligat al pagament que no hagin estat objecte de la terceria fins a quedar satisfet el deute; en aquest cas, es deixa sense efecte l'embargament sobre els béns i drets controvertits, sense que això suposi cap reconeixement de la titularitat del reclamant i s'arxiva la reclamació de terceria plantejada.

5. Si la terceria és de millor dret, una vegada admesa a tràmit, es prossegueix el procediment de constrenyiment fins a la realització dels béns o drets i se'n consignava l'import obtingut a la resulta de la reclamació de terceria. No obstant això, es pot suspendre la seva execució si el tercerista consigna l'import de la quantitat a què es refereix l'article 169.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o el valor del bé a què es refereix la terceria si aquest últim és inferior. A aquests efectes, la valoració del bé s'ha de fer d'acord amb el que disposa l'article 97 d'aquest Reglament.

Igualment, si els béns consisteixen en diners, en efectiu o en comptes, se'n pot acordar la consignació de l'import a la Caixa General de Dipòsits o la retenció en comptes a disposició de l'òrgan de recaptació competent, segons decideixi aquest.

Article 120. *Tramitació i resolució de la terceria.*

1. En el termini de 15 dies des de L'Admissió a tràmit de la terceria presentada l'òrgan competent per a la tramitació ha de remetre la reclamació, juntament amb la documentació aportada i l'expedient de constrenyiment, a l'òrgan competent per resoldre-la. També ha de remetre una proposta de resolució degudament motivada.

L'òrgan competent per resoldre pot ordenar que es completi l'expedient amb els antecedents, informes, documents i dades que siguin necessaris. Igualment, ha de sol·licitar informe del corresponent òrgan amb funcions d'assessorament jurídic, que l'ha d'emetre en el termini de 15 dies. La sol·licitud d'informe ha d'anar acompanyada de tots els documents de l'expedient de constrenyiment que puguin tenir transcendència per a la resolució de la terceria.

2. La resolució s'ha de notificar en el termini de tres mesos.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució, es pot entendre desestimada la reclamació als efectes de formular la demanda judicial corresponent.

3. Si transcorreguts 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació a què es refereix l'apartat anterior, no es justifica documentalment, davant l'òrgan competent per tramitar la reclamació de terceria, la interposició de la demanda judicial, continuen els tràmits del procediment de constrenyiment que van quedar en suspens.

4. L'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic que intervingui en els processos de terceria davant els jutjats o tribunals civils ha de comunicar als òrgans que tramitin els procediments de constrenyiment les resolucions judicials fermes que recaiguin en aquells processos.

Article 121. *Efectes de l'estimació de la reclamació de terceria.*

1. Si la terceria és de domini, l'estimació de la reclamació ha de determinar l'aixecament de l'embargament acordat sobre els béns o drets objecte de la reclamació, llevat del supòsit que se n'hagi acordat prèviament l'alienació per no haver pogut conservar-se sense patir deteriorament o menyscapse substancial en el seu valor en cas de demora; en aquest cas, s'ha de lliurar al reclamant el producte obtingut en aquella amb l'oportuna liquidació de l'interès legal a favor seu sobre la quantitat percebuda calculat des de la data de consignació del dipòsit i fins a l'ordenació del pagament.

2. Si la terceria és de millor dret, l'estimació de la reclamació ha de determinar el lliurament al reclamant del producte obtingut en l'execució, una vegada deduïts els costos necessaris per a la seva realització en el procediment administratiu de constrenyiment.

Article 122. Terceries a favor de la hisenda pública.

Quan en efectuar-se l'embargament de béns es comprovi que aquests ja han estat embargats en el si d'un altre procediment executiu, judicial o administratiu, se n'ha d'informar l'òrgan competent amb el detall necessari perquè aquest ho comuniqui a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic, a fi que, si s'estima procedent, s'exerceixin les accions pertinents en defensa del millor dret de la hisenda pública.

SECCIÓ 5a ACTUACIONS DE LA HISENDA PÚBLICA EN PROCEDIMENTS CONCURSALS I EN ALTRES PROCEDIMENTS D'EXECUCIÓ**Article 123. Actuacions de la hisenda pública en procediments concursals i en altres procediments d'execució.**

1. Quan els drets de la hisenda pública s'hagin d'exercir davant els òrgans judicials, aquesta ha d'iniciar el procés corresponent o s'ha de presentar en el procés ja iniciat d'acord amb la normativa legal que sigui aplicable.

2. Els òrgans de recaptació competents poden sol·licitar als òrgans judicials la informació sobre els procediments que puguin afectar els drets de la hisenda pública quan aquesta informació no estigui disponible a través de la representació processal. Així mateix, poden sol·licitar informació a aquest efecte a la Direcció General del Tresor i Política Financera i altres òrgans de recaptació sobre crèdits pendents de cobrament.

3. Els òrgans de recaptació han de trametre a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic els documents necessaris per a la defensa dels drets de la hisenda pública. Els crèdits de la hisenda pública han de quedar justificats mitjançant certificació expedida per l'òrgan competent.

4. El que disposen els apartats anteriors és aplicable, amb les especialitats adequades a cada cas, a qualsevol procediment no judicial d'execució de béns en què resultin afectats els drets de la hisenda pública.

5. Quan s'hagi de sol·licitar la declaració de concurs o s'hagi declarat un concurs que afecti crèdits que no siguin de titularitat de la hisenda pública estatal i la gestió recaptadora dels quals la dugui a terme l'Agència Estatal d'Administració Tributària en virtut d'un conveni, s'ha d'observar el que estableix el conveni.

En defecte de conveni, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de comunicar els crèdits que hagin estat o hagin de ser certificats en el procés al titular dels crèdits a fi que pugui assumir directament la representació i defensa d'aquells. De la mateixa manera, prèviament a la subscripció o adhesió a un conveni o acord que pugui afectar aquests crèdits, l'Agència Estatal d'Administració Tributària n'ha de traslladar el contingut al titular d'aquells, entenent-se que hi dona la seva conformitat si en el termini de 10 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment no manifesta el contrari.

6. Quan l'Administració tributària sigui nomenada administrador concursal, correspon a l'òrgan que es determini en la norma d'organització específica acceptar el nomenament o rebutjar-lo en virtut de causa justa.

TÍTOL IV**Procediment enfront de responsables i successors****CAPÍTOL I****Responsables****Article 124. Declaració de responsabilitat.**

1. El procediment de declaració de responsabilitat s'inicia mitjançant acord dictat per l'òrgan competent, que ha de ser notificat a l'interessat.

El tràmit d'audiència és de 15 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini.

El termini màxim per notificar la resolució del procediment és de sis mesos.

2. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament de deutes o les sol·licituds de suspensió del procediment de recaptació efectuades per un responsable no afecten el procediment de recaptació iniciat enfront dels altres responsables dels deutes a què es refereixin aquestes sol·licituds.

3. Quan el procediment per declarar la responsabilitat l'iniciïn els òrgans competents per dictar la liquidació i aquesta declaració no s'hagi notificat abans del venciment del període voluntari de pagament del deute resultant de la liquidació, el procediment per declarar la responsabilitat s'ha de donar per conclòs sense cap més tràmit, sense perjudici que posteriorment els òrgans de recaptació puguin iniciar un nou procediment; a aquest efecte, les actuacions realitzades en el curs del procediment inicial, així com els documents i altres elements de prova obtinguts en el procediment, conserven la seva validesa i eficàcia a efectes probatoris en relació amb el mateix responsable o un altre.

4. Als efectes del que disposa l'article 174.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la resolució d'un recurs o reclamació interposat contra un acord de declaració de responsabilitat, en el que aquesta resolució es refereixi a les liquidacions a les quals afecti el presupòsit de fet, no afecta els obligats tributaris per als quals les liquidacions hagin adquirit fermesa.

5. En els casos en què com a conseqüència del desenvolupament del procediment recaptador seguit contra el deutor principal o, si s'escau, contra el responsable solidari, s'hagi determinat la seva insolvència parcial en els termes de l'article 76.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es pot procedir a declarar-los fallits, als efectes que preveu el seu article 41.

6. Si el deutor principal o els responsables solidaris són declarats insolvents per la part no derivada als responsables subsidiaris, es pot procedir, si s'escau i després de la corresponent declaració de fallit per insolvència total, a derivar a aquests responsables subsidiaris la resta de deute pendent de cobrament.

Article 125. Certificació per adquisició d'explotacions o activitats econòmiques.

1. Les certificacions a què es refereix l'article 175.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, han de contenir el nom i cognoms o la raó social o denominació completa de l'obligat tributari titular de l'explotació o activitat econòmica i una relació detallada dels deutes, sancions i responsabilitats tributàries derivades del seu exercici, amb indicació de la quantia de cadascun d'aquests. En aquesta certificació no s'hi poden incloure referències a obligacions tributàries o sancions que no estiguin liquidades en el moment de l'expedició de la certificació.

2. No produeixen efecte les certificacions, sigui quin sigui el seu contingut, si la data de presentació de la sol·licitud per a la seva expedició és posterior a la d'adquisició de l'explotació o activitat econòmica de què es tracti.

3. L'exempció o limitació de la responsabilitat derivada d'aquestes certificacions produeix efectes únicament respecte dels deutes per a la liquidació dels quals sigui competent l'Administració de la qual se sol·licita la certificació.

4. Quan no s'hagi sol·licitat la certificació, la responsabilitat ha de comprendre els deutes i les responsabilitats liquidades o pendents de liquidació i les sancions imposades o que es puguin imposar.

Article 126. Certificat expedit a instància dels contractistes o subcontractistes d'obres i serveis.

1. Als efectes del que preveu l'article 43.1.f) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es consideren incloses en l'activitat econòmica principal de les persones o entitats que contractin o subcontractin l'execució d'obres o la prestació de serveis totes les obres o serveis que, per la seva naturalesa, si no haguessin estat contractades o subcontractades, haurien d'haver estat realitzades per la mateixa persona o entitat que contracta o subcontracta perquè són indispensables per a la seva finalitat productiva.

2. Per a l'emissió del certificat que regula aquest article s'entén que el sol·licitant està al corrent de les seves obligacions tributàries quan es verifiqui la concurrència de les circumstàncies següents:

a) Estar donat d'alta en l'impost sobre activitats econòmiques, quan es tracti de subjectes passius no exempts d'aquest impost, i en el Cens d'empresaris, professionals i retenidors en tot cas.

b) Haver presentat les autoliquidacions que corresponguin per l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'impost sobre societats o l'impost sobre la renda de no residents.

c) Haver presentat les autoliquidacions i la declaració resum anual corresponents a les obligacions tributàries de fer pagaments a compte.

d) Haver presentat les autoliquidacions, la declaració resum anual i, si s'escau, les declaracions recapitulatives d'operacions intracomunitàries de l'impost sobre el valor afegit.

e) Haver presentat les declaracions exigides amb caràcter general en compliment de l'obligació de subministrament d'informació que regulen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

f) No mantenir amb l'Estat deutes o sancions tributàries en període executiu, llevat que es tracti de deutes o sancions tributàries que estiguin ajornats, fraccionats o l'execució dels quals estigui suspesa.

g) No tenir pendents d'ingrés responsabilitats civils derivades de delictes contra la hisenda pública declarades per sentència ferma.

Les circumstàncies indicades als paràgrafs b) a e) es refereixen a autoliquidacions o declaracions el termini de presentació de les quals hagi vençut en els 12 mesos precedents al mes immediatament anterior a la data de la certificació.

3. En la sol·licitud del certificat específic s'ha de fer constar la identificació completa del pagador per al qual hagi de produir efectes. En cas que siguin diversos els pagadors, s'han de fer constar les dades identificatives de tots ells, sense perjudici que s'emeti un certificat individual per cadascun.

L'Administració tributària ha d'establir mecanismes mitjançant els quals es possibiliti l'accés, amb les degudes garanties de confidencialitat i seguretat, per part del sol·licitant i del pagador a la informació sobre l'estat de tramitació de la sol·licitud, als efectes que preveu l'apartat següent.

4. El certificat o la seva denegació ha de quedar a disposició de l'interessat en el termini de tres dies. Aquest termini és d'un mes quan se sol·liciti en ocasió de la presentació telemàtica de la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats. Quan aquestes declaracions es presenten per altres mitjans, el termini és de sis mesos.

Aquests terminis es compten des de la data de recepció de la sol·licitud per part de l'òrgan competent per a la seva emissió, que és el que es determina en la norma d'organització específica.

El sol·licitant pot entendre emès el certificat a partir de l'endemà de la finalització del termini perquè es produeixi

l'emissió, i pot obtenir de L'Administració tributària una comunicació acreditativa d'aquesta circumstància, que s'ha d'emetre de forma immediata.

La manca d'emissió del certificat acreditada per l'esmentat document té eficàcia davant el pagador i determina l'exoneració de responsabilitat per al qui, amb aquesta condició, figuri en la sol·licitud de certificat presentada pel contractista o subcontractista.

L'exoneració de responsabilitat s'estén als pagaments que es facin durant el període de 12 mesos comptat des de la data en què el certificat s'entengui emès.

Té la consideració de pagament l'acceptació d'efectes canviaris durant el període a què fa referència el paràgraf anterior, encara que el venciment d'aquells es produeixi després de la finalització del dit termini.

CAPÍTOL II

Successors

Article 127. Procediment de recaptació enfront dels successors.

1. Mort qualsevol obligat al pagament d'un deute, el procediment de recaptació continua amb els hereus i, si s'escau, legataris, sense més requisits que la constància de la mort d'aquell i la notificació al successor del requeriment per al pagament del deute i costes pendents del causant, amb subrogació a aquests efectes a la mateixa posició en què es trobava el causant en el moment de la mort i sense perjudici del que disposa l'article 182.3, primer paràgraf, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. En la notificació al successor se li ha de requerir el pagament del deute en els terminis següents:

a) Si la mort de l'obligat al pagament es produeix dins el període voluntari, s'ha de requerir el successor perquè faci el pagament dins el termini que estableix l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Si la mort de l'obligat al pagament es produeix abans de la notificació de la provisió de constrenyiment, s'ha de notificar al successor aquesta provisió. Si efectua el pagament abans de la notificació de la provisió de constrenyiment, se li ha d'exigir el recàrrec executiu.

c) Si la mort es produeix una vegada notificada la provisió de constrenyiment a l'obligat al pagament i abans de la finalització del termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de requerir el successor perquè faci el pagament del deute i el recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent en el termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb L'Advertència que, si no ingressa l'import total del deute pendent, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent, en el termini esmentat, es procedirà a l'embarcament dels seus béns o a l'execució de les garanties existents per cobrar el deute amb inclusió del recàrrec de constrenyiment del 20 per cent.

d) Si la mort es produeix després de la finalització del termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de requerir el successor perquè faci el pagament del deute i el recàrrec de constrenyiment ordinari en els terminis que estableix el dit article.

Quan l'hereu al·legui que ha fet ús del dret a deliberar, s'ha d'esperar que transcorri el termini concedit per a això, durant el qual pot sol·licitar a L'Administració una certificació dels deutes del causant amb efectes merament informatius.

L'Administració, una vegada acreditada de forma fefaent la condició d'hereu del sol·licitant, ha d'expedir un

certificat que ha de contenir el nom i cognoms o la raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal, últim domicili del causant i de l'hereu i detall dels deutes i altres responsabilitats del causant pendents en la data d'expedició del certificat.

2. Mentre l'herència sigui jacent, el procediment de recaptació dels deutes pendents es pot dirigir o continuar contra els béns i drets de l'herència. Les actuacions s'han d'entendre amb qui n'ostenti L'Administració o representació, en els termes que assenyala l'article 45.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

La suspensió del procediment de recaptació, en els termes que assenyala l'article 177.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan l'hereu al·legui haver fet ús del dret a deliberar d'acord amb la legislació civil, no afecta les possibles actuacions recaptadores que es portin a terme enfront de l'herència jacent.

3. Des que consti que no hi ha hereus coneguts o quan els coneguts hagin renunciat a l'herència o no l'hagin acceptat expressament o tàcitament, s'han de posar els fets en coneixement de l'òrgan competent, el qual els ha de traslladar a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic als efectes que se sol·licita la declaració d'hereu que sigui procedent, sense perjudici de la continuació del procediment de recaptació contra els béns i drets de l'herència.

4. Dissolta una societat, entitat o fundació, el procediment de recaptació continua amb els socis, partícips, cotitulars o destinataris, que s'han de subrogar a aquests efectes en la mateixa posició en què es trobava la societat, entitat o fundació en el moment de l'extinció de la personalitat jurídica. En la notificació al successor se li ha de requerir el pagament del deute en els terminis següents:

a) Si l'extinció de la personalitat jurídica es produeix dins el període voluntari, s'ha de notificar al successor perquè faci el pagament dins el termini de l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Si l'extinció de la personalitat jurídica es produeix abans de la notificació de la provisió de constrenyiment, s'ha de notificar al successor l'esmentada provisió. Si efectua el pagament abans de la notificació de la provisió de constrenyiment, se li ha d'exigir el recàrrec executiu.

c) Si l'extinció de la personalitat jurídica es produeix una vegada notificada la provisió de constrenyiment a l'obligat al pagament i abans de la finalització del termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de requerir el successor perquè faci el pagament del deute i el recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent en el termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb L'Advertència que, si no ingressa l'import total del deute pendent, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent, en el termini esmentat, es procedirà a l'embargament dels seus béns o a l'execució de les garanties existents per cobrar el deute amb inclusió del recàrrec de constrenyiment del 20 per cent.

d) Si l'extinció de la personalitat jurídica es produeix després de la finalització del termini que estableix l'article 62.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de requerir el successor perquè faci el pagament del deute i el recàrrec de constrenyiment ordinari en els terminis que estableix el dit article.

5. En els supòsits d'entitats sense personalitat jurídica cal atènyer-se al moment de dissolució per aplicar les regles anteriors.

6. No s'aplica el límit que conté l'article 40.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, als supòsits de dissolució sense liquidació.

TÍTOL V

Disposicions especials

Article 128. *Exacció de la responsabilitat civil per delictes contra la hisenda pública.*

1. Si un deutor a la hisenda pública és responsable civil per delictes contra la hisenda pública, el deute derivat de la responsabilitat civil s'acumula al procediment administratiu de constrenyiment que, si s'escau, se segueixi contra el deutor, als efectes de practicar diligències d'embargament, traves i alienació de béns. L'import derivat de la responsabilitat civil no es pot incrementar en els recàrrecs del període executiu.

La hisenda pública ha d'exigir, juntament amb la responsabilitat civil a la qual es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els interessos que es meritin sobre l'import d'aquesta responsabilitat des de la data de la ferma de la resolució judicial fins a la data d'ingrés al Tresor i les costes del procediment de constrenyiment, llevat que el jutge o el tribunal hagin acordat una altra cosa.

2. Contra els actes del procediment administratiu de constrenyiment dictats pels òrgans de recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària per a l'exacció de la responsabilitat civil per delictes contra la hisenda pública es pot interposar recurs de reposició o reclamació economicoadministrativa, llevat que els motius d'impugnació adduïts es refereixin a L'Adequació o conformitat dels actes d'execució impugnats amb la sentència que hagi fixat la responsabilitat civil per delictes contra la hisenda pública objecte d'exacció pel procediment de constrenyiment; en aquest cas, la qüestió s'ha de plantejar davant el jutge o el tribunal competent per a l'execució.

3. En cas d'incompliment del fraccionament de pagament de la responsabilitat civil acordada pel jutge o el tribunal d'acord amb l'article 125 del Codi penal, s'ha d'exigir la totalitat de l'import pendent pel procediment de constrenyiment. En aquest cas, no escau aplicar recàrrecs del període executiu, però s'han d'exigir els interessos que corresponguin.

4. Per donar compliment al que estableix l'apartat 4 de la disposició addicional desena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els òrgans competents per a l'exacció de la responsabilitat civil per delictes contra la hisenda pública han d'informar el jutge o el tribunal de qualsevol incident que es pugui produir en l'execució encomanada i, en tot cas, de les actuacions i els acords següents:

a) Els ingressos que s'efectuïn en el procediment de constrenyiment.

b) Que s'ha produït l'ingrés íntegre del deute derivat de la responsabilitat civil.

c) La declaració administrativa de fallit dels responsables civils i la declaració administrativa d'incobrable del crèdit.

Disposició addicional primera. *Òrgans equivalents de les comunitats autònomes, ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla o de les entitats locals.*

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes, de les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla o de les entitats locals es determinen d'acord amb el que estableix la seva normativa específica.

2. Les referències fetes a òrgans de l'Estat s'entenen aplicables, quan siguin competents per raó de la matèria, als òrgans equivalents de les comunitats autònomes, ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla o de les entitats locals.

Disposició addicional segona. *Críteris de coordinació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb la Tresoreria General de la Seguretat Social en processos concursals.*

1. Als efectes del que disposa l'últim paràgraf de l'article 10 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i amb els límits de l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en els processos concursals en què concorrin crèdits de la hisenda pública estatal la gestió recaptadora dels quals correspongui a l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb crèdits de la Seguretat Social la gestió recaptadora dels quals correspongui a aquesta, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social han d'intercanviar la informació, circumstàncies i dades relatives a aquests processos que considerin rellevants.

Sense perjudici del que es pugui establir en l'oportú conveni de col·laboració, aquest intercanvi ha d'incloure com a mínim la identificació i el domicili del deutor, l'existència i l'import del crèdit la gestió del qual correspon a l'una o l'altra de les dues entitats públiques; si s'escau, l'existència i el grau de satisfacció dels crèdits contra la massa, com també qualsevol altra circumstància que es consideri rellevant.

2. Les relacions entre els òrgans de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de la Tresoreria General de la Seguretat Social implicats en el procés han d'estar presidides pels principis de col·laboració i cooperació. A aquest efecte, s'ha de promoure l'adopció de criteris comuns relatius, entre altres aspectes, a la subscripció d'acords o convenis.

3. L'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social poden acordar la necessitat de comunicar prèviament a l'altra part la realització de determinades actuacions. En particular, i entre altres, s'han de comunicar recíprocament el seu propòsit de promoure l'inici d'un procés concursal o de sol·licitar l'obertura de la fase de liquidació.

Disposició addicional tercera. *Assistència mútua en matèria de recaptació.*

L'assistència mútua en matèria de recaptació es regeix pel que disposa la seva normativa específica.

Disposició addicional quarta. *Norma d'organització específica.*

La norma d'organització específica a què es refereix aquest Reglament ha de ser aprovada en l'àmbit de l'Agència Estatal d'Administració Tributària abans de la seva entrada en vigor i s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria primera. *Drets de traspàs.*

El que disposa aquest Reglament en relació amb l'embargament dels drets de cessió del contracte d'arrendament de local de negoci és aplicable a l'embargament dels drets de traspàs mentre aquests subsisteixin.

Disposició transitòria segona. *Obtenció d'informació, facultats i adopció de mesures cautelars en la gestió recaptadora.*

El que disposa l'article 10 d'aquest Reglament es regeix pel Reglament general de la Inspecció dels Tributs, aprovat pel Reial decret 939/1986, de 25 d'abril, mentre no es dictin les normes reglamentàries de desplegament dels articles 93, 94, 142 i 146 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori del Reglament general de recaptació.*

1. Aquest Reglament és aplicable als procediments iniciats a partir de l'1 de juliol de 2004 que no hagin finalitzat en entrar en vigor pel que fa a les actuacions que es duiguin a terme després de l'esmentada entrada en vigor, llevat del que disposa el paràgraf següent.

Les actuacions d'alienació de béns continuen regint-se per la normativa vigent abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament quan l'acord d'alienació mitjançant subhasta, l'autorització per a l'alienació per concurs o l'inici del tràmit d'adjudicació directa s'hagin produït abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

2. Les conseqüències de l'incompliment dels acords de concessió d'ajornaments o fraccionaments dictats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament són les que preveu el Reglament general de recaptació aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre.

3. Les notificacions dels acords de denegació d'ajornaments, fraccionaments o compensacions dictats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, relatius a ajornaments, fraccionaments o compensacions sol·licitats en període voluntari d'ingrés, han d'incloure els terminis de pagament i el càlcul de la liquidació dels interessos de demora d'acord amb el que preveuen els articles 108 i 56.3.a) del Reglament general de recaptació aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre, respectivament.

Disposició final única. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reglament.

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

14835 *ORDRE TAS/2763/2005, de 26 d'agost, per la qual es distribueixen territorialment fons complementaris per a formació contínua gestionats per les comunitats autònomes per a l'any 2005. («BOE» 211, de 3-9-2005.)*

El Reial decret llei 7/2005, de 22 d'abril, ha modificat la Llei 2/2004, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2005, en matèria de finançament de la formació contínua, la qual cosa ha permès incrementar els fons que s'han de transferir a les comunitats autònomes per a la seva gestió.

L'article 86.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, estableix que la Conferència Sectorial corresponent ha de fixar els criteris objectius que serveixin de base per a la distribució territorial dels crèdits de subvencions la gestió dels quals han assumit les comunitats autònomes i que els compromisos financers resultants han de ser formalitzats mitjançant un acord del Consell de Ministres.

La Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals, en la reunió del dia 7 de juny de 2005, va acordar els criteris objectius de distribució de fons complementaris per a formació contínua gestionats per les comunitats autònomes per a l'any 2005. El Consell de Ministres, en la reunió de 29 de juliol de 2005, va decidir-ne la formalització, per la qual cosa s'ha de procedir a distribuir les quantitats assignades a cada Comunitat Autònoma.